

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2009. július 8.,
szerda

95. szám

Ára: 2745 Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2009. évi LXXVII. törvény	A közhatalviselés rendszerének átalakítását célzó tör- vénymódosításokról.	24288
2009. évi LXXVIII. törvény	Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról. .	24346
2009. évi LXXIX. törvény	A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény, valamint egyes szociális tárgyú törvények módosításáról.	24361

II. Törvények

2009. évi LXXVII. törvény

a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó
törvénymódosításokról*

ELSŐ RÉSZ

*A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT,
A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT,
AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT
ÉS AZ EGYSZERŰSÍTETT KÖZTEHERVISELÉSI
HOZZÁJÁRULÁST ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK*

I. Fejezet

*A személyi jövedelemadóról szóló
1995. évi CXVII. törvény módosítása*

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az adó alapja az adóköteles bevételből megállapított, e törvény rendelkezései szerinti levonásokkal csökkentett jövedelem és az adóalap-növelő tételek összege.”

(2) Az Szja tv. 1. §-ának (7) és (8) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) Az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül megszerzett bevétel után megfizetett adó (adóelőleg) az eredeti állapot helyreállítását követően, az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával igényelhető vissza. Ha az eredeti állapot helyreállítása már az adókötelezettség teljesítési határidejének lejártá előtt megtörtént, akkor az említett bevétellel összefüggésben adókötelezettség nem keletkezik.

(8) Az érvénytelen szerződés, vagy egyébként jogalap nélküli kiadás alapján érvényesített költséggel, levonással megállapított jövedelmet és adót (adóelőleget), vagy az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultságot az eredeti állapot helyreállítását követően az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával helyesbíten kell. Ha az érvénytelenség vagy a jogalap hiánya már a jövedelem és az adó (adóelőleg) megállapítása előtt fennáll, akkor a kiadás alapján költség, levonás, az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultság nem érvényesíthető.”

(3) Az Szja tv. 1. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adókötelezettség jogcímét, valamint az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is)

a) elmaradt jövedelemre tekintettel kifizetett, juttatott kártérítés, kártalanítás, kárpótlás címén megszerzett bevétel esetén az elmaradt jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni;

b) késedelmi kamat vagy kötbér címén megszerzett bevétel esetén azon bevételre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni, amelynek késedelmes, illetve nem vagy nem szerződésszerű teljesítésére tekintettel a kifizetése, juttatása történt.”

2. § (1) Az Szja tv. 3. §-a 4. pontjának *n*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép és a pont egyidejűleg a következő *o*) alponttal egészül ki:

(Jövedelemszerzés helye:)

„*n*) a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedés ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett jövedelem esetében – az *a*), az *i*), a *k*) és az *o*) alpontban foglaltaktól függetlenül – belföld;

o) az *a*)–*n*) alpontokban nem említett esetben a magán-személy illetősége szerinti állam.”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 72. pontja a következő *t*)–*v*) alpontokkal egészül ki:

(Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*t*) a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb 1 millió forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás);

u) a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;

v) a katonai és a rendvédelmi felsőoktatási intézmények ösztöndíjas hallgatójának illetménye (ösztöndíja) és egyéb pénzbeli juttatása.”

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. *A magánszemély összes jövedelme az adóévben: a magánszemély adóbevallása, illetve a munkáltatói adó-megállapítása szerinti összevont adóalap és külön adózó valamennyi jövedelem, illetve bevétel együttes összege, azzal, hogy*

a) a vállalkozói személyi jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál az e tevékenységére tekintettel meg-

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

állapított, az összevont adóalapba tartozó adóalapot és a vállalkozói osztalékalap külön adózó részét kell együttesen figyelembe venni;

b) nem kell beszámítani az ingatlan átruházásából származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet;

c) be kell számítani az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapjául jogszerűen figyelembe vett bevételt is.”

(4) Az Szja tv. 3. §-a a következő új 85–88. pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„85. *Ellenőrzött külföldi társaság:* a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ellenőrzött külföldi társaság.

86. *A tevékenységre jellemző kereset:* a magánszemély főtevékenységére jellemző, a piaci viszonyoknak megfelelő díjazás.

87. *Üdülési csekk:* a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló, kizárólag üdülési és művelődési szolgáltatásra beváltható utalvány azzal, hogy a kibocsátó az igénybe vehető szolgáltatások körét az alapítói jogokat gyakorló miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter előzetes egyetértésével határozza meg.

88. *Iskolarendszeren kívüli képzés:* olyan képzés, amelynek résztvevői nem állnak a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.”

3. § Az Szja tv. a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § (1) A 3. § 72. pontja *t)* alpontjának rendelkezése akkor alkalmazható, ha a munkáltató által lakáscélú felhasználásra adott vissza nem térítendő támogatás felhasználása

a) a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszerthes szerződés keretében történő megszerzésére,

b) a belföldön fekvő lakás építésére, építtetésére,

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítést eredményező növelésére,

d) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítésre történik.

(2) A munkáltató által nyújtott lakáscélú támogatás (1) bekezdés szerinti felhasználását a következő okiratok, bizonylatok igazolják:

a) lakás tulajdonjogának, és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak a megszerzése esetén az érvényes szerződés és az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott bejegyzési kérelem, valamint az összeg felhasználását igazoló okirat;

b) lakás építése, építtetése és lakás alapterületének növelése esetén a jogerős használatbavételi engedély, valamint az összeg felhasználását igazoló, a használatbavételi engedély kelte napjáig, illetve a használatbavételi engedélyben megjelölt feltételek teljesítése határidejéig kibo-

csátott, az építési engedély jogosultja nevére kiállított számla;

c) lakás korszerűsítése esetén a támogatás folyósítását megelőzően hat hónapon belül és azt követően 12 hónapon belül kiállított, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló rendelet szerinti megfelelőségi igazolással rendelkező – beépített – termékekről szóló számla, valamint a más személy által elvégzett munka ellenértékéről kiállított bizonylat;

(3) A 3. § 72. pontjának *t)* alpontja szerinti adóterhet nem viselő járandóság esetén a hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(4) Ha az átalányadózást választó magánszemély külföldön is rendelkezik telephellyel, akkor a 3. § 72. pontjának *l)* alpontja rendelkezését a külföldi telephelynek beutadható bevétel alapján átalányban megállapított jövedelemre kell alkalmaznia.”

4. § Az Szja tv. 4. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett adóköteles bevétel egésze, vagy a bevételnek az e törvény szerint tételesen igazolt, igazolás nélkül elismert, átalányban meghatározott költségekkel csökkentett része, vagy a bevétel e törvényben meghatározott hányada.

(2) Bevétel a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában – pénzben (a továbbiakban ideértve a készpénz-helyettesítő eszközt is), és/vagy nem pénzben – mástól megszerzett vagyoni érték. Nem pénzben megszerzett bevételnek minősül különösen az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bont, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető, illetőleg egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére); dolog, szolgáltatás, értékpapír, részesedés, forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog; elengedett, átvállalt tartozás; a magánszemély helyett teljesített kiadás, befizetés; kamatkedvezmény; dolog, szolgáltatás személyes (magáncélú) ingyenes, vagy kedvezményes használata, igénybevétele. Nem keletkezik azonban bevétel valamely személy által a tevékenységében közreműködő magánszemély részére biztosított olyan dolog (eszköz, berendezés, jármű, ruházat stb.) használatára, szolgáltatás (világítás, fűtés stb.) igénybevétele tekintettel, amelynek használata, igénybevétele a munkavégzés, a tevékenység ellátásának hatókörében, a tevékenység ellátásának feltételeként történik (ideértve azt is, ha ez iskolarendszeren kívüli képzés, betanítás, valamint a biztonságos és egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeinek a munkavédelemről szóló törvény előírásai szerint a munkáltató felelősségi kö-

rébe tartozó biztosítása), akkor sem, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett egyébként az igénybevétel során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg.

(3) Költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül. E rendelkezést a lakástól elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott tevékenység ellátásának feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) a tevékenység ellátásának hatókörében szükséges dolog (eszköz, berendezés, jármű, ruházat stb.), szolgáltatás (világítás, fűtés stb.) költségére csak akkor és annyiban kell alkalmazni, amennyiben a tevékenység hatókörén kívüli magáncélú hasznosítás, használat történt, vagy e törvény a személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas dolog, szolgáltatás tevékenység hatókörében történő magáncélú hasznosítását, használatát, igénybevételét vagy annak lehetőségét egyébként – a költségelszámolás szabályait is figyelembe véve – adóztatható körülményként határozza meg. Költség továbbá az a kiadás, amelyet e törvény a kiadás tényleges kifizetésétől függetlenül minősít költségnek. Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján vissza nem térítendő támogatást kap, a támogatás révén megszerzett bevételével szemben csak olyan kiadás alapján számolhat el költséget, amelynek a támogatás felhasználásával történő teljesítését a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés lehetővé teszi.”

5. § Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*k)* azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;”

6. § Az Szja tv. 11. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magánszemély adóévenként)

„*a)* adóbevallást köteles benyújtani az adóhatósághoz (önadózás), amelyben bevallja az összevont adóalapját és az adóévben megszerzett, bevallási kötelezettség alá eső külön adózó valamennyi jövedelmét, bevételét, az adót, valamint – a kifizető(k) által és az általa megállapított, levont, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával – a befizetendő vagy visszajáró adókülönbséget, vagy”

7. § Az Szja tv. 16. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és egyidejűleg a § a következő (5)–(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül az egyéni vállalkozói tevékenység során személyes munkavégzés címén vállalkozói költségként elszámolt vállalkozói kivét, amellyel szemben költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető.

(5) Ha a vállalkozói kivét nulla vagy éves összege nem éri el az adóévben a tevékenységre jellemző kereset éves összegét, önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül a fejlesztési tartalékkal csökkentett vállalkozói osztalékalap, de legfeljebb abból az a rész (bármelyik a továbbiakban: *kivét-kiegészítés*), amely a vállalkozói kivéttel együtt, illetve ennek hiányában eléri a tevékenységre jellemző keresetet.

(6) Az egyéni vállalkozó a kivét-kiegészítést – a jövedelemszerzés időpontjának az adóév utolsó napját tekintve – adóbevallásában állapítja meg és annak adóalapja után az adót a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.”

8. § Az Szja tv. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § (1) Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel munkabér, tiszteletdíj, illetmény, jutalom, költségtérítés, a más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj címén kapott bevétel, a társas vállalkozásban személyesen közreműködő magánszemély tag (a továbbiakban: személyes közreműködő) által személyes közreműködése ellenében kapott juttatás, ha azt a társas vállalkozás költségei között számolják el (a továbbiakban: *személyes közreműködői díj*). Figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire is, a nem önálló tevékenységből származó bevétel egésze jövedelem, kivéve a nem önálló tevékenységre tekintettel költségtérítés címén kapott bevételt, melyből levonható – legfeljebb a költségtérítés címén kapott bevétel mértékéig – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint elismert költség.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt, amelyet – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is – a munkáltatótól a munkábajárásról szóló kormányrendelet szerinti munkábajárás esetén

a) az utazási bérlettel, az utazási jeggyel történő, az említett kormányrendelet által előírt elszámolás ellenében, legfeljebb a bérlet, a jegy árát meg nem haladó értékben (ideértve azt az esetet is, ha a juttatás a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában valósul meg), vagy

b) költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is)

ba) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakó- vagy tartózkodási hely között és/vagy

bb) hétfélig hazautazásra a munkahely és a lakóhely között

közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 9 forint értékben kap a magánszemély.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott összeget meghaladó költségtérítés – ha a törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély (1) bekezdés szerinti jövedelme.

(4) A magánszemély a munkahelye és a lakóhely közötti útvonalra gépjárművel történő munkába járás címén költséget nem számolhat el.

(5) Ha az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá nem tartozó társas vállalkozásban a személyes közreműködő nem részesül személyes közreműködői díjban vagy annak éves összege az adóévben nem éri el a tevékenységre jellemző kereset éves összegét, nem önálló tevékenységből származó bevétel az említett társas vállalkozás által a személyes közreműködő számára kifizetett osztalék és/vagy az adóévben jóváhagyott, osztalékelőlegként már kifizetett osztalék, de legfeljebb ezek együttes összegéből az a rész, amely a személyes közreműködői díjjal együtt, illetve ennek hiányában eléri a tevékenységre jellemző kereset éves összegét. A több társas vállalkozásban személyes közreműködő magánszemély esetében ezt a rendelkezést annál a társas vállalkozásnál kell alkalmazni, ahol a főtevékenységre jellemző kereset a legmagasabb (a továbbiakban: *személyes közreműködői díj-kiegészítés*).

(6) A társas vállalkozás a személyes közreműködői díj-kiegészítés összegéről az adóévet követő év január 31-éig köteles igazolást adni a személyes közreműködőnek, aki ennek alapján – a jövedelemszerzés időpontjának az adóév utolsó napját tekintve – a személyes közreműködői díj-kiegészítés adóalapja után az adót adóbevallásban állapítja meg azzal, hogy az osztalék után már levont (megfizetett) adónak a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó részét levont (megfizetett) adóelőlegként veszi figyelembe.”

9. § Az Szja tv. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) A nem önálló tevékenységből származó bevételt az adóalap megállapítása előtt csökkenti

a) a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére az adóévben levont (befizetett) tagdíj összege, ideértve az önálló tevékenység hiányában költségként el nem számolható kamarai tagdíj címén befizetett összeget is;

b) figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezésére, a munkáltató által az alkalmazottja számára, a társas vállalkozás által a tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára – a munkaköre (tevékenysége) szerint a munkáltató, a társas vállalkozás által üzemeltetett gépjármű vezetőjeként teljesített kilométer-futásteljesítménye alapulv-

telével – üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeg, de legfeljebb havi 100 ezer forint.

(2) Üzemanyag-megtakarításnak minősül az az összeg, amely nem több, mint az (1) bekezdés b) pontjában említett, útnyilvántartással (menetlevéllel, fuvarlevéllel) igazolt kilométer-futásteljesítmény alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti – korrekciós tényezőkkel módosított – alapszabvány, és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyag-ár figyelembevételével kiszámított összegnek a munkáltató által, a társas vállalkozás által számla (számlák) alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyag-ár figyelembevételével meghatározott összeget meghaladó része, ideértve azt az esetet is, amikor a munkáltató, a társas vállalkozás a saját kezelésében lévő töltőállomáson biztosítja az alkalmazottjának, a tagjának az üzemanyag felvételét és az üzemanyag felhasználása során megtakarítás mutatkozik az előzőek szerint meghatározott normához képest.”

10. § (1) Az Szja tv. 28. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Egyéb jövedelem – ha nem minősül bérnek – a felszolgálati díj, borraavaló, hálapénz vagy más hasonló juttatás címén a munkavállalónak kifizetett (juttatott) bevétel.”

(2) Az Szja tv. 28. §-ának (12)–(13) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(12) Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet, vagy egyébként az ellenőrzött külföldi társaság (e § alkalmazásában bármelyik: *ellenőrzött külföldi adózó*) által, vagy az ellenőrzött külföldi adózó megbízása alapján fizetett kamat és osztalék, valamint az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani. Ugyancsak egyéb jövedelem az olyan államban belföldi illetőséggel bíró személy által fizetett kamat, amely állammal a Magyar Köztársaságnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén.

(13) Egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi adózó jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély által – tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya alapján – az ellenőrzött külföldi adózó vagyonából megszerzett bevételnek az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Ugyancsak egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi adózó vagyonából a magánszemély által – tagi (részvényesi, üz-

letrész-tulajdonosi) jogviszonya megszűnése (ide nem értve a részvény, az üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog átruházását) következtében – megszerzett bevételnek az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír (a jog) megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó, a jövedelemszerzés időpontját a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.”

(3) Az Szja tv. 28. §-a a következő (20)–(22) bekezdéssel egészül ki:

„(20) Ha a magánszemély ellenőrzött külföldi társaság tagja, és/vagy abban más társaság(ok) révén közvetett részesedéssel/szavazattal rendelkezik annak adóéve (üzleti éve) utolsó napján, és abban a saját, valamint a Ptk. 685. §-ának *b)* pontja szerinti közeli hozzátartozói együtt számított részesedése/közvetett részesedése vagy szavazati aránya/közvetett szavazati aránya eléri a 25 százalékot, egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi társaság adóéve (üzleti éve) utolsó napján kimutatott, a felosztott osztalékkal csökkentett adózott eredményéből, a magánszemély közvetlen és/vagy közvetett részesedésének arányában megállapított rész. A magánszemély e bekezdés szerint megállapított jövedelmének halmozott összegéről – figyelemmel a (21) bekezdésben foglaltakra is – nyilvántartást vezet. E rendelkezés alkalmazásában

a) közvetett részesedés, közvetett szavazati arány: a *b)* pont szerint számított, két tizedesre kerekítve százalékban kifejezett részesedési arány;

b) részesedési/szavazati arány számítása: a magánszemély közvetett részesedést/szavazatot biztosító társaságban lévő részesedésének/szavazati arányának és a köztes társaságban, illetve társaságokban fennálló részesedés(ek)nek/szavazati arány(ok)nak a szorzata azzal, hogy ha a köztes társaságban fennálló részesedés/szavazati arány mértéke az ötven százalékot meghaladja, akkor azt egy egészsként kell figyelembe venni;

c) közvetett részesedést/szavazatot biztosító társaság: az a társaság, amelyben a magánszemély a közvetett részesedésre/szavazatra jogosító közvetlen részesedéssel/szavazattal rendelkezik;

d) köztes társaság: az a társaság, amelyben a magánszemély közvetett részesedést/szavazatot biztosító társasága közvetlen vagy más társaság(ok) révén közvetett részesedéssel/szavazattal rendelkezik;

e) a jövedelem megszerzésének időpontja: az a nap, amelyen az adózott eredményt a társaság arra jogosult szerve (taggyűlés, közgyűlés, más hasonló szerv) jóváhagyta.

(21) A (20) bekezdés rendelkezésében említett nyilvántartás alapján a nyilvántartott összeget csökkenti, és

a) nem kell jövedelemként figyelembe venni

aa) közvetlen részesedés esetén az ellenőrzött külföldi társaságtól

ab) közvetett részesedés esetén – a közvetett részesedés arányában – a közvetett részesedést biztosító társaságtól

a nyilvántartott (halmozott) adózott jövedelem összegét meg nem haladóan osztalék, felosztott nyereség vagy más hasonló címen megszerzett bevételt;

b) az ellenőrzött külföldi társaságban, illetve a közvetett részesedést biztosító társaságban, lévő részesedés ellenérték fejében történő átruházása, illetve a társaságból történő kivonása, valamint a társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a részesedés megszerzésére fordított értéket növeli a nyilvántartott (halmozott) adózott jövedelemnek az átruházott, kivont, megszűnt részesedéssel arányos része azzal, hogy a jövedelem megállapítására az árfolyamnyereség, illetve a vállalkozásból kivont jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezések az irányadóak.

(22) A (21) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a (12)–(13) bekezdésben említett esetekben is.”

11. § Az Szja tv. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (1) Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem és a (3)–(4) bekezdés szerinti adóalap-növelő összeg. Az adóterhet nem viselő járandóságot a kifizetése (juttatása) időpontja szerint kell adóalapként figyelembe venni.

(2) Az összevont adóalap részét képezi a külföldről származó (1) bekezdésben említett jövedelem

a) nemzetközi egyezmény hiányában, vagy

b) ha annak figyelembevételét nemzetközi egyezmény lehetővé teszi.

(3) Az (1) bekezdésben említett adóalap-növelő összeg az (1) bekezdés szerinti jövedelem – kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság – után a társadalombiztosítás el-látásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerinti, a társadalombiztosítási járulék általános mértékével megállapított összeg, illetve biztosítási kötelezettség hiányában az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerinti, az összevont adóalapba tartozó jövedelmet terhelő egészségügyi hozzájárulás mértékével megállapított összeg (bármelyik a továbbiakban: *adóalap-kiegészítés*).

(4) Az adóalap-kiegészítés összegét a (3) bekezdés szerint az adóbevallásban/munkáltatói elszámolásban az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett adóalap-kiegészítéstől függetlenül kell megállapítani.”

12. § (1) Az Szja tv. 30. §-át megelőző alcím és a § helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az adó mértéke

30. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adó,

a) ha az összevont adóalap nem haladja meg az 5 millió forintot, az összevont adóalap 17 százaléka;

b) ha az összevont adóalap meghaladja az 5 millió forintot, 850 ezer forint és az 5 millió forintot meghaladó rész 32 százaléka

(a továbbiakban: *az adó mértékére vonatkozó rendelkezés*)."

(2) Az Szja tv. 30. §-át megelőző alcím és a § helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az adó mértéke

30. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adó,

a) ha az összevont adóalap nem haladja meg a 15 millió forintot, az összevont adóalap 17 százaléka;

b) ha az összevont adóalap meghaladja a 15 millió forintot, 2550 ezer forint és a 15 millió forintot meghaladó rész 32 százaléka

(a továbbiakban: *az adó mértékére vonatkozó rendelkezés*)."

13. § Az Szja tv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adót az összevont adóalap után az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó*) a 32–34. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni."

14. § Az Szja tv. 32. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított, adóterhet nem viselő járandóságnak nem minősülő jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett."

15. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely a) az adóévben megszerzett bér és az arra tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés együttes összegének 17 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 15 100 forint, feltéve, hogy a magánszemély összes jövedelme az adóévben nem haladja meg a (3) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 12 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély éves összes jövedelme az adóévben meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 510 ezer forinttal növelt összegét.

(2) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a

magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(3) A jogosultsági határ az adóévre 3 millió 188 ezer forint."

16. § Az Szja tv. 34. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) A számított adót csökkenti az adóterhet nem viselő járandóságok együttes összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint kiszámított összeg.

(2) A számított adót – legfeljebb annak mértékéig – csökkenti a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés összegéből számított adóalap alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legmagasabb adókulccsal megállapított összeg 50 százaléka."

17. § Az Szja tv. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti

a) a kivét-kiegészítés összegére jutó átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó;

b) a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó átlagos társasági adó.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában a) a kivét-kiegészítés összegére jutó átlagos vállalkozói személyi jövedelemadót úgy kell meghatározni, hogy a kivét-kiegészítés összegét meg kell szorozni a 49/B. § (10) bekezdése szerint az adóévre megállapított vállalkozói személyi jövedelemadónak az adóalaphoz viszonyított – két tizedesre kerekített – hányadosával.

b) a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó átlagos társasági adót úgy kell meghatározni, hogy a személyes közreműködői díj-kiegészítés összegét meg kell szorozni annak jövedelemszerzési időpontja szerinti adóévet megelőző adóévre vonatkozó, az adókedvezményekkel csökkentett társasági adónak az adóalaphoz viszonyított – két tizedesre kerekített – hányadosával.

(3) A társas vállalkozás a személyes közreműködői díj-kiegészítésről kiadott igazoláson a (2) bekezdés szerint meghatározott hányadost feltünteti."

18. § Az Szja tv. 46–49. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„46. § (1) Eltérő rendelkezés hiányában az összevont adóalap adóját, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadót – az adóbevallásban/munkáltatói adómegállapításban történő utólagos elszámolással – adóelőlegként kell megfizetni.

(2) Nem terheli adóelőleg:

a) az adóterhet nem viselő járandóságot,

b) a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetést, feltéve, hogy a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor nyilatkozik arról, hogy e törvény rendelkezései sze-

rint az adóévben a kifizetéssel összefüggésben adófizetési kötelezettsége nem keletkezik,

c) a nyugdíj-előtakarékossági számla terhére teljesített nem-nyugdíj szolgáltatás esetében megállapított adó-alapot,

d) a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs a Magyar Köztársaságnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye azzal, hogy az a)–d) pontokban említett jövedelmek adóját a magánszemély az adóbevallásban állapítja meg és az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(3) Ha az a bevétel, amelyből az összevont adóalapba tartozó jövedelmet kell megállapítani, kifizetőtől származik – a (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóelőleget a kifizető állapítja meg (a továbbiakban: *adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető*).

(4) A kifizetőnek nem kell adóelőleget megállapítania a számlaadásra kötelezett magánszemély által számlázott, valamint a felvásárlási jegy alapján kifizetett bevételből. Azonban ha a számlaadásra kötelezett magánszemély nyilatkozatot ad arról, hogy kéri az adóelőleg levonását, a kifizetőnek a (3) bekezdés szerint kell eljárnia.

(5) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont, megfizetett adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett adóalap-kiegészítést.

(6) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető

a) az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is megállapítja, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség;

b) az a) pontban említett esetben – ha

ba) a magánszemély vele munkaviszonyban áll –

bb) a magánszemély részére bért (is) fizet –

bc) társas vállalkozás, polgári jogi társaság, és a magánszemély a tevékenységében személyesen közreműködő tag –

(az adóelőleg-fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában: *adóelőleget megállapító munkáltató*) a rendszeresen ismétlődő bevételszerzést (különösen havi/heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) eredményező jogviszonyban álló magánszemély helyett a megállapított adóelőleget megfizeti, és a magánszeméllyel szembeni követeléseként nyilvántartásba veszi;

c) a b) pont szerinti követelését beszámíthatja a magánszeméllyel szemben fennálló bármely kötelezettségébe azzal, hogy a magánszemélyt megillető munkaviszonyból származó rendszeres bevétel esetében a beszámítást követően kifizetendő összeg nem lehet kevesebb a minimálbér havi összegének 50 százalékánál;

d) a b) és c) pont rendelkezései helyett az ott említett magánszemély esetében is a (7) bekezdés szerint jár el, ha a magánszeméllyel szemben nincs – valamint az adóévben a körülményekből következően várhatóan nem is keletkezik – olyan pénzben teljesítendő kötelezettsége, amelyből a le nem vont, de befizetett adóelőleget levonhatná.

(7) A (6) bekezdés b) pontjában nem említett magánszemély esetében – amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség – valamint d) pontja rendelkezésének alkalmazása esetén az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét is, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét köteles megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére.

(8) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek – kivéve, ha a (7) bekezdés szerint az adóelőleg megfizetésére a magánszemély köteles – a megállapított adóelőleget a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig kell megfizetnie, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezése szerint kell bevallania azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe. Az államháztartásról szóló törvényben meghatározott kincstári körbe tartozó, adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőnek e kötelezettségeit az államháztartásról szóló törvény és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezéseinek figyelembevételével kell teljesítenie.

(9) Ha a bevétel nem kifizetőtől származik, vagy adóelőleg-levonásra nem kötelezett kifizetőtől származik, valamint a (4) bekezdésben említett bevétel esetében – ide értve a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget is – az adóelőleg megállapítására, megfizetésére, továbbá a (7) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén megfizetésére a magánszemély köteles (a továbbiakban: *adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély*) a negyedévet követő hónap 12. napjáig, azonban nem kell adóelőleget fizetnie, mindaddig, amíg az adóév elejétől összesítve, vagy egyébként amely negyedévben a fizetendő összeg nem haladta meg a 10 ezer forintot.

(10) A magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában negyedéves bontásban – a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként – vallja be azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (9) bekezdés rendelkezése szerint a negyedévben maga köteles.

Az adóelőleg alapja

47. § (1) Az adóelőleg alapját az adóalap meghatározására irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani, a (2)–(3) bekezdés szerinti eltérésekkel, figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is.

(2) Az adóelőleg alapja

a) feltéve, hogy nem a b)–c) pont rendelkezését kell alkalmazni,

aa) – ha a bevétel adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség levonásával meghatározott rész, az előbbiek hiányában, valamint

amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

ab) – ha a bevétel nem adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a magánszemély döntése szerinti költség, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – legfeljebb az átalány-költség levonásával meghatározott rész, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

b) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve a kifizető által a munkavállalói érdekképviselési tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy – ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre – a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal;

c) költségterítés esetében

ca) ha a költségterítés adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik, a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti költség levonásával, erre vonatkozó nyilatkozat hiányában legfeljebb az e törvény rendelkezése szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonásával megállapított rész, az említett nyilatkozat és rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege,

cb) a ca) pontban nem említett költségterítés esetében a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elszámolható igazolt vagy igazolás nélkül elszámolható költség, vagy a magánszemély a döntése szerinti költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – az átalány-költség levonásával meghatározott rész,

(az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem) növelve az adott bevételre tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés összegével.

(3) Ha a magánszemély adóévben megszerzett bármely költségterítése és/vagy önálló tevékenységből származó bevétele esetében az adóelőleg megállapítása – adóelőleg-nyilatkozata/döntése szerint – tételes igazolással elszámolható költséglevonással történt, akkor egyetlen, az adóévben megszerzett bevételéből sem határozhatja meg 10 százalékos költséghányad levonásával az adó/adóelőleg-alapot.

(4) Nem kell adóelőleg-alapot megállapítani az östermelői tevékenységből származó bevétel esetén, amíg annak összege az adóév elejétől összesítve az adóévben nem haladja meg a nemleges bevallási nyilatkozat megtételére jogosító összeghatárt, ha azonban meghaladta, akkor az adóelőleg-alapot az adóévben megszerzett összes öster-

melői tevékenységből származó bevétel és adóalapot növelő tétel alapján kell megállapítani.

Az adóelőleg-nyilatkozat

48. § (1) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által adott nyilatkozat (adóelőleg-nyilatkozat) figyelembevételével állapítja meg, ha a nyilatkozatot felszólítására vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésére bocsátja. Nyilatkozat adható esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig (újabb nyilatkozattétellel) érvényesen. A nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új nyilatkozatot tenni.

(2) Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről,

b) az adóelőleg-megállapítás módjáról,

c) a magánszemély összevont adóalapjának, adóterhet nem viselő járandóságainak adóévi várható összegéről,

d) bér esetén az adójóváírás figyelembevételéről,

e) a családi kedvezmény érvényesítéséről és megosztásáról,

f) az állami végkielégítés megosztásának mellőzéséről,

g) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkozni.

(3) Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a (2) bekezdés e) pontja szerinti nyilatkozatot – a változás bejelentésének kötelezettsége mellett – közösen teszik meg. A jogosultak e nyilatkozatban meghatározhatják, hogy az őket jogosultsági hónapoként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató milyen megosztásban vegye figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) minden jogosult nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait);

b) minden eltartott nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait), magzat (iker-magzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) minden jogosult adóelőleget megállapító munkáltatójának nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a nyilatkozatban foglaltak tudomásul vételét igazoló kijelentését, míg e munkáltató hiányában az erre vonatkozó kijelentést.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelke-

zései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a különbözet 39 százalékát;

b) olyan adóelőleg-levonást kért (ideértve, ha az adóterhet nem viselő járandóságairól az adóelőleget megállapító munkáltatónak nem nyilatkozott), vagy oly módon fizette az adóelőleget, aminek következtében utóbb – neki felróható okból – az adóbevallása/munkáltatói adómegállapítása szerint befizetési különbözet mutatkozik, annak 12 százalékát

a magánszemély bírságként az adóévre vonatkozó bevallásában feltünteti, és a bírságot megfizeti. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha az a) pont szerinti különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a b) pont szerinti különbözet a 10 ezer forintot nem haladja meg.

(5) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető a kifizetést megelőzően tájékoztatja a magánszemélyt az adóelőleg-nyilatkozat lehetőségéről és az adott vagy nem adott nyilatkozat következményeiről.

A fizetendő adóelőleg

49. § (1) Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legmagasabb adókulccsal számított összeg, kivéve, ha a (2)–(16) bekezdés rendelkezését kell/lehet alkalmazni.

(2) Ha a magánszemély az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek a kifizetést megelőzően nyilatkozik, hogy az adóévi összevont adóalapja várhatóan nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti alsó adókulcs sávhatárát, a kifizető az adóévben az alsó adókulcs alkalmazásával állapítja meg az adóelőleget mindaddig, amíg a magánszemély e nyilatkozatát vissza nem vonja, de utolsóként legfeljebb addig, amíg az általa megállapított adóévi adóelőleg-alapok együttevve meg nem haladják az említett sávhatárt.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően adóelőleget megállapító munkáltatónak és a magánszemélynek a köztük fennálló jogviszonyra tekintettel keletkezett adóelőleg-alap(ok) adóelőlegének megállapítására a (4)–(9) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárnia.

(4) Adóterhet nem viselő járandóságnak (ideértve különösen a nyugdíjat, a családi pótlék jövedelemnek minősülő megosztott részét) az adóévben más kifizető által történt első kifizetését követően a magánszemély haladéktalanul nyilatkozatot ad az adóelőleget megállapító munkáltatónak, hogy a kifizetés (juttatás) időpontja szerint milyen összegben van, illetve várható az adóév során nem tőle származó ilyen rendszeres vagy nem rendszeres bevétele. A nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató a tőle származó adóelőleg-alapok még nem számfejtett adóelőlegének megállapításánál figyelembe veszi az adóévben mindaddig, amíg azt a magánszemély nem módosítja, vagy vissza nem vonja.

(5) Rendszeres bevétel esetén az adóelőleg megállapításához az adott havi rendszeres bevétel alapján meghatáro-

zott adóelőleg-alap tizenkétszeresére (a várható adóelőleg-alapra) ki kell számítani az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint várható számított adó egy tizenketted részét. A (4) bekezdésben említett nyilatkozat szerinti összeget figyelembe véve, vagy egyébként, ha a magánszemély adóterhet nem viselő járandósága is az adóelőleget megállapító munkáltatótól származik,

a) a várható adóelőleg-alaphoz hozzá kell adni a adóterhet nem viselő járandóság(ok) éves várható összegét is, és ezek együttes összege alapján kell az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adót kiszámítani;

b) az a) pont szerinti várható számított adóból le kell vonni az adott havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) tizenkétszeres összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint kiszámított összeget, és

c) a b) pont szerinti különbséget kell elosztani tizenket-tel.

(6) Ha a rendszeres bevétel kifizetése (juttatása)

a) egy hónapon belül több részletben történik, a havi tényleges bevétel megállapítása után kell az (5)–(6) bekezdés rendelkezései szerint eljárni, azonban a hóközi kifizetés (juttatás) során az ezen kifizetéssel (juttatással) arányos adóelőlegnek megfelelő összeg a hóvégi elszámolásig visszatartható;

b) több hónapra egyszerre történik, úgy kell eljárni, mintha a bevételt a magánszemély havonként szerezte volna meg, azzal, hogy ugyanezt kell alkalmazni akkor is, ha az adóéven belül visszamenőleg több hónapra kap a magánszemély a rendszeres bevételre vonatkozó emelést.

(7) Rendszeres bevételnek minősül a magánszemélyt az adóelőleget megállapító munkáltatóval fennálló jogviszonyra tekintettel vagy azzal összefüggésben a kifizetés (juttatás) időpontjában hatályos jogszabály vagy szerződés alapján havonta megillető kifizetés, juttatás.

(8) Nem rendszeres (rendszeresnek nem minősülő) bevétel (pl. a tizenharmadik havi illetmény, a nem havonta elszámolt jutalom, prémium, a szabadságmegváltás) esetén

a) a megelőző egész havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszereséhez hozzá kell adni

aa) a (4) bekezdésben említett nyilatkozat alapján, vagy egyébként, ha a magánszemély adóterhet nem viselő járandósága is az adóelőleget megállapító munkáltatótól származik, az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegét,

ab) a nem rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alapot,

és ezen összegre ki kell számítani az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint várható számított adót, és

b) az a) pont szerinti várható számított adóból le kell vonni a megelőző egész havi rendszeres bevétel adóelőleg-alapjának tizenkétszeresére és az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegére együttevve az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint számított összeget.

(9) Az (5)–(8) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a számítás az adott kifizetés (juttatás) adóelőleg-alapjára az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulccsal kell elvégezni, ha

a) a várható adóelőleg-alap az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegével és az adott adóelőleg-alappal együtt nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulcs sávhatárát;

b) a törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá az állami végkielégítés megosztásának szabályát kell alkalmazni, mert a magánszemély a kifizetést megelőzően nem tett írásban nyilatkozatot a megosztás mellőzéséről.

(10) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adóhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adóhatósághoz bejelentett.

(11) A társadalombiztosítási igazgatási szerv által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást és a tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemélyt e jogviszonyára tekintettel megillető illetményt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében a kifizető az adóelőleg-alapot elosztja annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik, és e hányadost megszorozza 365-tel. Ha ez a szorzat nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulcs sávhatárát, az adóelőleg-alapjára az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulccsal számított összeget állapít meg, ha meghaladja, akkor

a) a szorzatra kiszámítja az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adót, amelyet eloszt 365-tel, és

b) az a) pont szerinti hányadost megszorozza annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik.

(12) A bevételt terhelő adóelőleg a (4)–(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg – legfeljebb annak mértékéig – csökkentve

a) a magánszemélynek az adójóváírás figyelembevételére tett nyilatkozata alapján a havi adójóváírással, amely – figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is – az adott havi bér adóelőleg-alapjának 17 százaléka, de jogosultsági hónaponként legfeljebb 15 100 forint azzal, hogy az adóelőleg megállapításánál a havi adójóváírás nem érvényesíthető, ha a bér kifizetője által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – meghaladja a 3 millió 188 ezer forintot;

b) a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezménnyel, feltéve, hogy a családi pótlékra jogosult a kifizetés (a juttatás) időpontjáig megadott adóelőleg-nyilatkoza-

tában kérte a családi kedvezménynek az adóelőleg megállapításánál történő érvényesítését;

c) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménnyel.

(13) A (3)–(12) bekezdés rendelkezései helyett a magánszemély az adóelőleg-nyilatkozatban a várható adó-alapjának/adóterhet nem viselő járandóságainak közlése helyett kérheti az adóelőlegnek az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legmagasabb adókulccsal történő megállapítását.

(14) A magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíj szolgáltatásnak nem minősülő kifizetést terhelő adóelőleg egyenlő az adóelőleg-alap és az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legalacsonyabb adókulcs felének szorzatával.

(15) Az adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély az adóév elejétől összesíti az adóévben ily módon megszerzett bevételek alapján vagy egyébként megállapított adóelőleg-alapokat. Az adóelőleg az adóelőleg-alapok így meghatározott összegére megállapított, az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adó, csökkentve az adóévben korábban már megállapított adóelőleg(ek) összegével.

(16) Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap. A bevételt terhelő adóelőleg az így meghatározott adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

a) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

b) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy – ha az egyéni vállalkozó a b) pont rendelkezését nem alkalmazza – a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az adóelőleg-alap 50 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal fizetheti meg, feltéve, hogy a 10 százalékos adókulcsra való jogosultságának egyéb feltételei az év elejétől az adott negyedév végéig számítva fennállnak.”

19. § Az Szja tv. 49/C. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vállalkozói osztalékalap után – kivéve abból a kivét-kiegészítést – az adó 25 százaléka. Az adót a magánsze-

mély bevallásában megállapítja, bevallja, valamint a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.”

20. § Az Szja tv. 61. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén annak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke.

(2) A bevételnek nem része a kapott ellenértékből az egyéb jövedelemnek minősülő, az ingatlannak, a vagyoni értékű jognak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét meghaladó összeg.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a külföldi illetőségű magánszemélynek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedése ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett bevételre azzal, hogy a jövedelem megállapítására a 62. § rendelkezései helyett az értékpapír-kölcsönzésből, az árfolyamnyereségből származó jövedelemre, illetve a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

21. § (1) Az Szja tv. 69. §-ának *n)–o)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Természetbeni juttatás:)

„*n)* a kifizető által – a *d)–e)* pontban foglaltaktól függetlenül is – ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott azon adóköteles bevétel, amely az e törvény 2009. december 31. napján hatályos rendelkezéseiben foglalt feltételekkel és mértékig adómentesnek minősült és nem tartozik a 70–71. § hatálya alá;

o) az e törvény külön rendelkezése szerint adóköteles vagy adómentes természetbeni juttatás;”

(2) Az Szja tv. 69. §-ának (1) bekezdése a következő *p)* ponttal egészül ki:

„*p)* a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezetekről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően az adóévben természetben adott juttatás együttes értéke.”

22. § Az Szja tv. a 70. §-át megelőzően a következő címmel egészül ki, egyidejűleg a következő 70–71. §-okkal egészül ki:

„Egyes természetbeni és egyéb béren kívüli juttatások kedvezményes adózása

70. § (1) Egyes természetbeni és egyéb béren kívüli juttatások bevétele után az adókötelezettséget a 71. § rendelkezései szerint kell teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül – ha a juttató a munkáltató, a társas vállalkozás (e rendelkezés alkalmazásában bármelyikük a továbbiakban: *munkáltató*) – az *a)–e)* pontban felsorolt, a munkavállalónak (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is), a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagjának (e rendelkezés alkalmazásában a juttatásban részesülő, említett magánszemély a továbbiakban: *munkavállaló*)

a) személyére és közeli hozzátartozói személyére tekintettel

aa) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

ab) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) meleg étkeztetés formájában juttatott bevételből a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára (utólag is) havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) az iskolarendszerű képzés átvállalt (viselt) költsége révén juttatott bevételből a minimálbér két és félszeresét meg nem haladó rész;

d) iskolakezdési támogatás címén juttatott bevételből a minimálbér 30 százalékát meg nem haladó rész;

e) a munkáltató nevére szóló számlával megvásárolt, kizárólag a munkavállaló helyi utazására szolgáló bérlet formájában juttatott bevétel.

(3) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül

a) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának, továbbá az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának

aa) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

ab) a juttató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára (utólag is), valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek meleg étkeztetés formájában juttatott bevételből a havi 18 ezer forintot meg nem haladó rész;

c) a szakszervezet által a tagjának, a nyugdíjas tagjának, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozójá-

nak, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának

ca) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

cb) üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész.

(4) A (2)–(3) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a) üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely;

b) a munkáltató tulajdonában, vagyongazdálkodásában lévő üdülőnek kell tekinteni a munkáltató cégnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolattartó vállalkozásának, költségvetési szerv esetében a felügyeleti szervnek és a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter irányítása alatt álló szerv tulajdonában, vagyongazdálkodásában lévő üdülőt is;

c) a Magyar Tudományos Akadémia által fenntartott üdülőkhöz nyújtott szolgáltatás esetében a Magyar Tudományos Akadémia munkáltatónak, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a tudományos fokozattal rendelkező személy is munkavállalónak minősül;

d) meleg étkeztetés formájában juttatott bevételnek minősül az étkezőhelyi vendéglátás, a munkahelyi étkeztetés, vagy közétkeztetés nyújtása révén juttatott bevétel (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is);

e) a (2) *c)* pontjában említett bevételnek minősül az átvállalt (viselt) költség, ha az iskolarendszerű képzés

ea) – akkor is, ha a költséget nem a munkáltató viseli – munkáltatói elrendelés alapján a munkakör betöltéséhez szükséges ismeret megszerzését, bővítését,

eb) a juttatóval munkaviszonyban álló magánszemély, a társas vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára szükséges, a kifizető, a társas vállalkozás tevékenységével összefüggő szakmai ismeretek megszerzését, bővítését szolgálja;

f) iskolakezdési támogatásnak minősül az juttatás, amelyet a (2) bekezdésben említett munkáltató a közoktatásban (vagy bármely EGT-államban ennek megfelelő oktatásban) részt vevő gyermekre, tanulóra tekintettel a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában juttat, feltéve, hogy a juttatásban részesülő magánszemély a juttató olyan munkavállalója, aki az említett gyermeknek, tanulóknak a családok támogatásáról szóló törvény, vagy bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi juttatásra,

vagy hasonló ellátásra jogosult szülője vagy e szülőnek vele közös háztartásban élő házastársa.

(5) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül

a) a magánszemély javára átutalt munkáltatói/foglalkoztatói havi hozzájárulásból

aa) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba a minimálbér 50 százalékát,

ab) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba/önsegélyező pénztár(ak)ba együttvéve a minimálbér 30 százalékát,

ac) foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a minimálbér 50 százalékát,

meg nem haladó rész;

b) a munkáltató által a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizetett összeg;

feltéve, hogy a magánszemély a juttatóval legalább heti 36 órai munkavégzéssel járó munkaviszonyban áll, vagy a magánszemélyt a juttatótól – munkaviszony alapján – pénzben megillető havi jövedelem a minimálbért eléri, továbbá feltéve, hogy a juttató a hozzájárulást havonta vagy több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben.

71. § (1) A magánszemély a 70. § rendelkezéseiben foglalt feltételek szerinti és értékhatáron belüli juttatás révén megszerzett bevétele után az öt juttatásban részesítő kifizető (a továbbiakban: juttató) 25 százalék adó fizetésére köteles.

(2) A juttató az (1) bekezdés szerinti adókötelezettségének megállapításához figyelembe veszi a magánszemélynek az adott juttatásra vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételek fennállásáról szóló nyilatkozatát, azzal, hogy ha az adott juttatás nem felel meg a vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek, és/vagy, ha az ott meghatározott értékhatárt meghaladja – a meghaladó rész tekintetében – a 69. § szerinti olyan adóköteles természetbeni juttatásnak minősül, amelyre vonatkozóan az említett § (1) bekezdésének *d)* és *e)* pontját nem kell alkalmazni.

(3) A juttatónak az adót a juttatás hónapja kötelezettségeként, a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania, illetőleg megfizetnie. A juttató a kedvezményes adózású juttatásokról nyilvántartást vezet.

(4) Ha az adóhatóság a (2) bekezdés rendelkezésével összefüggésben adóhiányt állapít meg, akkor azt annak a juttatónak kell megfizetnie, amely nem rendelkezik a magánszemély említett nyilatkozatával, vagy egyébként nem fizette meg az adót. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetőleg a magánszemély a nyilatkozat átadását nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és jogkövetkezményeit a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell viselnie.”

23. § Az Szja tv. 73. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A külföldi illetőségű magánszemély részére – ha a magánszemély illetősége szerinti állam és a Magyar Köztársaság között nincs hatályos egyezmény a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén – kamat, jogdíj, szolgáltatási díj címen fizetett (juttatott) bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 30 százalék. Az adót – ha a bevétel kifizetőtől származik – a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be azzal, hogy nem pénzben történő juttatás esetén a juttatást terhelő adó megfizetésére a kifizető köteles. E rendelkezést nem kell alkalmazni a Magyar Állam, az államháztartás alrendszerei vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre, a hitelintézet által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre, továbbá a késedelmi kamatra. E rendelkezés alkalmazásában szolgáltatási díjnak minősül az Európai Parlament és a Tanács gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet besorolása szerinti üzletvezetés, üzletviteli tanácsadás, reklám, piac-, közvélemény-kutatás, valamint máshová nem sorolt egyéb szakmai, tudományos, műszaki tevékenységből az üzleti ügynöki tevékenység díja.”

24. § Az Szja tv. 74. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az ingatlan bérbeadásából származó bevételből levonható az ugyanazon ingatlan után a vagyonadóról szóló törvény szerint az adóévben az előírt határidőig megfizetett adó.”

25. § Az Szja tv. 80. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza)

„g) azon betegségek körét, amelyekben szenvedő személyek a személyi kedvezmény érvényesítése szempontjából súlyosan fogyatékosnak minősülnek.”

26. § Az Szja tv. 1., 3. és 11. számú mellékletei e törvény 1., 2. és 3. mellékletei szerint módosulnak.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

27. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Adóalany a külföldi személy, illetve az üzletvezetése helye alapján külföldi illetőségű, ha

a) belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel

nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak (a továbbiakban: külföldi vállalkozó);

b) belföldi jogszabály alapján létrejött jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cég, személyi egyesülés, egyéb szervezet, külföldi vállalkozó kamatot, jogdíjat, szolgáltatási díjat fizet (juttat) számára; feltéve, hogy a külföldi személy, illetve a külföldi illetőségű székhelye, illetősége szerinti állam és a Magyar Köztársaság között nincs hatályos egyezmény a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén (a továbbiakban: külföldi szervezet);

c) ingatlannal rendelkező társaságban meglévő részesedésének elidegenítése vagy kivonása révén szerez jövedelmet (a továbbiakban: ingatlannal rendelkező társaság tagja).”

28. § (1) A Tao. 4. §-a a következő 4/a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„4/a. *behajthatatlan követelés*: a számvitelről szóló törvény szerinti behajthatatlan követelés, valamint azon követelés bekerülési értékének 20 százaléka, amelyet a fizetési határidőt követő 365 napon belül nem egyenlítették ki, kivéve, ha a követelés elévült vagy bíróság előtt nem érvényesíthető;”

(2) A Tao. 4. §-ának 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„5. *bejelentett részesedés*: a belföldi jogszabályok alapján létrejött jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cégben és külföldi személyben (kivéve az ellenőrzött külföldi társaságot), szerzett legalább 30 százalékos mértékű, valamint minden további megszerzett részesedés, feltéve, hogy az adózó a részesedés megszerzését a szerzést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak; a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye; a 30 százalékot meghaladóan szerzett részesedés bejelentésének feltétele, hogy az adózó a legalább 30 százalékos mértékű részesedését bejelentette az adóhatósághoz;”

(3) A Tao. 4. §-a a következő 10/a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„10/a. *elismert tőzsde*: a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvényben meghatározott fogalom;”

(4) A Tao. 4. §-ának 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„11. *ellenőrzött külföldi társaság*: az a külföldi személy, illetve az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű (a továbbiakban együtt: külföldi társaság), amelyben a külföldi társaság adóéve napjainak többségében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint belföldi illetőségű tényleges tulajdonos (a továbbiakban: részesedéssel

rendelkező) van, és a külföldi társaság által az adóévre fizetett (fizetendő) társasági adónak megfelelő adó és az adóalap [csoportos adóalanyiság esetén a csoportszinten fizetett (fizetendő), adóvisszatérítéssel csökkentett adó és az adóalap] százalékban kifejezett hányadosa nem éri el a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát vagy a külföldi társaság nulla vagy negatív adóalap miatt nem fizet társasági adónak megfelelő adót, bár eredménye pozitív; nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a külföldi társaság székhelye, illetősége az Európai Unió tagállamában, az OECD tagállamában vagy olyan államban van, amellyel a Magyar Köztársaságnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére és amely államban valódi gazdasági jelenléttel bír, azzal, hogy

a) valódi gazdasági jelenlétnek minősül a külföldi társaság és az adott államban lévő kapcsolatos vállalkozásai által együttesen saját eszközzel és munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalókkal végzett termelő, feldolgozó, mezőgazdasági, szolgáltató, befektetői, valamint kereskedelmi tevékenység, ha az ebből származó bevételük eléri az összes bevételük legalább 50 százalékát; a valódi gazdasági jelenlétet az adózó köteles bizonyítani;

b) nulla vagy negatív eredmény és adóalap esetén a külföldi állam által jogszabályban előírt társasági adónak megfelelő adó mértékének kell elérnie a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát;

c) a külföldi társaság adóéve alatt a részesedéssel rendelkező adóévének utolsó napján vagy napjáig lezárult utolsó adóévet kell érteni;

d) e rendelkezéseket önállóan alkalmazni kell a külföldi társaság székhelyétől, illetőségétől eltérő államban lévő telephelyére is;

e) e rendelkezés alkalmazásában tényleges tulajdonosnak minősül az a magánszemély, aki a külföldi társaságban a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább huszonöt százalékával vagy – a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – meghatározó befolyással rendelkezik;

f) nem minősül ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi társaság, amelyben elismert tőzsdén jegyzett személy vagy kapcsolatos vállalkozása részesedéssel rendelkezik.”

(5) A Tao. 4. §-a a következő 18/a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„18/a. ingatlannal rendelkező társaság:

a) az adózó, illetve az adózó belföldön fekvő ingatlannal rendelkező kapcsolatos vállalkozásai, amennyiben

1. az adózó adóévi beszámolójában, a belföldön fekvő ingatlannal rendelkező kapcsolatos vállalkozások beszámolójában együttesen kimutatott eszközök piaci értékének (együttes) összegéből a belföldön fekvő ingatlan értéke több mint 75 százalék és

2. valamelyikük tagja (részvényese) az adóév legalább egy napján olyan államban rendelkezik külföldi illetőséggel, amellyel a Magyar Köztársaság nem kötött a kettős adóztatás elkerüléséről

egyezményt vagy az egyezmény lehetővé teszi az árfolyamnyereség Magyarországon történő adóztatását

azzal, hogy

aa) az illetőséget az adózó a tag (részvényes) nyilatkozata alapján veszi figyelembe,

ab) az adózónak az ingatlan arányának megállapításához szükséges adatokról az adóévre vonatkozó társasági adóbevallás esedékességének napját követő 60 napon belül tájékoztatnia kell valamennyi belföldön fekvő ingatlannal rendelkező kapcsolatos vállalkozását;

b) az a) pont rendelkezései az elismert tőzsdén jegyzett adózóra nem vonatkoznak;”

(6) A Tao. 4. §-a 23. pontjának c)–d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a rendelkezés a következő e) alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

23. kapcsolatos vállalkozás:

„c) az adózó és más személy, ha harmadik személy – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve mindkettőjükben többségi befolyással rendelkezik azzal, hogy azokat a közeli hozzátartozókat, akik az adózóban és a más személyben többségi befolyással rendelkeznek, harmadik személynek kell tekinteni;

d) a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye, valamint a külföldi vállalkozó telephelyei, továbbá a külföldi vállalkozó belföldi telephelye és az a személy, amely a külföldi vállalkozóval az a)–c) alpontban meghatározott viszonyban áll;

e) az adózó és külföldi telephelye, továbbá az adózó külföldi telephelye és az a személy, amely az adózóval az a)–c) alpontban meghatározott viszonyban áll;”

(7) A Tao. 4. §-a a következő 26. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„26. nyilvántartott értékvesztés: a követelésekre a számviteli előírások alapján elszámolt és adózás előtti eredménynövelésként figyelembe vett értékvesztés csökkentve az adózás előtti eredmény csökkentéseként számításba vett összeggel;”

29. § A Tao. 5. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az ingatlannal rendelkező társaság tagjának adókötelezettsége az ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedés elidegenítésének, a jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállításának napján keletkezik.”

30. § A Tao. 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A társasági adó alapja a külföldi szervezetnél a 15. §-ban, az ingatlannal rendelkező társaság tagjának esetében a 15/A. §-ban meghatározott jövedelem.”

31. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének g)–gy) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„g) az adózónál a kapott (járó) osztalék és részesedés címén

1. az adóévben elszámolt bevétel (egyszeres könyvvitelt vezetőnél az ennek megfelelő adóköteles bevétel), kivéve az ellenőrzött külföldi társaságtól kapott (járó) osztalék és részesedés következtében elszámolt bevételt, figyelemmel a 2. pontban foglaltakra,
2. az adóévben elszámolt bevétel, de legfeljebb a 8. § (1) bekezdésének f) pontja alapján az adózás előtti eredmény növeléseként elszámolt – az adózó erre vonatkozó adóbevallásával és az azt alátámasztó kimutatásokkal igazolt – és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még figyelembe nem vett összeg;

gy) a tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál)

1. a kivezetett (részben kivezetett) részesedés – ideértve az előtársasággal szemben a vagyoni hozzájárulás alapján kimutatott követelést is, de ide nem értve az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedést – (10) bekezdés szerinti értékét meghaladóan a kivezetés következtében az adóévben elszámolt bevétel, ha a tulajdoni részesedést jelentő befektetés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tökekivonás útján történő leszállítása vagy kedvezményezett átalakulás következtében szűnt meg, illetve csökkent, figyelemmel a 2. pontban foglaltakra,
2. az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedés 1. pont szerinti kivonásakor a kivezetett részesedés (10) bekezdés szerinti értékét meghaladóan a kivezetés következtében az adóévben elszámolt bevétel, legfeljebb a 8. § (1) bekezdésének f) pontja alapján az adózás előtti eredmény növeléseként elszámolt – az erre vonatkozó adóbevallással és az azt alátámasztó kimutatásokkal igazolt – és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még figyelembe nem vett összeg;”

(2) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„n) a követelésre az adóévben visszaírt értékvesztés, a követelés bekerülési értékéből a behajthatatlanná vált rész, valamint a követelés átruházásakor, kiegyenlítésekor, beszámításakor elszámolt bevétel, de legfeljebb a nyilvántartott értékvesztés; e rendelkezést a hitelintézet és a pénzügyi vállalkozás a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre, befektetési vállalkozás a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre nem alkalmazza,”

(3) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„q) a tulajdoni részesedésre visszaírt értékvesztés, ha azt az adózó korábban adózás előtti eredményt növelő té-

telként vette számításba, amelyet az erre vonatkozó adóbevallással és az azt alátámasztó kimutatásokkal igazol,”

(4) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő t)–ty) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„t) a (17)–(18) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel az adózó saját tevékenységi körében végzett alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége (ide nem értve a belföldi illetőségű adózótól, a külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól közvetlenül vagy közvetve igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján elszámolt közvetlen költséget) a felmerülés adóévében, vagy – az adózó választása szerint, ha a költséget kísérleti fejlesztés aktívált értékeként (szellemi terméként) állományba veszi – legfeljebb az elszámolt értékcsökkenés összegéig az értékcsökkenés elszámolásának adóévében; az adózó nem csökkentheti az adózás előtti eredményt az említett költségéből (ráfordításból) a fejlesztés céljára vagy a tevékenység költségei (ráfordításai) ellentételezésére a mérlegkészítés napjáig az adóhatóságtól igényelt, vagy az adóévben – visszafizetési kötelezettség nélkül – kapott támogatás, juttatás összegével, illetve – ha él a választási lehetőséggel – a támogatás, juttatás alapján az adóévi adózás előtti eredménye javára elszámolt bevétellel,

ty) a műemlék, illetve a helyi egyedi védelem alatt álló épület, építmény értékét növelő felújítás költsége a tárgyi eszközt nyilvántartó adózónál,”

(5) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének z) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„z) a kiemelkedően közhasznú besorolással rendelkező szervezetnek vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással rendelkező közhasznú szervezettel kötött tartós adományozási szerződés keretében, a közhasznú szervezetekről szóló törvényben nevesített közhasznú tevékenység, a kiemelkedően közhasznú besorolást megalapozó közfeladat támogatására az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értékének, térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értékének

1. 50 százaléka kiemelkedően közhasznú szervezet támogatása esetén,

2. 20 százaléka tartós adományozási szerződés esetén,

de együttesen legfeljebb az adózás előtti eredmény összege,”

(6) A Tao. 7. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az (1) bekezdés z) pontja alapján az adózó akkor csökkentheti az adózás előtti eredményt, ha rendelkezik a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet által az adóalap megállapítása céljából kiállított igazolással, amely tartalmazza a kiállító és az adózó megnevezését,

székhelyét, adószámát, a támogatás, juttatás összegét, célját, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében a közhasznúsági fokozatot.”

32. § (1) A Tao. 8. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„f) az ellenőrzött külföldi társaság adóévének (üzleti évének) utolsó napján kimutatott – az adózónak az adóéve utolsó napján az ellenőrzött külföldi társaságban fennálló közvetlen részesedésére jutó – pozitív adózott eredmény felosztott osztalékkal csökkentett része, feltéve, hogy az adózó az ellenőrzött külföldi társaságban a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább huszonöt százalékával vagy – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – meghatározó befolyással rendelkezik, és az adózóban közvetlenül és/vagy közvetve nem rendelkezik részesedéssel a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint belföldi illetőségűnek minősülő magánszemély;”

(2) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének gy) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„gy) az adóévben követelésre (kivéve hitelintézetnél és pénzügyi vállalkozásnál a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó és befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) elszámolt értékvesztés összege;”

(3) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének r) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„r) a 7. § (1) bekezdésének gy) pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összegből a kedvezményezett átalakulás alapján megszerzett részesedés bekerülési értéke csökkentéseként, könyv szerinti értéke kivezetéseként az adóévben bármely jogcímen elszámolt (de összesen legfeljebb a részesedésre az említett rendelkezés alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett) összeg, figyelemmel a (7) bekezdésben foglaltakra;”

(4) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének t) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„t) a 7. § (1) bekezdésének h) pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összegből a kedvezményezett részesedéscsere alapján megszerzett részesedés bekerülési értéke csökkentéseként, könyv szerinti értéke kivezetéseként az adóévben bármely jogcímen elszámolt (de összesen legfeljebb a részesedésre az említett rendelkezés alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett) összeg, figyelemmel a (7) bekezdésben foglaltakra;”

(5) A Tao. 8. §-a (5) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazásában]

„a) kötelezettség a kapott kölcsön, a zárt körben forgalomba hozott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír miatt

fennálló tartozás és a váltótartozás (kivéve a szállítói tartozás kiegyenlítése miatt fennálló váltótartozást), valamint minden más, a mérlegben kimutatott kölcsönnek, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak, illetve váltótartozásnak nem minősülő kötelezettség, amelyre az adózó az eredménye terhére kamatot fizet (kivéve a hitelintézetnél és a pénzügyi vállalkozásnál a pénzügyi szolgáltatási tevékenységgel kapcsolatban, annak érdekében fennálló tartozást), adóévi napi átlagos állománya;”

(6) A Tao. 8. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Abban az esetben, ha a részesedés nyilvántartásból történő kivezetése újabb kedvezményezett átalakulás vagy kedvezményezett részesedéscsere következtében történő részesedésszerzés miatt következik be, az adózónak nem kell az r) és t) pontban foglaltakat alkalmaznia. Az utóbbi részesedés szerzésére tekintettel adózás előtti eredmény csökkentésként számításba vett összegként kell azonban figyelembe vennie a korábbi kedvezményezett átalakulás vagy kedvezményezett részesedéscsere alapján érvényesített adózás előtti eredménycsökkentésből azt a részt, amelyet növelésként még nem vett számításba.”

33. § (1) A Tao. 9. § (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Csökkenteni kell az adózás előtti eredményt)

„c) a 7. § (1) bekezdésének a), b), cs), d), g), gy), i), j), m), n), o), r), t), u) és v) pontja, továbbá a 7. § (3), (10) és (18) bekezdése alapján megállapított értékből a vállalkozási tevékenységhez közvetlenül hozzárendelhető összeggel, illetőleg közvetett kapcsolat esetén a vállalkozási tevékenység bevételeivel arányos összeggel;”

(2) A Tao. 9. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Növelni kell az adózás előtti eredményt

a) a 8. § (1) bekezdés a), b), d), e), gy), h), j), m), p) és r) pontja, továbbá a 8. § (5) bekezdése alapján megállapított értékből a vállalkozási tevékenységhez közvetlenül hozzárendelhető összeggel, illetőleg közvetett kapcsolat esetén a vállalkozási tevékenység bevételeivel arányos összeggel;

b) az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztestületnek és a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezatként besorolt felsőoktatási intézménynek a nem a vállalkozási tevékenységéhez kapott támogatás, juttatás

ba) teljes összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van,

bb) a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezet a (7) bekezdésben előírt aránnyal számított részével, ha nincs az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, de a vállalkozási tevékenységből származó bevétele meghaladja a kedvezményezett mértéket.”

34. § A Tao. 10. § (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A megállapított osztalékot csökkenti a 7. § (1) bekezdésének *r)* és *t)* pontjában meghatározott összeg.

(3) A megállapított osztalékot növeli a 8. § (1) bekezdésének *d)*, *e)*, *j)* és *m)* pontja és a 8. § (5) bekezdése alapján meghatározott összeg, valamint a behajthatatlan követelésnek nem minősülő elengedett követelés.”

35. § (1) A Tao. 12. § (2) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*a)* a 7. § (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *cs)*, *d)*, *g)*, *gy)*, *j)*, *n)*, *o)*, *r)* és *u)* pontjai, valamint a 7. § (3) és (10) bekezdése szerinti összeg,”

(2) A Tao. 12. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózás előtti eredményt növeli a 8. § (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *d)*, *e)*, *gy)*, *h)*, *j)*, *m)*, *p)* és *r)* pontjai, valamint a 8. § (5) bekezdése szerinti összeg.”

36. § (1) A Tao. 13/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú jogállással rendelkező nonprofit gazdasági társaság és a vízitársulat adóalapja az adózás előtti eredmény, csökkentve a 7. § (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *cs)*, *d)*, *g)*, *gy)*, *i)*, *j)*, *m)*, *n)*, *o)*, *p)*, *r)*, *t)*, *u)*, *v)* és *y)* pontjaiban és a 7. § (3), (10) és (18)–(20) bekezdésében foglaltakkal, növelve a 8. § (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *d)*, *e)*, *gy)*, *h)*, *j)*, *m)*, *o)*, *p)*, *r)* és *v)* pontjaiban, valamint a 8. § (5)–(6) bekezdésében foglaltakkal, továbbá az előzőeket figyelembe véve alkalmazza a 16., 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet rendelkezéseit.”

(2) A Tao. 13/A. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak az (1) bekezdésben foglaltak mellett növelnie kell az adózás előtti eredményét]

„*d)* a nem a vállalkozási tevékenységéhez kapott támogatás, juttatás teljes összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van.”

37. § A Tao. a következő 15. §-sal egészül ki:

(A külföldi szervezet adóalapja)

„15. § (1) A külföldi szervezet adóalapja a részére juttott:

a) kamat (ideértve az értékpapír kölcsönzés díját is),

b) jogdíj,

c) az Európai Parlament és a Tanács gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszérének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet besorolása szerinti üzletvezetés, üzletviteli tanácsadás, reklám, piac-, közvélemény-kutatás, valamint máshová nem

sorolt egyéb szakmai, tudományos, műszaki tevékenységből az üzleti ügynöki tevékenység díja.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásakor nem kell figyelembe venni:

a) a Magyar Állam, az államháztartás alrendszeri vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett kamatot,

b) a hitelintézetnél elhelyezett betétre fizetett kamatot,

c) a késedelmi kamatot.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti adóalap nem forintban merül fel – az 5. § (8) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a számvitelről szóló törvény alapján kell forintra átszámítani.”

38. § A Tao. a 15. §-t követően a következő címmel és 15/A. §-sal egészül ki:

„Az ingatlannal rendelkező társaság tagjának adóalapja és az adó mértéke

15/A. § (1) Az ingatlannal rendelkező társaság tagjának adóalapja a részesedés elidegenítésekor, illetve a társaság jegyzett tőkéjének leszállításakor az ellenértéknek a részesedés szerzési értékével és a szerzéshez vagy a tartáshoz kapcsolódó, igazolt kiadásokkal csökkentett pozitív összege.

(2) Ha az ellenérték vagy a szerzési érték nem forintban keletkezik, akkor annak értékét a Magyar Nemzeti Bank hivatalos, a szerződés megkötésének napján érvényes devizaárfolyamának alapulvételével kell átszámítani. Ha az ingatlannal rendelkező társaság tagja az ellenértéket jegyzett tőke leszállítása következtében szerzi, és a kötelezettség kimutatása nem forintban történik, akkor az ellenértéket a Magyar Nemzeti Bank hivatalos, a cégbejegyzés napján érvényes devizaárfolyamának alapulvételével kell átszámítani. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által jegyzett árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által az adóév utolsó napjára vonatkozóan közzétett, euróban megadott árfolyamot kell a forintba történő átszámításkor figyelembe venni.

(3) E rendelkezések alkalmazásában elidegenítésnek minősül az értékesítés, a nem pénzbeli hozzájárulásként történő juttatás, valamint a térítés nélküli átadás.

(4) E rendelkezések alkalmazásában ellenérték:

a) eladáskor a szerződés szerinti ellenérték, kapcsolt vállalkozás részére történő elidegenítéskor a szokásos piaci érték,

b) nem pénzbeli hozzájárulásként történő rendelkezésre bocsátáskor a létesítő okirat szerinti szerződésben meghatározott érték, kapcsolt vállalkozás részére történő rendelkezésre bocsátáskor a szokásos piaci érték,

c) ellenérték nélküli átadáskor a piaci érték,

d) jegyzett tőke kivonás útján történő leszállításakor a bevont részesedés névértéke fejében átvett (járó) eszközök értéke.

(5) E rendelkezések alkalmazásában szerzési érték a szerződés szerinti érték.

(6) Az adót a 19. § (1) bekezdése szerinti mértékkel kell megállapítani.”

39. § A Tao. 18. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az alapítónak (ide nem értve az átalakulással történő alapítást), a tőkét befogadó, a vagyont kiadó adózónak, továbbá a tagnak (részvényesnek) az (1)–(5) bekezdés előírásait a jegyzett tőke nem pénzbeli hozzájárulással történő teljesítése, emelése, a jegyzett tőke tőkekivonással történő leszállítása esetén, továbbá a jogutód nélküli megszűnés-kor a nem pénzben történő vagyoni kiadásra, valamint az osztalék nem pénzbeli vagyoni értékű juttatásként történő teljesítésére is alkalmaznia kell, ha többségi befolyással rendelkező vagy az alapítással ilyené váló tag (részvényes) teljesíti a nem pénzbeli hozzájárulást, illetve részesedik a vagyontól.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye, illetve az adózó és külföldi telephelye közötti ügyletekre is.”

40. § (1) A Tao. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társasági adó – a (2) és (9) bekezdésben foglalt eltéréssel – a pozitív adóalap 19 százaléka.”

(2) A Tao. 19. §-a (5) bekezdésének bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adózó a (3) bekezdés alkalmazásával meg nem fizetett adónak megfelelő összeget az adóév utolsó napján – az eredménytartalékból történő átvezetéssel – lekötött tartalékként köteles kimutatni, és azt a lekötése adóévét követő négy adóévben”

(3) A Tao. 19. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A külföldi szervezet jövedelme után az adó mértéke 30 százalék.”

41. § A Tao. 20. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (1) bekezdés *e)* pontja és – 2009. július 1-jétől – a *d)* pontja alkalmazásában adóalap a 13/A. § szerint megállapított adóalap, csökkentve a 13/A. § (2) bekezdés *a)*, *b)* és *d)* pontjában meghatározott összeggel.”

42. § (1) A Tao. 22/B. §-ának (1) bekezdése a következő *j)* ponttal egészül ki:

(Az adózó adókedvezményt vehet igénybe)

„*j)* jelenértéken legalább 500 millió forint értékű, kis- és középvállalkozás által megvalósított beruházás”

(üzembe helyezése és a kormányrendeletben foglaltak szerinti üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy – az alapkutatót, alkalmazott kutatást vagy kísérleti

fejlesztést szolgáló beruházást kivéve – az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi.)

(2) A Tao. 22/B. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a § bekezdéseinek számozása értelemszerűen módosul:

„(14) Az (1) bekezdés *j)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő négy adóévben

a) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma kisvállalkozásnál legalább 20 fővel, középvállalkozásnál legalább 50 fővel meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy

b) az elszámolt, évesített bérköltség kisvállalkozásnál legalább az adóév első napján érvényes minimálbér adóévre számított összegének ötvenszeresével, középvállalkozásnál százszorosával meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóév évesített bérköltségét.”

43. § (1) A Tao. 28. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben nem említett esetben a belföldi illetőségű adózó, a külföldi vállalkozó és az ingatlanal rendelkező társaság tagja a társasági adóból adóvisszatartás formájában levonhatja a külföldön fizetett (fizetendő), a társasági adónak megfelelő adót.”

(2) A Tao. 28. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1)–(5) bekezdés alkalmazásában társasági adónak megfelelő adónak minősül a kapott osztalék alapján külföldön fizetett (fizetendő) adó is, ha az adóévben a kapott osztalék vagy az adóévet megelőzően az osztalék alapján szolgáló adózott eredmény adókötelezettség alá esik.”

44. § A Tao. a következő 29/I. §-sal egészül ki:

„29/I. § (1) Az adózó az e törvény 2009. december 31-én hatályos 7. §-a (1) bekezdése *lb)* alpontja és (22) bekezdése rendelkezését alkalmazhatja, a 2009. december 31-éig beszerzett kortárs képző- és iparművészeti alkotás beszerzési értékére, ha a beszerzés adóévében e rendelkezést alkalmazta.

(2) Az adózó 2009. december 31-éig

a) elengedett kötelezettség, átvállalt tartozás miatt az adóévben elszámolt bevételre;

b) kapott támogatás, juttatás miatt az adóévben elszámolt bevételre

az e törvény 2009. december 31-én hatályos 7. §-a (1) bekezdése *ly)* alpontja és (8) bekezdése rendelkezését alkalmazhatja, utoljára azon adóévi adóalap utáni adó megállapításánál, amelynek utolsó napja 2012. évben van.

(3) A pénzügyi vállalkozás a 2009. adóévról készített bevallásában és az azt követő 4 adóévról készített bevallá-

sában, egyenlő részletekben – jogutód nélküli megszűnésekor a még figyelembe nem vett összeggel – csökkentheti az adózás előtti eredményt a 2008. december 31. napján hatályos 8. § (1) bekezdésének g) pontja alapján adózás előtti eredményt növelő tételként számításba vett, de az adózás előtti eredmény csökkentéseként még nem érvényesített követelésre elszámolt értékvesztéssel.

(4) Az adózó az e törvény 2009. december 31-én hatályos 7. §-a (1) bekezdésének w) pontja rendelkezését alkalmazhatja, ha a 2009. december 31-éig megszerzett részesedést 2014. december 31-éig ruhazza át.

(5) A 2008-as beszámolóban lekötött tartalékként kimutatott fejlesztési tartalék feloldására rendelkezésre álló időtartam – ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – hat adóév, azzal, hogy ahol a Tao. 7. §-a (15) bekezdésének rendelkezése négy adóévet említ, ott hat adóévet kell érteni.”

45. § A Tao. 31. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[(2) Ez a törvény az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatoknak megfelelően a következő okmányok figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz:]

„c) Frascati Kézikönyv – Javaslat a kutatás és kísérleti fejlesztés felméréseinek egységes gyakorlatára.”

46. § A Tao. 3. számú melléklete e törvény 4. melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

47. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja a következők szerint módosul:

(Az adózó adóalanyisága megszűnik:)

„c) az adóalanyiség választására jogosító értékhatár meghaladásának napját követő nappal;”

48. § Az Eva tv. 8. §-ának (7) bekezdése a következők szerint módosul:

„(7) A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt növeli az az összeg, amelyet az adóalany az általa kibocsátott bizonylat alapján az adóalanyisága megszűnése napjáig még nem szerzett meg, illetve az a 7. § (7) bekezdése alapján sem minősült eddig bevételnek.”

49. § Az Eva tv. 9. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Az eva a pozitív adóalap 30 százaléka.

(2) Ha az adóalany bevétele meghaladja az adóalanyiség választására jogosító értékhatárt, a bevételnek az értékhatárt meghaladó része után az eva mértéke 50 százalékos.”

IV. Fejezet

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

50. § Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Ekho tv.) 9. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 4. § (3) bekezdése szerint a kifizetőt terhelő ekhoból az ekhoalap

a) 1,2 százaléka egészségbiztosítási járuléknak,

b) 18,8 százaléka nyugdíjbiztosítási járuléknak minősül.”

51. § Az Ekho tv. 11. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az állami adóhatóság a kifizetőt terhelő, megfizetett ekho összegéből

a) 94 százalékos nyugdíjbiztosítási járulékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 6 százalékos egészségbiztosítási járulékot az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.

(3) Az állami adóhatóság a különadó megfizetett összegéből

a) 94 százalékos a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 6 százalékos az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.”

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT, A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS AZ ENERGIADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

V. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

52. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 156. §-ának (2)–(6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdésben említett engedély megszerzéséhez a következő feltételek teljesülése szükséges:

a) a kérelmező belföldön nyilvántartásba vett adóalany, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető; továbbá

b) a kérelmező a Vámvtv. rendelkezései szerint megbízható vámadós, akire (amelyre) egyúttal teljesül, hogy a kérelem benyújtását megelőző naptári évben a 89., 98–109. és 111–112. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – éves szinten göngyölített – összeg eléri vagy meghaladja:

ba) az ugyanezen időszakban a 2. § a) pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – adó nélkül számított és éves szinten göngyölített – összeghez viszonyítottna a 67 százalékos hányadot, de legalább a 10 milliárd forintot vagy

bb) a 20 milliárd forintot; vagy

c) a kérelmező a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet (a továbbiakban: Vámvégrehajtási-rendelet) 14a. cikke (1) bekezdésének a) vagy c) pontja szerinti engedélyezett gazdálkodói tanúsítvánnyal rendelkezik; vagy

d) a kérelmező a Vámkódex 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti egyszerűsített eljárásra vonatkozó, szabad forgalomba bocsátáshoz kiadott engedéllyel rendelkezik.

(3) Abban az esetben, ha a kérelmező csoportos adóalany [8. §], vagy ha az engedélyes jogutódlással úgy szűnik meg, hogy jogutódja csoportos adóalany, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül

a) az a) pontot a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra együttesen, mint egy adóalanyra,

b) a b) pontot

ba) a megbízható vámadósi státusz tekintetében a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra külön-külön,

bb) egyéb, a ba) alponthan nem említett rendelkezési tekintetében a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra összesítetten,

c) a c) és d) pontot a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagra külön-külön kell vizsgálni.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését az engedély iránti kérelemben kell igazolni. Abban az esetben, ha az engedély megszerzéséhez szükséges feltételek közül a kérelmező a (2) bekezdés b) pontjának teljesülését igazolja, a kérelmet legkésőbb a (2) bekezdés b) pontjában említett naptári évet követő év szeptember 30. napjáig kell benyújtani.

(5) A (2) bekezdés b) pontját érintően tett önellenőrzés vagy utólagos adómegállapítás – ide nem értve a kérelem

benyújtásáig beadott önellenőrzést, illetőleg az addig az időpontig jogerőre emelkedett utólagos adómegállapítást – az elbírált kérelmet nem érinti.

(6) Az engedélyes az adó önadózással történő megállapítására az engedélyező határozat jogerőre emelkedésének napjától

a) számított 12 hónapig jogosult, ha jogosultságát a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül – az a) pont mellett – a b) pont teljesülésére alapítja;

b) határozatlan időtartamig jogosult, ha jogosultságát a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül – az a) pont mellett – a c) vagy d) pont teljesülésére alapítja.

(7) Az önadózásra való jogosultság az engedélyező határozat visszavonásával, valamint a (6) bekezdés a) pontjában említett esetben az ott meghatározott időtartam elteltével szűnik meg. Az engedélyező határozatot a vámhatóság visszavonja, ha

a) azt az engedélyes kéri;

b) a (2) bekezdésben meghatározott feltételek közül az engedély megadását követően az engedélyesre

ba) az a), c) vagy d) pontok bármelyike, illetőleg

bb) a b) pont tekintetében a megbízható vámadósi státusz a (6) bekezdés a) pontjában említett esetben az ott meghatározott időtartamon belül nem teljesül;

c) az engedélyes jogutód nélkül megszűnik, vagy jogutódlással szűnik meg, de a jogutódra a (2) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek.

(8) Az engedélyező határozat visszavonásáról rendelkező elsőfokú határozat elleni fellebbezésnek az intézkedés végrehajtására nincs halasztó hatálya.”

53. § (1) Az Áfa tv.-nek az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2009. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Adómód. tv.) 3. §-ának (1) bekezdésével és 1. mellékletével megállapított 3/A. számú melléklete az e törvény 5. melléklete szerint módosul.

(2) Az Áfa tv.-nek az Adómód. tv. 3. §-ának (2) bekezdésével és 2. mellékletével megállapított 3/A. számú melléklete az e törvény 6. melléklete szerint módosul.

VI. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

54. § A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 52. §-a (1) bekezdésének a)–g) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adó mértéke – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is –:]

„a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinre 120 000 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinre és a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti petróleumra 124 200 Ft/ezer liter,

c) a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célú gázolajra 97 350 Ft/ezer liter,

d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra 97 350 Ft/ezer liter,

e) a 2710 19 61 vámtarifaszámú fűtőolajok közül azokra, amelyek viszkozitása 40 °C hőmérsékleten nagyobb, mint 4,5 mm²/s és a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdesztilláló rész mennyisége nem haladja meg a 25%-ot és a 350 °C hőmérsékletig átdesztilláló rész mennyisége nem haladja meg a 80%-ot és 15 °C-on mért sűrűsége nagyobb 860 kg/m³-nél, 4425 Ft/ezer kg, egyébként – ideértve az üzemanyagkénti kínálást, felhasználást, értékesítést is – 116 000 Ft/ezer kg; a 2710 19 63, a 2710 19 65 és a 2710 19 69 vámtarifaszám alá tartozó fűtőolajok közül azokra, amelyek viszkozitása 40 °C hőmérsékleten nagyobb, mint 4,5 mm²/s és a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdesztilláló rész mennyisége nem haladja meg a 25%-ot és a 350 °C hőmérsékletig átdesztilláló rész mennyisége nem haladja meg a 80%-ot és 15 °C-on mért sűrűsége nagyobb 860 kg/m³-nél, 40 000 Ft/ezer kg, egyébként – ideértve az üzemanyagkénti kínálást, felhasználást, értékesítést is – 116 000 Ft/ezer kg,

f) a 2711 12, a 2711 13, a 2711 14 00, a 2711 19 00 vámtarifaszám alatti gáz termékekből arra a cseppfolyósított szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy használnak fel, 47 900 Ft/ezer kg, egyéb motorikus célú értékesítés, importálás vagy felhasználás esetén 12 095 Ft/ezer kg, egyébként 0 Ft/ezer kg,

g) a 2711 21 00 és a 2711 29 00 vámtarifaszám alatti gáztermékekből arra a sűrítettgáz-halmazállapotú szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy használnak fel, 26,10 Ft/nm³,”

55. § A Jöt. 64. §-ának (2) és (3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az adó mértéke – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az (1) bekezdés szerinti adóalapra 276 100 forint.

(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított, a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 53, 2208 90 59, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére évente legfeljebb 50 liter mennyiségig az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 138 050 forint,

50 liter felett 276 100 forint. Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető él, az 50 liter/év mennyiségi korlát együttesen értendő.”

56. § A Jöt. 76. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling- (Plató-) fokonyként 633 forint.”

57. § A Jöt. 80. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként a szőlőborra 0 forint, az egyéb borra 9400 forint.”

58. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 14 250 forint.”

59. § A Jöt. 93. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 22 100 forint.”

60. § A Jöt. 97. §-a (2) bekezdésének a), c) és d) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(2) Az adó mértéke]

„a) a cigarettára 9350 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,3 százaléka, de legalább 17 330 forint/ezer darab,”

„c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 7280 forint/kilogramm,

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 7280 forint/kilogramm.”

VII. Fejezet

Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása

61. § Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 3. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[3. § (1) Adót kell fizetni, ha]

„g) az energiakereskedő saját célra használ fel energiát,”

62. § Az Etv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) villamos energiára megawattóránként 295 forint,

b) a földgázra gigajoule-onként 88,50 forint,

c) a szénre ezer kg-onként 2390 forint.”

63. § Az Etv. 6. §-a (1) bekezdésének g) pontja az alábbiak szerint módosul és a bekezdés kiegészül a következő h) ponttal:

[6. § (1) Az adónak az önadózás keretében megállapított fizetendő adóból történő levonására (visszaigénylésére), illetve a megfizetett adónak a 7. § (1) bekezdésében megjelölt adóhatóságtól történő visszaigénylésére jogosult]

„g) az a személy, aki a párnagázkészlet feltöltésére vagy szinten tartására a föld alatti gáztárolóba, illetve a szállító- vagy elosztóvezeték feltöltése céljából a szállító- vagy elosztóvezetékbe földgázt tárol be;

h) az a személy, aki hálózati engedélyesként a hálózati veszteség pótlása céljából használ fel energiát.”

HARMADIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VIII. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

64. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel, továbbá az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévében elszámolt közvetlen költségével. Mentés az adóalapnak az a része, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik.”

65. § A Htv. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) A vállalkozó – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – a vállalkozók kommunális adójában és a helyi iparüzési adóban az előlegfizetési időszakra – az egyes esedékességi időpontokra eső összeg feltüntetésével önkormányzatunként – adóelőleget köteles a (3) bekezdésben foglalt esetekben a bejelentkezéssel egyidejűleg az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bejelenteni, illetve minden más esetben a bevallás-benyújtással egyidejűleg bevallani. A benyújtott – adóelőleget tartalmazó – bejelentkezési nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(2) Az előlegfizetési időszak – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – a bevallás-benyújtás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak.

(3) Az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással létrejött vállalkozó esetén, továbbá ha az ön-

kormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az előlegfizetési időszak az adókötelezettség, átalakulás, adóbevezetés kezdő napjától az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időtartam.

(4) Nem kell adóelőleget bejelenteni, bevallani:

a) az előtársaságnak,

b) az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozónak az adókötelezettség keletkezésének adóévében,

c) az adóalanyként megszűnő vállalkozónak, továbbá

d) arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

(5) A (2) bekezdés szerinti esetben az adóelőleg-részletek összege:

a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele,

b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

(6) A (3) bekezdés szerinti esetekben az adóelőleg-részletek összege a vállalkozó által az adókötelezettsége keletkezésének adóévére várható adó figyelembevételével az előlegfizetési időszakra időarányosan megállapított – az ezen időszak alatt esedékes egyes adóelőleg-fizetési időpontokra egyenlő arányban megosztott – bejelentett összeg.

(7) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, továbbá ha a vállalkozó az adóévet megelőző évben az önkormányzat rendelete alapján adómentességet vagy adókedvezményt vett igénybe, de az adóévében az adómentesség vagy az adókedvezmény nem vagy nem teljes mértékben illeti meg, akkor az előlegösszegét az adóalap, az adómérték, a kedvezmény mértékének változása, illetőleg a mentesség, kedvezmény megszűnése figyelembevételével kell bevallani.”

66. § A Htv. 43. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) A helyi adóval és az önkormányzat költségvetése javára más jogszabályban megállapított minden adóval kapcsolatos eljárásban az e törvényben és az adózás

rendjéről szóló törvényben foglaltakat – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – kell alkalmazni.

(2) Az önkormányzat a helyi iparüzési adó kivételével az adófizetés esedékességére vonatkozóan – ideértve a 42. § (3) bekezdésében meghatározott esetet is – az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól, továbbá a 41. §-ában szabályozottaktól eltérően rendelkezhet, ha ezzel az adóalany számára válik kedvezőbbé kötelezettségének teljesítése.

(3) Az önkormányzat a helyi adóval – ide nem értve a helyi iparüzési adót – kapcsolatban rendeletet alkothat az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott eljárási kérdésben.”

67. § (1) A Htv. 52. §-a a következő 25. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„25. *alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége:* a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 7. §-a (1) bekezdésének *t*) pontjában meghatározott feltételekkel megvalósított alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége, figyelemmel a Tao. tv. 31. §-a (2) bekezdésének *c*) pontjában foglaltakra;”

(2) A Htv. 52. §-a 31. pontjának *c*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

(31. telephely:)

„*c*) a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamosenergia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve a végső fogyasztó számára történő elosztásból származik;”

IX. Fejezet

Az illetékekről szóló

1990. évi XCIII. törvény módosítása

68. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 17. §-ának (1) bekezdése a következő *n)–o*) pontokkal egészül ki:

[17. § (1) Mentés az ajándékozási illeték alól:]

„*n*) a 18. § (2) bekezdése alapján a visszerthes vagyonaátruházási illeték tárgyát nem képező ingó vagyontárgyaknak a számvitelről szóló törvény szerinti térítésmentes eszátruházás keretében történő, gazdálkodó szervezet általi megszerzése, illetve a követelés gazdálkodó szervezet közötti ajándékozás – ideértve a követelés-elengedést és a tartozásátvállalást is – útján történő megszerzése;

o) a hitelintézet által elengedett követelés, amennyiben a követelés elengedése a magánszemély adós és családja megélhetési ellehetetlenülésének megelőzése érdekében az azonos helyzetben levők egyenlő elbánásának elve alapján történik. E feltételek fennállásáról a hitelintézet igazolást ad az adósnak.”

69. § (1) Az Itv. 18. §-ának (2) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

[(2) Az illetékfizetési kötelezettség a következő vagyoni értékű jogokra és ingókra terjed ki:]

„*h*) belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betét (részvény, üzletrész, szövetkezeti részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy) megszerzésére.”

(2) Az Itv. 18. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés *h*) pontjában foglalt vagyonszerzés után akkor kell az illetéket megfizetni, ha

a) a vagyonszerző, illetve – magánszemély vagyonszerző esetén – annak házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke, szülője,

b) az *a*) pontban felsoroltak – önálló vagy együttes – többségi tulajdonában álló gazdálkodó szervezet,

c) az *a*) és *b*) pontban felsoroltakkal a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolattal-kozási viszonyban lévő gazdálkodó szervezet, tulajdonában álló vagyoni betétek aránya önállóan vagy együttesen eléri vagy meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át.”

70. § (1) Az Itv. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A visszerthes vagyonaátruházási illeték általános mértéke – ha a törvény másként nem rendelkezik – a megszerzett vagyon terhekkal nem csökkentett forgalmi érték után ingatlanonként 1 milliárd forintig 4%, a forgalmi érték ezt meghaladó része után 2%, de ingatlanonként legfeljebb 200 millió forint.”

(2) Az Itv. 19. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 18. § (2) bekezdésének *h*) pontja szerinti vagyoni betét megszerzése esetén az illeték alapja a társaság tulajdonában álló ingatlanok forgalmi értékének olyan aránya, amekkora arányt a 18. § (4) bekezdésében foglalt feltétel bekövetkeztének időpontjában az illetékfizetésre kötelezett tulajdonában lévő vagyoni betétek névértéke a társa-

ság összes vagyoni betétje névértékének összegében képvisel, csökkentve az illetékfizetésre kötelezett tulajdonában lévő azon vagyoni betétekre eső forgalmi értékkel, melyeket az illetékfizetésre kötelezett

a) 5 évnél régebben, illetve 2010. január 1-jét megelőzően,

b) a 18. § (4) bekezdésében foglalt feltétel bekövetkezését megelőző öt éven belül, de 2010. január 1-jét követően, visszerthes vagyonátruházási illetékfizetési kötelezettség alá eső módon vagy a 26. § alapján illetékmentesen,

c) öröklés vagy ajándékozás útján szerzett.”

71. § Az Itv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) Lakástulajdon szerzése esetén a visszerthes vagyonátruházási illeték alapja – ha e törvény másképp nem rendelkezik – a lakástulajdon forgalmi értéke. Az illeték mértéke – lakásonként – 4 millió forintig 2%, a forgalmi érték ezt meghaladó összege után 4%. Lakás résztulajdonának szerzése esetén a 4 millió forintnak a szerzett tulajdoni hányaddal arányos összegére alkalmazható a 2%-os illeték, a forgalmi érték ezt meghaladó része után 4% illetéket kell fizetni.”

72. § (1) Az Itv. 23/A. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„23/A. § (1) Ingatlan tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke az ingatlan – terhekkel nem csökkentett – forgalmi értékének 2%-a, ha a vagyonszerző

a) olyan, ingatlanok tulajdonjogának értékesítését (a továbbiakban: ingatlanforgalmazást) végző vállalkozó, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban e tevékenységből származott, vagy

b) olyan, pénzügyi lízinget folytató vállalkozó, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban pénzügyi lízingtevékenységből származott, és legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozatban vállalja, hogy az ingatlant az illetékkiszabásra történő bejelentéstől számított két éven belül eladja, illetve a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe adja.”

(2) Az Itv. 23/A. § (4) bekezdésének helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) Az ingatlanforgalmazást, illetve pénzügyi lízingtevékenységet az illetékkötelezettség keletkezésének adóévében kezdő vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott célú ingatlanvásárlás esetén az ott meghatározott mértékű illetéket fizeti, ha a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozatban vállalja, hogy az adóév nettó árbevétele legalább 50%-a ingatlanforgalmazásból, illetve pénzügyi lízingtevékenységből fog származni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalkozás nem teljesül, az állami adóhatóság a vagyonszerzés után a 19. § (1) bekezdés, illetve a 21. § (1) bekezdése

alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerinti illeték különbözetét a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalkozás meghíusulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző nettó árbevétel megoszlásra vonatkozó vállalkozása nem teljesült, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerinti megállapított illeték különbözetének kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja.”

73. § (1) Az Itv. 26. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki, egyidejűleg a bekezdés h) és l) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(*Mentes a visszerthes vagyonátruházási illeték alól:*)

„g) a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett átalakulás keretében történő vagyonszerzés;

h) a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett részesedéscsere keretében történő vagyonszerzés;

l) gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának olyan vállalkozó általi megszerzése, melynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-a gépjárművek és pótkocsik értékesítéséből származott (gépjármű-forgalmazó), továbbá olyan pénzügyi lízinget folytató vállalkozó általi megszerzése, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban pénzügyi lízingtevékenységből származott (pénzügyi lízinget folytató vállalkozó);”

(2) Az Itv. 26. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az (1) bekezdés l) pontja szerinti mentességre jogosult vagyonszerző adóévente nyilatkozik az állami adóhatóságnál arról, hogy az előző adóévi nettó árbevételeinek megoszlása alapján e § alkalmazásában gépjármű-forgalmazónak, pénzügyi lízinget folytató vállalkozónak minősült, azzal, hogy:

a) ha a nyilatkozattételre az adóév hatodik hónapjának 1. napja előtt kerül sor, a vagyonszerzőnek arról kell nyilatkoznia, hogy nettó árbevételeinek megoszlása alapján előreláthatólag gépjármű-forgalmazónak, pénzügyi lízinget folytató vállalkozónak minősül. Amennyiben a nyilatkozatban vállaltak nem teljesültek, úgy azt az adóév hatodik hónapjának 15. napjáig bejelenti az állami adóhatóságnak, amely a meg nem fizetett illetéket 50%-kal növelten a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg, hogy a vagyonszerző valótlan nyilatkozatot tett, a valótlan nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja,

b) a gépjármű-forgalmazást, a pénzügyi lízingtevékenységet a nyilatkozattétel adóévében kezdő vállalkozó arról nyilatkozhat, hogy nettó árbevételeinek legalább 50%-a gépjármű-forgalmazásból, illetve pénzügyi lízing-

tevékenységből fog származni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalás nem teljesül, akkor az állami adóhatóság a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illetéket a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalás meghiúsulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző vállalása nem teljesült, a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.”

74. § Az Itv. 27. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 18. § (2) bekezdésének *h)* pontján alapuló illetékkötelezettség esetén a 18. § (4) bekezdésének *a)–c)* pontjaiban felsorolt személyek kötelesek az illetéket megfizetni a 19. § (5) bekezdése szerint a tulajdonukban lévő vagyoni betét alapján számított illetékalap után.”

75. § Az Itv. 73. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az okmányirodánál nem elektronikus úton kezdeményezett államigazgatási eljárás illetékét

a) az eljárás megindítását megelőzően készpénzáttutalási megbízás útján, vagy

b) amennyiben az okmányirodán erre lehetőség van, az eljárás megindításával egyidejűleg bankkártyával vagy házipénztárba készpénzzel

kell megfizetni a kincstár illetékbevételi számlája javára azzal, hogy a házipénztárba fizetett illetéket készpénzáttutalási megbízással az okmányiroda naponta fizeti meg az említett számla javára.”

76. § Az Itv. 76. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„76. § (1) Gépjármű, pótkocsi tulajdonjoga, illetve gépjárműre, pótkocsira vonatkozó vagyoni értékű jog megszerzése esetén a vagyonszerzési illetéket a gépjármű, pótkocsi átírását megelőzően az okmányirodánál beszerzett készpénz-átutalási megbízás útján, illetve – amennyiben erre lehetőség van – az okmányirodán bankkártyával kell az illetékes állami adóhatóság illetékbeszedési számlája javára vagy készpénzzel az okmányiroda házipénztárába megfizetni. A 89. §-ban foglaltak kivételével az ilyen jog szerzését tanúsító okiratot – a 26. § (1) bekezdésének *l)* pontja szerinti mentesség igénybevétele esetén az erről szóló állami adóhatósági határozat bemutatásával – annak keltétől számított 15 napon belül a bekövetkezett jogváltozás átvezetésére illetékes okmányirodánál kell bemutatni.”

77. § Az Itv. 91. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő új (4) bekezdés lép, egyidejűleg a § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 18. § (2) bekezdés *h)* pontja szerinti vagyonszerzést csak a 18. § (4) bekezdésében foglalt feltétel teljesülése esetén kell bejelenteni annak, akinek vagyonszerzésé-

vel a feltétel teljesült. Az illetékkiszabásra történő bejelentéssel egyidejűleg a vagyonszerző közli a 18. § (4) bekezdésének *a)–c)* pontjaiban felsorolt személyek közül azoknak az azonosító adatait (név, adóazonosító jel vagy adószám), melyek a vagyonszerzéssel érintett társaságban további vagyoni betétekkel rendelkeznek.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben említett bejelentési kötelezettség jogszabály szerint illetékmentes vagyonszerzésre is vonatkozik.”

X. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

78. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Az adó mértéke a 6. § (1) bekezdése szerinti adóalap után a gépjármű

– gyártási évében és az azt követő 3 naptári évben 345 Ft/kilowatt,

– gyártási évet követő 4–7. naptári évben 300 Ft/kilowatt,

– gyártási évet követő 8–11. naptári évben 230 Ft/kilowatt,

– gyártási évet követő 12–15. naptári évben 185 Ft/kilowatt,

– gyártási évet követő 16. naptári évben és az azt követő naptári években 140 Ft/kilowatt.

(2) Az adó mértéke a 6. § (2)–(3) bekezdései szerinti adóalap esetén az adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után:

a) a légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerű nyerges vontató, tehergépjármű, autóbusz esetén 1200 Ft,

b) az *a)* pont alá nem tartozó gépjárművek és pótkocsik esetén 1380 Ft.

(3) Az „E” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott személyszállító gépjármű után 10 000 Ft, míg a tehergépjármű után 46 000 Ft adót kell fizetni. A „P” betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadása esetén 23 000 Ft adót kell fizetni. A gépjármű állandó rendszámtáblával való ellátását követő hónap 1. napjától az adófizetési kötelezettségre az általános szabályok az irányadók. Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint állandó rendszámmal ellátott gépjárműre „E” betűjelű ideiglenes rendszámtáblát adnak ki, ez után nem kell az e bekezdés szerinti adót megfizetni.”

79. § A Gjt. 17/C. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a személygépkocsi után magánszemély számol el költséget, a költség elszámolásának napja az a nap, amely napon a költségről szóló bizonylatot kiállították vagy amely napot az útnyilvántartásba a gépjármű haszná-

latával összefüggésben bejegyeztek, értékcsökkenési leírás elszámolása esetén – ha az átalányban történik – a személygépkocsi használatbavételének napja, egyébként az értékcsökkenési leírás megkezdésétől a teljes leírásig terjedő időszak minden hónapjának első napja.”

80. § A Gjt. 18. §-a a következő 19. ponttal egészül ki: *(E törvény alkalmazásában)*

„19. lérugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerű gépjármű, pótkocsi: az a jármű, amelyik a Tanács 96/53/EK Irányelvének II. Melléklete szerinti lérugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerrel rendelkezik és ezt a tényt az adóalany az önkormányzati adóhatóságnál a közlekedési hatóság által kiadott hatósági bizonyítvánnyal, az igazságügyi gépjármű-közlekedési műszaki szakértő szakvéleményével vagy „útkímélő tengely” bejegyzést tartalmazó forgalmi engedély bemutatásával jelenti be,”

NEGYPEDIK RÉSZ

AZ ADÓZÁS RENDJÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XI. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

81. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 17. §-a a következő új (15)–(16) bekezdésekkel egészül ki:

„(15) Az adózó a helyi iparüzési adókötelezettsége keletkezését, illetve megszűnését – a helyi iparüzési adó bevételre jogosult települési önkormányzat megjelölésével – az adókötelezettség bekövetkeztétől (a tevékenység megkezdésétől), illetve megszűnésétől számított 15 napon belül bejelenti az állami adóhatóságnak. Az iparüzési tevékenységet ideiglenes, alkalmi jelleggel folytató adózó adóköteles tevékenységének megkezdése előtt, de legkésőbb a tevékenység megkezdésének napján köteles ezt az állami adóhatóságnál bejelenteni.

(16) Az adózó évente, az adóévre vonatkozó társasági adóbevallás esedékességének napját követő 90 napon belül bejelenti, hogy a társasági és osztalékadóról szóló törvény szerint ingatlannal rendelkező társaságnak minősül, illetve azt, hogy e minősége megszűnt. Az ingatlannal rendelkező társaság bejelentésében – a benyújtott társasági adóbevallás adóéve vonatkozásában – nyilatkozik a társaság külföldi tagjai általi részesedés elidegenítéséről, az elidegenítés időpontjáról, a részesedés névértékéről, illetve a tag illetőségéről.”

82. § Az Art. 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az önadózás és az adóbeszedés útján megállapított adó esetén – a helyi iparüzési adó kivételével – az adókötelezettség keletkezését annak bekövetkeztétől (a tevékenység megkezdésétől) számított 15 napon belül jelenti be az adózó az önkormányzati adóhatóságnál. A bejelentési kötelezettséget az erre a célra rendszeresített nyomtatványon kell teljesíteni, ha az önkormányzati adóhatóságnál a bejelentésre nyomtatványt rendszeresítettek.”

83. § (1) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 6., 8–10., 16., 23. és 25. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének l), p), r), s) és t) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról – kivéve a kamatjövedelem adóról –, járulékról és az alábbi adatokról:]

„6. a társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci) járulék és a korkedvezmény-biztosítási járulék alapjáról, összegéről,”

„8. a magánszemély által fizetendő természetbeni egészségbiztosítási járulék, pénzbeli egészségbiztosítási járulék és munkaerő-piaci járulék alapjáról, a levont (befizetett) természetbeni egészségbiztosítási járulék, pénzbeli egészségbiztosítási járulék és munkaerő-piaci járulék összegéről,

9. a természetbeni egészségbiztosítási, a pénzbeli egészségbiztosítási és a munkaerő-piaci járulékok levonása és/vagy a nyugdíjjárulék-levonás (magán-nyugdíjpénztári tagdíj levonás) elmaradásának okáról,

10. a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamáról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci) járulék, a levont (megfizetett) természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási, munkaerő-piaci és nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj-kiegészítés) alapjáról és összegéről,”

„16. a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapjáról és összegéről,”

„23. a külön jogszabály szerint Start-, Start Plusz-, Start Extra kártyával rendelkező személy után a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, természetbeni, pénzbeli egészségbiztosítási és munkaerő-piaci) járulék alapjáról és összegéről, továbbá a külön jogszabály szerint a bruttó munkabér alapján számított nulla százalékos kötelezettség alapjáról, illetőleg a 10 vagy 20 százalékos mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,”

„25. a külföldi illetőségű magánszemélynek kifizetett jövedelem összegéről, és az általános mértéktől eltérően levont, le nem vont adó, adóelőleg összegéről,”

(2) Az Art. 31. §-ának (6) bekezdése a következő új utolsó mondatral egészül ki:

„E rendelkezés nem alkalmazható a soron kívüli bevalási kötelezettség esetén, továbbá felszámolás, végelszámolás esetén a tevékenységet lezáró adóbevallásra, valamint a felszámolás, végelszámolás befejezésekor benyújtandó adóbevallásra.”

84. § Az Art. 32. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az építményadó, illetve telekadó alanya külföldön bejegyzett szervezet, az építményadóról, illetve telekadóról szóló bevallásban feltünteteti – az adóév első napjának megfelelő állapot szerint – a szervezet tagjainak (részvényeseinek) nevét (elnevezését), lakóhelyét (székhelyét), és az egyes tagokat megillető tulajdoni részesedés arányát.”

85. § Az Art. 36. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adótartozás átvállalásához az adóhatóság azzal a feltétellel járulhat hozzá, ha az eredetileg kötelezett adózó az átvállalt tartozásért kezességet vállal. A tartozás az eredeti kötelezett kezességvállalása nélkül egyoldalúan is átvállalható, ha ehhez az átvállalónak különösen méltányolható érdeke fűződik. Ha az adótartozást átvállaló az átvállalt tartozást az esedékességig nem fizeti meg, a tartozás a kezességet vállaló eredetileg kötelezett adózótól külön megfizetésére kötelező határozat nélkül végrehajtható.”

86. § Az Art. 36/A. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E § rendelkezéseit nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az adóigazoláson feltüntetett tartozás 2008. szeptember 30-át követően keletkezett.”

87. § Az Art. 43. §-a a következő új (10)–(12) bekezdésekkel egészül ki:

„(10) Az állami adóhatóság a helyi iparüzési adót, illetve a helyi iparüzési adóval összefüggő késedelmi pótlékot, önellenőrzési pótlékot, adóbírságot, mulasztási bírságot külön számlákon, a bevételre jogosult települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatokként megbontva tartja nyilván. A helyi iparüzési adó számlára megfizetett adót, illetve a helyi iparüzési adóval összefüggő késedelmi pótlékot, önellenőrzési pótlékot, adóbírságot, mulasztási bírságot az állami adóhatóság a bevételre jogosult települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatokként – a bevalásban, határozatban megállapított összes adó és az önkormányzatokat megillető adó arányában – osztja fel. Az állami adóhatóság a felosztást a fizetési kötelezettség esedékességétől, illetve a késedelmes befizetés esetén a befizetés napjától számított 30 napon belül végzi el. Az állami

adóhatóság a felosztást követően 5 napon belül átutalja a települési önkormányzat költségvetési számlájára az önkormányzatot megillető összeget. Az állami adóhatóság késedelmes felosztás, illetve utalás esetén a késedelem minden napjára a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.

(11) Ha az adózó helyi iparüzési adó számlára teljesített befizetése a települési önkormányzatokként kimutatott kötelezettségek egészére nem nyújt fedezetet, a befizetés összegét a települési önkormányzatokként kimutatott tartozások esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű tartozások esetén a tartozások arányában kell elszámolni.

(12) Ha az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy a helyi iparüzési adó számlára adótartozásánál nagyobb összeget fizetett be az állami adóhatósághoz (túlfizetés), az állami adóhatóság az adózó rendelkezéséig, illetőleg a helyi iparüzési adó számlán később keletkező adótartozásra történő elszámolásig a helyi iparüzési adó számlán mutatkozó túlfizetés összegét nem osztja fel.”

88. § Az Art. 43. §-át követően, a következő, új 43/A-B. §-okkal egészül ki:

„43/A. § (1) Ha az adózó bevallása és önellenőrzése, illetve az állami adóhatóság helyi iparüzési adót érintő ellenőrzése következtében az önkormányzatnak helyi iparüzési adókülönbözet visszafizetési kötelezettsége keletkezik, az állami adóhatóság 30 napos határidő kitűzésével felhívja az önkormányzatot a különbözet visszafizetésére. Amennyiben az önkormányzat visszafizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az állami adóhatóság erről értesíti a kincstárat, amely a visszafizetési kötelezettség teljesítésének érvényesítéséről a külön jogszabályban meghatározottak alapján intézkedik. A kincstár a visszafizetett vagy beszedett helyi iparüzési adó összegéről, a befizetés jóváírásától számított 15 napon belül értesíti az állami adóhatóságot. Ha az önkormányzat az értesítés elküldése után helyi iparüzési adókülönbözet tartozását az állami adóhatóságnál megfizette, erről az állami adóhatóság haladéktalanul értesíti a kincstárat. Amennyiben a kincstár visszakövetelési eljárása részben vagy egészben eredménytelen, az állami adóhatóság a következő kiutaláskor a vissza nem fizetett összeget beszámítja.

(2) Az állami adóhatóság az önkormányzatoknak történő helyi iparüzési adó késedelmes átutalása miatti kamatfizetési kötelezettségét, illetve az adózó önellenőrzése vagy az állami adóhatóság helyi iparüzési adót érintő ellenőrzése során tett megállapítása miatt felmerülő helyi iparüzési adó összegének kiutalását a külön jogszabályban meghatározott számláról teljesíti.

43/B. § (1) Az állami adóhatóság az adózó által bevallott előleg összegét az előlegfizetés esedékességét megelőző munkanapon átutalja a települési önkormányzat költségvetési számlájára.

(2) Az állami adóhatóság az adóévet megelőző évre az adózó által bevallott helyi iparüzési adó, valamint az adó-

évre bevallott és megfizetett helyi iparüzési adóelőleg különbözetének összegét az adóévben benyújtandó helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítésről szóló bevallás esedékességét megelőző munkanapon átutalja a települési önkormányzat költségvetési számlájára. Ha az adózó helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítésről benyújtott bevallása alapján kimutatott, a települési önkormányzatot ténylegesen megillető helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítés összege eltér a korábban kiutalt adóelőleg-kiegészítés összegétől, az állami adóhatóság intézkedik a különbözet 43. § (10) bekezdése szerinti kiutalásáról vagy a 43/A. § szerinti visszaköveteléséről.

(3) Az állami adóhatóság az adóévet megelőző évi bevallás alapján megállapított pozitív előjelű elszámolási különbözetet a bevallás esedékességét megelőző munkanapon átutalja a jogosult települési önkormányzat költségvetési számlájára. Ha az adózó helyi iparüzési adó bevallása alapján kimutatott, a települési önkormányzatot ténylegesen megillető helyi iparüzési adó összege eltér a korábban kiutalt adó összegétől, az állami adóhatóság intézkedik a különbözet 43. § (10) bekezdése szerinti kiutalásáról vagy a 43/A. § szerinti visszaköveteléséről.”

89. § (1) Az Art. 52. §-a (7) bekezdése *b)* pontjának *bd)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adóhatóság)

b) elektronikus úton hivatalból átadja a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek és a mezőgazdasági őstermelő által]

„*bd)* a 31. § (2) bekezdése 1–5., 7–8., 10., 13., 23. és 27. pontjaiban foglalt adatokat, továbbá a 31. § (2) bekezdésének 6. pontjában felsorolt adatok közül a munkaerő-piaci járulék alapjára és összegére vonatkozó adatokat az állami foglalkoztatási szerv részére az álláskeresői támogatások és a foglalkoztatást elősegítő támogatások megállapításához és ellenőrzéséhez, illetőleg a munkaügyi hatóság részére a munkaügyi ellenőrzés elősegítése céljából a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig,”

(2) Az Art. 52. §-a (7) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adóhatóság)

„*d)* elektronikus úton hivatalból átadja a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásban bevallott, a Tbj. 5. § (3) bekezdés szerint biztosított által fizetett nyugdíj-biztosítási és nyugdíjjárulék (tagdíj) alapjára és összegére vonatkozó adatokat a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv, illetőleg – a tagdíj vonatkozásában – a magánnyugdíjpénztár részére, a pénzbeli és természetbeni egészségbiztosítási járulék alapjára és összegére vonatkozó adatokat az egészségbiztosítási szerv részére, a munkaerő-piaci járulék alapjára és összegére vonatkozó adatokat az álláskeresői támogatások és a foglalkoztatást elősegítő támogatások megállapításához és ellenőrzéséhez az állami foglalkoztatási szerv és a munkaügyi hatóság részére a tárgyévet követő év augusztus 31. napjáig,”

(3) Az Art. 52. §-a a következő új (18)–(19) bekezdésekkel egészül ki:

„(18) Amennyiben az önkormányzat a helyi iparüzési adót megállapító önkormányzati rendeletét módosította, vagy a helyi iparüzési adót rendelettel bevezette, illetve megszüntette, a rendelet számát, illetve a rendelet szövegét a kihirdetéstől számított 8 napon belül az önkormányzati adóhatóság elektronikus úton, az állami adóhatóság által közzétett módon és formátumban megküldi az állami adóhatóság részére.

(19) Az önkormányzati adóhatóság az adószám feltüntetésével az állami adóhatóság által közzétett módon és formátumban minden hónap utolsó napjáig – a rendelkezésre álló, különösen az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés keretében beszerzett adatok alapján – adatot szolgáltat az illetékességi területén az ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett iparüzési tevékenység kezdetének és befejezésének időpontjáról továbbá az általa ismert, a helyi iparüzési adó megállapításához szükséges adatokról, különös tekintettel az ideiglenes (alkalmi) jellegű iparüzési tevékenység folytatásával összefüggő, általa kiadott engedélyekről.”

90. § Az Art. 55. §-át követően a következő új 55/A. §-sal egészül ki:

„55/A. § Az állami adóhatóság minden év szeptember 30-ig honlapján közzéteszi az adott adóévben, a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint ingatlanal rendelkező társaságnak minősülő adózók nevét (elnevezését), székhelyét, adószámát. Ha az ingatlanal rendelkező társaság társasági adóbevallása benyújtásának határideje eltér a május 31-től, az állami adóhatóság a közzétételi kötelezettségét a társasági adóbevallás benyújtásának egyébként irányadó határidejétől számított 120 napon belül teljesíti.”

91. § (1) Az Art. 72. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A csődeljárásban, a felszámolási eljárásban, a végelszámolásban, a vagyonrendezési és adósságrendezési eljárásban

a) a központi költségvetést megillető követelések és a települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatot megillető helyi iparüzési adó követelések tekintetében hitelezőként,

b) a vámhatóság hatáskörébe tartozó, továbbá a magánnyugdíjpénztárt megillető tagdíjjal (tagdíj-kiegészítéssel), késedelmi pótlékkal, önellenőrzési pótlékkal összefüggő követelések tekintetében a hitelezők képviselőjeként az állami adóhatóság jár el.”

(2) Az Art. 72. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4)–(5) bekezdések számozása (5)–(6) bekezdésekre változik:

„(4) A (3) bekezdésben megjelölt követelések tekintetében a végrehajtási eljárásban a végrehajtás foganatosítójaként az állami adóhatóság jár el.”

92. § Az Art. 81. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(81. § Az önkormányzati adóhatóság jár el első fokon)
„a) a helyi iparüzési adó kivételével a helyi adók,”
(ügyében.)

93. § Az Art. 82. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Helyi adóügyben – kivéve a helyi iparüzési adóval összefüggő adóügyeket – az az önkormányzati adóhatóság jár el, amelynek önkormányzata a helyi adót bevezette.”

94. § Az Art. 85/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó-, jövedelem- és illetőségigazolást (a továbbiakban: adóhatósági igazolás) az adóhatóság hatáskörében eljárva a nyilvántartásában szereplő adatok alapján, a kiállítás napján fennálló állapotnak megfelelő, az adózó által kért és a jogszabályban előírt adattartalommal állítja ki, feltéve, hogy az adózó az adóhatósági igazolás kiadásának szükségességét valószínűsíti. Az adóhatósági igazolás hatósági bizonyítványnak minősül. Az adózó együttes adóigazolás kiállítását kérheti. Az együttes adóigazolás tartalmazza az adózó állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozását és a vámhatóságnál nyilvántartott adó- és vámtartozását, illetőleg azok hiányát. Az együttes adóigazolás kiállításához szükséges adó- és vámtartozást érintő adatok beszerzése érdekében az állami adóhatóság keresi meg a vámhatóságot, mely a megkeresést haladéktalanul teljesíti.”

95. § Az Art. 92. §-a a következő új (7)–(8) bekezdésekkel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (7)–(10) bekezdések számozása (9)–(12) bekezdésekre változik:

„(7) Az állami garancia beváltásához kapcsolódó ellenőrzés határideje 90 nap.

(8) A központosított ellenőrzés határideje 120 nap.”

96. § Az Art. 106. §-ának (1) bekezdése a következő utolsó mondatával egészül ki:

„A helyi iparüzési adót érintően az adókülönbözetet települési önkormányzatonként kell megállapítani.”

97. § Az Art. 119. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az önkormányzati adóhatóság az ideiglenes (alkalmi) iparüzési tevékenységet végző adózók vonatkozásában a helyi iparüzési adó megállapításához szükséges adatok beszerzése érdekében a helyszínen ellenőrzést végez.”

98. § Az Art. 132/A. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(9) A szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárás díjköteles, a díj

a) egyoldalú eljárás esetén legalább 500 ezer forint, legfeljebb 5 millió forint, ha a szokásos piaci ár az összehasonlító árak módszerével, a viszonteladási árak módszerével, vagy a költség és jövedelem módszerrel állapítható meg,

b) egyoldalú eljárás esetén legalább 2 millió forint, legfeljebb 7 millió forint, ha a szokásos piaci ár egyéb módszer alapján állapítható meg,

c) kétoldalú eljárás esetén legalább 3 millió forint, legfeljebb 8 millió forint,

d) többoldalú eljárás esetén legalább 5 millió forint, legfeljebb 10 millió forint.

Amennyiben a szokásos piaci ár (ártartomány) összegszerűen nem állapítható meg, a díj – az eljárás típusától függően – a díj minimumával egyező összeg.”

99. § Az Art. 133/A. §-át követően a következő új 133/B. §-sal egészül ki:

„133/B. § Az állami adóhatóság a települési önkormányzatonként kimutatott helyi iparüzési adótartozást érintő fizetési könnyítést – a tartozással érintett települési önkormányzatonként – engedélyezi, ha a tartozással érintett önkormányzati adóhatóság az adózó kérelmében foglaltakkal egyetért, és erről az adózó kérelme alapján az állami adóhatóságot a kérelem állami adóhatósághoz történő beérkezését követő három munkanapon belül írásban értesíti. Ha a helyi iparüzési adótartozás több települési önkormányzatot érint, a fizetési könnyítést települési önkormányzatonként, az egyetértéssel érintett összeg vonatkozásában kell engedélyezni.”

100. § Az Art. 134. §-át követően a következő új 134/A. §-sal egészül ki:

„134/A. § A magánszemélyt terhelő, települési önkormányzatonként kimutatott helyi iparüzési adótartozást, továbbá az azzal összefüggésben megállapított bírság és pótléktartozást, valamint a nem magánszemély adózót terhelő, a helyi iparüzési adóhoz kapcsolódó bírság és pótléktartozást az állami adóhatóság – a tartozással érintett települési önkormányzatonként – mérsékli, ha a tartozással érintett önkormányzati adóhatóság az adózó kérelmében foglaltakkal egyetért, és erről az adózó kérelme alapján az állami adóhatóságot a kérelem állami adóhatósághoz történő beérkezését követő három munkanapon belül írásban értesíti. Ha a helyi iparüzési adótartozás több települési önkormányzatot érint, a tartozás összegét települési önkormányzatonként, az egyetértésükkel érintett összeg vonatkozásában mérsékli.”

101. § (1) Az Art. 146. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adók módjára behajtandó köztartozás jogosultjának megkeresése alapján

a) magánszemély esetében a belföldi lakóhely, szokásos tartózkodási hely vagy szokásos fellelhetőségi helye,

ennek hiányában utolsó ismert belföldi lakóhelye szerint illetékes önkormányzati adóhatóság,

b) jogi személy és egyéb szervezet esetében az illetékes állami adóhatóság

jár el, kivéve, ha törvény a köztartozás beszedését más szerv hatáskörébe utalja.

Külföldi magánszemély esetén a fővárosi főjegyző az illetékes önkormányzati adóhatóság, ha az illetékes önkormányzati adóhatóság az a) pontban megjelölt illetékességi okok sorrendje alapján nem határozható meg.”

(2) Az Art. 146. §-ának (4) bekezdése a következő új utolsó mondatral egészül ki:

„Más adóhatósággal történő egyidejű foglалás esetén a végrehajtást az állami adóhatóság folytatja le.”

102. § (1) Az Art. 149. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van, az adóhatóság biztosítási intézkedésként végzéssel elrendeli a pénzkövetelés biztosítását.”

(2) Az Art. 149. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a gépjármű biztosítási intézkedés keretében foganatosítandó lefoglalása a gépjármű lefoglalás foglалási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével, illetve ha lehetséges, a törzskönyv lefoglalásával történik.”

103. § (1) Az Art. 167. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A magán-nyugdíjpénztári tagdíjhoz, valamint a helyi iparüzési adóhoz kapcsolódó befizetések tekintetében a nettó pótlékszámítás nem alkalmazható.”

(2) Az Art. 167. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)–(3) bekezdés számozása (3)–(4) bekezdésre változik:

„(2) Helyi iparüzési adó esetén a késedelmi pótlékot a települési önkormányzatoként kimutatott tartozás, illetve megállapított adóhiány összege után települési önkormányzatoként, külön kell felszámítani.”

104. § Az Art. 168. §-ának (2) bekezdése a következő utolsó mondatral egészül ki:

„Helyi iparüzési adó esetén az önellenőrzési pótlékot a települési önkormányzatoként bevallott és a helyesbített adó különbözete után, települési önkormányzatoként kell megállapítani.”

105. § (1) Az Art. 170. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóhiány esetén adóbírságot kell fizetni. Az adóbírság mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóhiány 50%-a. Az adóbírság mértéke az adóhiány 75%-a, ha az adóhiány a bevétel eltitkolásával, a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze. Minősített adózó esetében, ha a minősített adózói adatbázisba történő felvétel követően az adóhatóság első alkalommal állapít meg a terhére adóhiányt, az adóbírság mértéke az adóhiány 20%-a, kivéve ha az adóhiány olyan kötelezettségszegés eredménye, amely után 75%-os mértékű adóbírság kiszabásának van helye. Adóbírságot állapít meg az adóhatóság akkor is, ha az adózó jogosulatlanul nyújtotta be támogatási, adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési kérelmét, vagy igénylésre, támogatásra, visszatérítésre vonatkozó beval-lását, és a jogosultság hiányát az adóhatóság a kiutalás előtt megállapította. A bírság alapja ilyen esetben a jogosulatlanul igényelt összeg. Helyi iparüzési adót érintően az adóhatóság az adóhiányt, és az ahhoz kapcsolódó adóbírságot települési önkormányzatoként állapítja meg.”

(2) Az Art. 170. §-a (6) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adóhatóság az adóhiányt, illetőleg az adóbírságot és a késedelmi pótlékot abban az esetben is a munkáltató (kifizető) terhére állapítja meg, ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy a munkáltató a teljes, illetve a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére, jogszabálysértő módon, a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes, a teljes, illetve a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb havi összegénél alacsonyabb összeget fizetett ki.”

106. § (1) Az Art. 175. §-ának (13) bekezdése a következő új i) ponttal egészül ki:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza)

„i) a végrehajtási eljárás során az elektronikus ügyintézés”

(módját és technikai feltételeit.)

(2) Az Art. 175. §-ának (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Az adóhatóság az internetes honlapján folyamatosan közzéteszi azt az adatformátumot, amelyben az adóalany az ellenőrzés során az elektronikus adathordozón tárolt adatokat rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az adatformátum megváltozik, az adóhatóság köteles a változást megelőzően legalább 30 nappal az új adatformátumot közzétenni. Az önkormányzati adóhatóság az adatformátum megváltozását az önkormányzat hivatalos lapjában is közzéteszi.”

107. § (1) Az Art. 176. §-a (10) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Ha e törvény a személyi jövedelemadóval összefüggő kötelezettségről rendelkezik, azt a kifizető és a munkáltató – a (11) és (12) bekezdésben foglaltak kivételével – a rá vonatkozó szabályok szerint teljesíti.”

(2) Az Art. 176. §-ának (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a televíziókészülék üzemben tartási díjához kapcsolódó pótdíj tekintetében az adóra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

108. § Az Art. 177/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„177/A. § Az állami adóhatóság a felszámolás alatt álló szervezetekkel szemben fennálló, a központi költségvetést, az elkülönített állami pénzalapokat, a Nyugdíjbiztosítási és az Egészségbiztosítási Alapot, illetve helyi iparüzési adó vonatkozásában a települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatot megillető követeléseivel kapcsolatos engedményezési jogát pályáztatás útján gyakorolhatja. Az engedményezésre a Ptk. 328–330. §-ai megfelelően alkalmazandóak. Nem engedményezhető olyan követelés, amely mögött jogszabályon vagy kötelmi jogviszonyon alapulva a Magyar Állammal, az önkormányzattal, illetve azok intézményeivel vagy egyszemélyes társaságaival szemben követelés lenne érvényesíthető. A helyi iparüzési adó vonatkozásában a települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatot megillető követelés a települési önkormányzat polgármesterének (a fővárosban a főpolgármester) hozzájárulásával engedményezhető.”

109. § Az Art. 178. §-ának 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„15. járulék: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a biztosított egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járuléka (ideértve a természetbeni egészségbiztosítási járulékot, a pénzbeli egészségbiztosítási járulékot és munkaerő-piaci járulékot), az egészségügyi szolgáltatási járulék, a társadalombiztosítási járulék (ideértve a nyugdíjbiztosítási járulékot és az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot), a keredvezmény-biztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és – a társadalombiztosítási szervek által folyósított – egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségterítést is,”

110. § Az Art. 1., 2., 3., 4., 6. számú mellékletei e törvény 7., 8., 9., 10., 11. mellékletei szerint módosulnak.

ÖTÖDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS A MUNKAERŐPIACI ALAPOT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XII. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

111. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a a) pontjának 6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

Foglalkoztató:)

„6. a kincstár számfejtési körében a helyi önkormányzatok nettó finanszírozásának hatálya alá tartozó munkáltatók esetében a járulék megállapításával, bevallásával, megfizetésével, a nyilvántartással és adatszolgáltatással, valamint a biztosítottak bejelentésével összefüggő, az e törvényben és az Art.-ben előírt kötelezettségek tekintetében a kincstár,”

(2) A Tbj. 4. §-ának h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„h) *Megbízási jogviszony, munkaviszony:* a magyar jog hatálya alá tartozó megbízási jogviszony és munkaviszony, továbbá a külföldi jog hatálya alá tartozó olyan megbízási jogviszony és munkaviszony, amely alapján a munkát a Magyar Köztársaság területén végzik.”

(3) A Tbj. 4. §-a a következő q) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„q) *Tevékenység piaci értéke:* a természetes személy főtevékenységére jellemző, a piaci viszonyoknak megfelelő díjazás.”

112. § (1) A Tbj. a 18. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Járulékfizetésre vonatkozó általános szabályok”

(2) A Tbj. 18. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze és a)–b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A társadalombiztosítási ellátások és a munkaerő-piaci célok fedezetére

a) a biztosított természetbeni egészségbiztosítási járulékot, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot és munkaerő-piaci járulékot (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék), valamint nyugdíjjárulékot, a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó nyugdíjjárulékot,

b) a foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot, valamint nyugdíj-biztosítási járulékot (a továbbiakban együtt: társadalombiztosítási járulék),”
(fizet.)

113. § (1) A Tbj. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó által fizetendő társadalombiztosítási járulék mértéke 27 százalék, ebből a nyugdíj-biztosítási járulék 24 százalék, az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék 3 százalék. Az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 1,5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 0,5 százalék, a munkaerő-piaci járulék 1 százalék.”

(2) A Tbj. 19. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék mértéke 7,5 százalék. Az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 2 százalék, a munkaerő-piaci járulék 1,5 százalék.”

114. § (1) A Tbj. 24. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék, valamint a nyugdíjjárulék”

(2) A Tbj. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztatott a 19. § (2) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot fizet. A nyugdíjjárulék (tagdíj), valamint az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapja azonos a 20. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulék alapjával. A foglalkoztatott nem fizet

a) nyugdíjjárulékot, valamint egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege után,

b) egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a Munka Törvénykönyve 88. §-ának (2) bekezdése és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján kifizetett összeg után, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot a külön jogszabály szerinti prémiumévek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás után.”

115. § A Tbj. a 25. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Járulékfizetésre vonatkozó különös szabályok”

116. § A Tbj. a 25. §-t követően a következő 25/A. §-sal egészül ki:

„25/A. § Nem fizet a 19. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű munkaerő-piaci járulékot

a) az 5. § (1) bekezdésének b)–d), g)–i) pontjaiban és (2) bekezdésében meghatározott személy – ide nem értve az iskolaszövetkezetnek nem minősülő szövetkezet tevékenységében munkaviszony keretében közreműködő szövetkezeti tagot –,

b) az az egyéni és társas vállalkozó, aki közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat, vagy a vállalkozói tevékenysége mellett munkaviszonnyal is rendelkezik,

c) az a foglalkoztatott, egyéni és társas vállalkozó, aki saját jogú nyugdíjas vagy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló jogszabályban meghatározott reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

117. § (1) A Tbj. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után a 19. § (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozó személyes közreműködésére tekintettel kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább a társas vállalkozó tevékenységének piaci értéke után fizeti meg. Ha a járulékalapot képező jövedelem nem éri el a tevékenység piaci értékét, a foglalkoztató az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban – a tényleges járulékalapot képező jövedelem feltüntetésével – bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn egy teljes naptári hónapon át, egy naptári napra az előzőek szerinti összeg harmincad részét kell figyelembe venni.”

(2) A Tbj. 27. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tevékenység piaci értéke utáni járulékfizetési kötelezettség nem vonatkozik arra a társas vállalkozásra, amely a társas vállalkozó utáni járulékfizetési kötelezettséget külön törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

118. § (1) A Tbj. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot az Szja tv. 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, de havi átlagban legalább a tevékenység piaci értéke után fizeti meg. Átalányadózó esetén az átalányban megállapított jövedelem, de havi átlagban legalább a tevékenység piaci értéke után kell a társadalombiz-

tosítási járulékot megfizetni. Ha a vállalkozói kivét, illetve az átalányban megállapított jövedelem nem éri el a tevékenység piaci értékét, az egyéni vállalkozó az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban – a tényleges járulékalapot képező jövedelem feltüntetésével – bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a tényleges járulékalapot képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

(2) A Tbj. 29. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A tevékenység piaci értéke utáni járulékfizetési kötelezettség nem vonatkozik arra az egyéni vállalkozóra, aki a járulékfizetési kötelezettségét külön törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

119. § A Tbj. 29/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózó (a továbbiakban: eva adózó) biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1)–(3) bekezdésében meghatározott járulékokat (tagdíjat) a tevékenység piaci értéke után fizeti meg. Az eva adózó egyéni vállalkozó az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban a tényleges jövedelmének feltüntetésével bejelentést tehet arról, hogy a járulékot (tagdíjat) a tényleges jövedelme, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

120. § A Tbj. az 53. §-t követően a következő 53/A. §-sal egészül ki:

„53/A. § (1) A befizetett egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékból az állami adóhatóság 76,19 százalékot az Egészségbiztosítási Alapnak, 23,81 százalékot a Munkaerőpiaci Alapnak utal át.

(2) A Munkaerőpiaci Alapot megillető járulékot naponként kell átutalni a Munkaerőpiaci Alap számlájára.”

121. § A Tbj. az 56/A. §-t követően a következő 56/B. §-sal egészül ki:

„56/B. § A kincstár számfejtési körébe tartozó központi költségvetési szervek képviselőjeként a kincstár teljesíti a járulék megállapításával, bevallásával, megfizetésével, a nyilvántartással és adatszolgáltatással, valamint a biztosítottak bejelentésével összefüggő, e törvényben és az Art.-ben előírt kötelezettségeket.”

XIII. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

122. § (1) Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 3. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kifizető, kifizető hiányában a jövedelmet szerző magánszemély 27 százalékos mértékű egészségügyi hoz-

zájárulást fizet az adóévben kifizetett, juttatott, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti

a) összevont adóalapba tartozó jövedelemnél

aa) az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem,

ab) a vállalkozói kivét és a kivétkiegészítés együttes összegének, illetve a személyes közreműködői díj és a személyes közreműködőidíj-kiegészítés együttes összegének, de legfeljebb a vállalkozóra irányadó, Tbj.-ben meghatározott tevékenység piaci értéke tárgyévi összegének a vállalkozói jogviszonyra tekintettel a tárgyévre bevallott társadalombiztosítási járulék alapját meghaladó része,

b) külön adózó jövedelmek közül

ba) a természetbeni juttatások adóalapként meghatározott értéke,

bb) a kamatkedvezményből származó jövedelem,

bc) az egyösszegű járadékmegváltások,

bd) a kisösszegű kifizetések után.

(2) Több társas vállalkozásban is személyesen közreműködő tag esetén az (1) bekezdés ab) alpontja alkalmazásakor járulékalapként annál a társas vállalkozásnál bevallott járulékalapot kell figyelembe venni, amelynél a személyes közreműködőidíj-kiegészítést meg kell állapítani. Az (1) bekezdésben meghatározott jövedelem után az egészségügyi hozzájárulást nem pénzbeli juttatás esetén is meg kell fizetni.”

(2) Az Eho. 3. §-a a következő (4) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá nem tartozó, a Tbj. szerinti társas vállalkozás 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet a számvitelről szóló törvény szerinti beszámolójában kimutatott mérleg szerinti eredménynek a tevékenységében személyesen közreműködő tag részesedésére jutó azon része után, amelyet a számviteli törvény előírásai alapján osztalékként, részesedésként meg lehetett volna állapítani, de legfeljebb a Tbj.-ben meghatározott tevékenység piaci értékének azon része után, amely meghaladja a vállalkozói jogviszonyra tekintettel bevallott társadalombiztosítási járulékalap és az (1) bekezdés ab) alpontjában meghatározott egészségügyi hozzájárulás-alap együttes összegét.”

„(6) Mentésül az (1) bekezdés ab) alpontjában meghatározott kötelezettség alól a személyes közreműködői díj-kiegészítés azon része, amelynek megfelelő összeg után a megelőző adóév(ek)ben a (4) bekezdés szerint egészségügyi hozzájárulás-fizetés történt.”

123. § (1) Az Eho. 5. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:)

„d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély javára jóváírt támogatói adomány,”

(2) Az Eho. 5. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímeken keletkező jövedelmek után:)

„e) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 51/C. §-ában meghatározott szolgáltatás,”

(3) Az Eho. 5. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A kifizetőt és a bérbeadó természetes személyt nem terheli a 3. § (1) bekezdésében meghatározott egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség az ingatlan bérbeadásból származó jövedelem után, ha a bérbeadó bérleti díjból származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó szabályokat alkalmazza.”

XIV. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

124. § (1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 25. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Álláskeresési járadék illeti meg azt, aki)

„*b*) az álláskeresővé válását megelőző négy éven belül legalább háromszázhatvanöt nap – a 27. § (1) bekezdésében meghatározott – jogosultsági idővel rendelkezik,”

(2) Az Flt. 25. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha]

„*a*) az álláskereső képzettségi szintjének, vagy az állami foglalkoztatási szerv által felajánlott és a képzettségi szintnek megfelelő képzési lehetőség figyelembevételével megszerezhető képzettségének, vagy az általa utoljára legalább hat hónapig betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelel, vagy az általa utoljára legalább hat hónapig ellátott egyéni, illetőleg társas vállalkozói tevékenység képzettségi szintjének megfelel,”

125. § Az Flt. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Az álláskeresési járadék összegét az álláskeresőnek az álláskeresővé válását megelőző négy naptári negyedévben elért, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 19. §-ának (3) bekezdésében meghatározott munkaerő-piaci járulékalapja (a továbbiakban: járulékalap) havi átlagos összegének alapulvételével kell kiszámítani.

(2) Ha az álláskereső az álláskeresővé válását megelőző négy naptári negyedévben több munkaadóval állt munkaviszonyban, az álláskeresési járadék összegét valamennyi munkaadónál elért járulékalap alapulvételével kell az (1) bekezdés szerint kiszámítani.

(3) Megelőző négy naptári negyedévi járulékalap hiányában a járadék számításának alapja a négy naptári negyedévnél rövidebb időszakban elért járulékalap havi átlagos összege, de legfeljebb az álláskeresővé válást megelőző év utolsó napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege.

(4) Az egy napra járó álláskeresési járadék számításának alapja az (1) és (3) bekezdésben meghatározott összeg harmincad része.

(5) Az álláskeresési járadék napi összege a folyósítás első szakaszában – amely a folyósítási időtartam feléig, de legfeljebb 91 napig terjed – a (4) bekezdés alapján meghatározott járadékalap 60 százaléka, de legalább az álláskeresési járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos kötelező legkisebb munkabér napi összegének 60 százaléka, legfeljebb a jogosultság kezdő napján hatályos kötelező legkisebb munkabér napi összegének 120 százaléka.

(6) Az álláskeresési járadék napi összege a folyósítási időtartam második szakaszában az álláskeresési járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos kötelező legkisebb munkabér napi összegének 60 százaléka. Ha a járadék számításánál figyelembe vett összeg nem éri el minimálbért, akkor a második szakaszban járó járadék számításának alapja az (1) és (3) bekezdés szerint számított összeg.”

126. § (1) Az Flt. 27. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az álláskeresési járadék folyósításának időtartamát (a továbbiakban: folyósítási idő) – a 25. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – annak az időtartamnak az alapulvételével kell megállapítani, amely alatt az álláskereső az álláskeresővé válást megelőző négy év alatt munkaviszonyban töltött, vagy egyéni, illetőleg társas vállalkozói tevékenységet folytatott, feltéve ez utóbbi esetben, hogy vállalkozói tevékenysége alatt járulékfizetési kötelezettségének eleget tett (a továbbiakban együtt: jogosultsági idő). A jogosultsági idő tartamába nem számítható be az az időtartam, amely alatt az álláskereső álláskeresési járadékban vagy vállalkozói járadékban részesült. Az előbbiekben meghatározott négyéves időtartam meghosszabbodik a következő időtartamokkal, vagy azok egy részével, ha ezen időtartamok alatt munkaviszony nem állt fenn, vagy az álláskereső jogosultsági időnek minősülő vállalkozói tevékenységet nem folytatott:”

(2) Az Flt. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az álláskeresési járadék folyósítási idejének kiszámítása során öt nap jogosultsági idő egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknap keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.”

(3) Az Flt. 27. §-ának (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A folyósítási idő számítása szempontjából a jogosultsági idő csak egyszer vehető figyelembe. Ha az állás-kereső az álláskeresési járadék folyósításának számára meghatározott időtartamát teljes mértékben nem vette igénybe, az ismételt folyósításnál a járadékfolyósítás időtartamának alapját képező jogosultsági időt a tényleges járadékfolyósítási időtartamnak megfelelően csökkenteni kell.”

127. § Az Flt. a 36/A. §-t követően a következő 36/B. §-sal egészül ki:

„36/B. § Az állami adóhatóság az ellátásra való jogosultság igazolása céljából kérelemre igazolást ad ki az egyéni és társas vállalkozó részére a munkaerő-piaci járulék alapjáról és a járulék befizetéséről, megjelölve a járulékfizetési kötelezettség alól mentes időszakokat is.”

128. § Az Flt. 39/C. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*A Munkaerőpiaci Alap bevétele:*)

„*a*) a Tbj.-ben meghatározott munkaerő-piaci járulék;”

129. § Az Flt. 41/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 964 500 Ft/fő/év.”

130. § Az Flt. 42/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A rehabilitációs hozzájárulás fizetésének e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Art. rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. A rehabilitációs hozzájárulást az állami adóhatóság naponta utalja át a Munkaerő-piaci Alap javára.”

XV. Fejezet

A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló

2003. évi LXXXVI. törvény módosítása

131. § A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Szht.) 4. § (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[4. § (2) *A szakképzési hozzájárulást az (1) bekezdés szerinti gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő hozzájárulásra kötelezett a bruttó kötelezettségét legfeljebb annak mértékéig*

„*b*) a csoportos gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz beszerzésére, bérleti díjára, felújítására, pótlására, illetőleg bővítésére fordított összeg 50 százalékával, karbantartására, valamint ezen eszközök működését

biztosító szoftverek beszerzésére a tárgyévben fordított, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Flt.) meghatározott Munkaerőpiaci Alap képzési alaprészből (a továbbiakban: alaprész) nyújtott támogatás értékével csökkentett összeggel,”

(*csökkentheti.*)

132. § Az Szht. 4/B. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az éves bevallásban e törvény mellékletében meghatározott költségeknek (kiadásoknak) a melléklet 1–5., illetve 6. pontjai szerinti elszámolás módját évente – ideértve a 4. § (14) bekezdés szerinti évközi visszatérítési igényt is – a hozzájárulásra kötelezett választja meg. Évközi visszatérítési igény benyújtása esetén az első visszatérítési igényben alkalmazott elszámolási módot kell a további évközi és a tárgyévre vonatkozó éves bevallásban folytatni.”

133. § Az Szht. 7. §-a a következő (9)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Gyakorlati képzés szervezésének vagy az adott szakképesítés gyakorlati képzése szervezésének teljes megszűnése vagy egy oktatási évnél hosszabb szünetelése esetén a szakképzési hozzájárulási kötelezettség terhére és az e törvény szerint nyújtott támogatással korábban beszerzett, a megszűnés (szünetelés) által érintett tárgyi eszköznek és beruházásnak – a megszűnés, szüneteltetés időpontjában fennálló – a még hátralévő használati kötelezettség idejével arányos bekerülési értéke a szakképzési hozzájárulási kötelezettség mértékét növeli, és legkésőbb a megszűnéssel egyidejűleg – szüneteltetés esetén a tanítási év letelte előtt – be kell fizetni az Alap kincstárnál vezetett számlájára. A 4. § szerinti gyakorlati képzést szervező hozzájárulásra kötelezett megszűnése minden esetben a gyakorlati képzés szervezésének megszűnését jelenti.

(10) Mentesül a (9) bekezdés szerinti befizetési kötelezettség alól az a jogutóddal megszűnő gyakorlati képzést szervező hozzájárulásra kötelezett, amelynek jogutódja hozzájárulásra kötelezett és a gyakorlati képzést azonos feltételekkel jogszerűen folytatja, továbbá az a jogutód nélkül megszűnő vagy a gyakorlati képzést jogutód nélkül megszüntető gyakorlati képzést szervező hozzájárulásra kötelezett, amely a csoportos gyakorlati képzést szolgáló tárgyi eszközök tulajdonjogát a gyakorlati képzést azonos feltételekkel jogszerűen folytató hozzájárulásra kötelezettnek, az Szt. 2. §-a (5) bekezdésének *b*)–*c*) pontjában meghatározott intézmény fenntartójának, az Szt. 2. §-a (5) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott társulásnak, nonprofit gazdasági társaságnak és az Szt. 2. §-a (5) bekezdésének *d*) pontjában meghatározott szakképzés-szervezési társaságnak térítésmentesen átadja. Az eszközátadást más adókötelezettség nem terheli.”

134. § Az Szht. melléklete e törvény 12. mellékletével módosul.

XVI. Fejezet

*A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól
és azok 1993. évi költségvetéséről szóló
1992. évi LXXXIV. törvény módosítása*

135. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 11/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kincstár által az állami adóhatóság nevében vezetett számlákon elszámolt járulékbévételeket, ideértve az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékbévételeket az Egészségbiztosítási Alapot külön törvény alapján megillető 76,19 százalékát, az állami adóhatóság megbízásából a kincstár a folyamatos pénzellátás érdekében naponta utalja át az egészségbiztosítási szerv és a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv számlájára.”

HATODIK RÉSZ

*A MAGÁNNYUGDÍJAT
ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ
MÓDOSÍTÁSOK*

XVII. Fejezet

*A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló
1997. évi LXXXII. törvény módosítása*

136. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 4. §-ának (2) bekezdése a következő *zsj*) ponttal egészül ki:

(*E törvény alkalmazásában*)

„*zsj*) *hozamgarantált tőke*: a pénztártag életjáradékra váltandó egyéni számlaegyenlegének 3. számú mellékletben foglaltak szerint kiszámított legkisebb összege, melyet a Pénztárak Garanciaalapja a szolgáltatás megállapításakor az e törvényben meghatározott feltételek szerint garantál.”

137. § Az Mpt. 23. §-ának (1) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

(*A pénztártag tagsági jogviszonya*)

„*j*) e törvény 123. §-ának (15) bekezdése szerinti visszalépéssel, a visszalépés napjával”
(*szűnik meg.*)

138. § (1) Az Mpt. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártag átlépésére, a tag erre irányuló írásbeli bejelentése alapján, a 23. § (4) bekezdésében foglalt feltételek fennállása, valamint a Felügyelet által kiadott, az át-

lépéssel kapcsolatos ismeretekre vonatkozó módszertani útmutató átvételének aláírással történő igazolása esetén kerül sor. Az írásbeli bejelentésben a tag meghatározhatja azt a hónapot, amelynek utolsó napján az átlépésre sor kerül, feltéve, hogy a tag erre irányuló bejelentése az abban meghatározott hónap utolsó napját legalább 10 munkanappal megelőzően beérkezik a pénztárhoz. Amennyiben az átlépésre vonatkozó bejelentés az átlépés hónapját nem határozza meg és a hónap fordulónapját megelőzően 10 munkanappal beérkezett a pénztárhoz, az átlépés időpontja a bejelentés hónapjának utolsó napja. A hónap utolsó 10 munkanapján beérkező, az előzőekben nem említett írásbeli bejelentés alapján – a bejelentés tartalmától függetlenül – a pénztár a tag tagsági jogviszonyát a pénztár szabályzata szerint a bejelentés hónapjának utolsó napjával, vagy az azt követő hónap utolsó napjával szüntetheti meg. A bejelentést az átlépéssel érintett pénztárakhoz kell benyújtani.”

(2) Az Mpt. 24. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az átlépéskor a pénztár a tag követelésének megfelelő összeget a tag által választott pénztárba e pénztár felszólítása alapján utalja át. A pénztár a tagsági jogviszony megszüntetésével kapcsolatos tényleges költségeket, legfeljebb azonban a tag követeléséből annak egy ezrelékét vonhatja le. Amennyiben

a) az átlépés költségei meghaladják a tag követelésének egy ezrelékét, és

b) a tag az átadó pénztárba történt belépést követő két éven belül lép át másik pénztárba

az átadó pénztár az átlépés tényleges költségeinek fedeztetére a tag követelésének egy ezrelékét meghaladó részét, de legfeljebb ötezer forintot átlépési díjként érvényesít. Az átlépési díj nem engedhető el, a tag számára a befogadó pénztár által nem téríthető meg, a tagot illető tagdíjbefizetésből vagy a tag egyéni számlájának egyenlegéből nem vonható le.”

(3) Az Mpt. 24. §-a a következő (10)–(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A 23. § (1) bekezdés *j*) pontjában meghatározott esetben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépési szándékát a pénztártagnak annak a magánnyugdíjpénztárnak kell bejelentenie, amelyikben tagsági jogviszonnal rendelkezik. A kérelem elbírálása során a 123. § (15) bekezdésében meghatározott visszalépés feltételeit kell vizsgálni. A tagokkal való elszámolás során az átlépés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a visszalépő tagok tagdíjkiegészítéssel csökkentett – a tagsági jogviszony megszűnésének napjára vonatkozó piaci értékelés szerint számított – követelésének értékét a pénztár a (11) bekezdésben foglaltak szerint átadja a Magyar Államnak.

(11) A pénztár a (10) bekezdésben meghatározott követelés értékét a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírban (a továbbiakban: állam-

papír) és pénzben teljesíti. A követelésnek legalább a visszalépő tag portfólióján belüli állampapír-aránynak megfelelő részét állampapírban kell teljesíteni az Államadósság Kezelő Központ Zrt. értékpapírszámlájára. Az átadott állampapírok az értékpapírszámlán történő jóváírás napján a Magyar Állam tulajdonába kerülnek.”

139. § Az Mpt. 66. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a pénztár vagyonkezelését részben vagy egészen önállóan végzi, a saját kezelésében lévő befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt éves összeg 2009–2010. évben nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát, 2011. évben 0,7 százalékát, 2012. évben 0,6 százalékát, 2013. évben 0,5 százalékát, 2014. évtől 0,4 százalékát.”

140. § Az Mpt. 74. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vagyonkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének kereskedési költségek (jutalékok) nélkül számított éves összege 2009–2010. évben nem haladhatja meg a kezelésre átadott vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát, 2011. évben 0,7 százalékát, 2012. évben 0,6 százalékát, 2013. évben 0,5 százalékát, 2014. évtől 0,4 százalékát. Az előzőekben meghatározotknál magasabb ellenérték kikötése semmis.”

141. § (1) Az Mpt. 89. § (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alap pénzeszközeit az Alapból történő garanciális kifizetésekre akkor kell felhasználni)

„*b)* ha a tag magánnyugdíjpénztár által vezetett egyéni számlájának egyenlege a nyugdíjnyújtás megállapításakor nem éri el a hozamgarantált tőke összegét,”

(2) Az Mpt. 89. § (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az Alap az (1) bekezdés szerint]

„*b)* a tag magánnyugdíjpénztár által vezetett egyéni számlájának egyenlegét – amennyiben az a nyugdíjnyújtás megállapításakor nem éri el a hozamgarantált tőke összegét – a hozamgarantált tőke mértékéig kiegészíti,”

(3) Az Mpt. 89. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4)–(6) bekezdés számozása (5)–(7) bekezdésre módosul:

„(4) Az Alap a (3) bekezdés *b)* pontjában foglalt kifizetést nem teljesíti, amennyiben a tag

a) a nyugdíjnyújtás megállapításakor a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt nem töltötte be, vagy

b) a felhalmozási időszakban kezdeményezett pénztárak közötti átlépések között nem telt el legalább öt év, vagy

c) a felhalmozási időszakban az általa kezdeményezett egyedi portfólióváltások között nem telt el legalább öt év.”

142. § Az Mpt. 90. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a pénztár, amelynek fizetési kötelezettsége miatt az Alap – a 89. § (3) bekezdésének *b)* pontjában foglaltak kivételével – kifizetést teljesített, az Alap igazgatósága által meghatározott módon ennek összegét és az ezzel összefüggésben felmerült költségeket az Alap részére megtéríti és az Alap a Felügyeletnél hivatalból kezdeményezi a személyes felelősség megállapítását.”

143. § Az Mpt. 93. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénztár a rendkívüli befizetés mértékével a 62/A. §-ban meghatározott jóváírási mértéket csökkentheti, amennyiben annak elrendelésére a 89. § (3) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott kötelezettség következtében kerül sor.”

144. § Az Mpt. 123. §-a a következő (15)–(16) bekezdéssel egészül ki:

„(15) A társadalombiztosítási nyugellátásban nem részesülő pénztártag 2009. december 31-éig visszaléphet a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe, amennyiben

a) önkéntes döntése alapján vált a pénztár tagjává, és

b) 2009. január 1-jét megelőzően az 52. életévét betöltötte.

(16) A (15) bekezdésben meghatározott pénztártagot a Felügyelet legkésőbb 2009. szeptember 30-áig tértivevénnyel ellátott – a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszterrel egyeztetett tartalmú – levélben értesíti a visszalépés lehetőségéről, amelyben tájékoztatja őt a magánnyugdíjpénztári tagság várható előnyeiről, illetve kockázatairól.”

145. § Az Mpt. a 2. számú mellékletét követően az e törvény 13. mellékletében meghatározott 3. számú melléklettel egészül ki.

HETEDIK RÉSZ

A SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XVIII. Fejezet

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

146. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-a (2) bekezdésének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában]

„8. *kapcsolt fél*: az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi

számveteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK bizottsági rendeletben meghatározott fogalom.”

147. § Az Szt. 20. §-ának (2)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az éves beszámolóban az adatokat – a (3)–(5) bekezdésben foglalt kivétellel – ezer forintban kell megadni. Amennyiben a vállalkozó éves beszámolója mérlegének mérlegfőösszege meghaladja a száz milliárd forintot, akkor az adatokat millió forintban kell megadni.

(3) A devizakülföldi társaságnak (a vámszabadterületi társaságnak, ideértve a devizajogszabály szerint devizakülföldinek minősülő egyéb társaságokat is) az éves beszámolót a létesítő okiratban rögzített devizában kell elkészíteni. A létesítő okiratban rögzített devizában készítheti el éves beszámolóját az európai gazdasági egyesülés, az európai részvénytársaság és az európai szövetkezet is. A devizában elkészített éves beszámolóban az adatokat a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyam jegyzése szerinti devizaegységben kell megadni.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően, bármely vállalkozó euróban készítheti el éves beszámolóját, ha erre vonatkozó döntését a számveteli politikájában az üzleti év első napját megelőzően rögzítette és a létesítő okirata szerinti devizaként az eurót jelölte meg. A vállalkozó – az (5) bekezdésben foglaltak alkalmazását kivéve – e döntését legkorábban a döntést követő ötödik üzleti évre vonatkozóan változtathatja meg, amennyiben a számveteli politikáját és a létesítő okiratát ennek megfelelően módosítja.

(5) A (3) és (4) bekezdésben foglaltakon túlmenően a létesítő okiratban rögzített – eurótól eltérő – devizában készítheti el éves beszámolóját az a vállalkozó is, amelynél a tevékenység elsődleges gazdasági környezetének pénzneme (a funkcionális pénznem) az eurótól eltérő deviza, feltéve, hogy

a) bevételei, költségei és ráfordításai, valamint

b) pénzügyi eszközei és pénzügyi kötelezettségei

az előző és a tárgyévi üzleti évben külön-külön több mint 25%-ban az adott devizában merülnek fel. [A feltételek fennállásának megállapításánál az a), illetve a b) pontban felsorolt tételek együttes összegét kell külön-külön figyelembe venni. A b) pont szerinti tételeknél a mérlegen kívüli tételeket figyelmen kívül kell hagyni.] Devizában felmerült tételként lehet figyelembe venni a devizaalapú tételeket is.”

148. § Az Szt. 29. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Egyéb követelésként kell kimutatni a munkavállalói tartozást, a visszatérítendő adót, az igényelt, de még nem teljesített támogatást, továbbá a 77. § (7) bekezdése szerinti utólag kapott engedmény miatti követelés összeget is.”

149. § Az Szt. 37. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Az eredménytartalék növekedéseként kell kimutatni:*]

„c) a veszteség miatti negatív eredménytartalék ellen-tételezésére felhasznált tőketartalékot, lekötött tartalékot,”

150. § Az Szt. 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyéb rövid lejáratú kötelezettségként kell kimutatni különösen a munkavállalókkal, a költségvetéssel, az önkormányzatokkal kapcsolatos elszámolásokat, a jogerős határozattal előírt kötelezettségeket, valamint a 81. § (5) bekezdése szerinti utólag adott engedmény miatti kötelezettség összegét is.”

151. § Az Szt. 60. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Amennyiben a választott hitelintézet adott napon belül többször is jegyez árfolyamot, úgy az (1)–(9) bekezdések alkalmazása során az adott napi utolsó jegyzett árfolyamot kell figyelembe venni.”

152. § Az Szt. 77. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Egyéb bevételként kell kimutatni az üzleti évhez kapcsolódó, szerződésen alapuló – konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott – utólag kapott (járó) engedmény szerződés szerinti összegét.”

153. § Az Szt. 81. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Egyéb ráfordításként kell kimutatni az üzleti évhez kapcsolódó, szerződésen alapuló – konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott – utólag adott (fizetendő) engedmény szerződés szerinti összegét.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ ÁLLAMHÁZTARTÁSRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉS A NEMZETI KULTURÁLIS ALAPOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XIX. Fejezet

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosítása

154. § Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 54. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a további bekezdések száma értelemszerűen módosul:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott feltétel teljesül akkor is, ha az állami feladatot meghatározó törvény az adott feladat ellátásának forrásaként valamely – a (2) be-

kezdésben meghatározott – államháztartáson kívülről származó adójellegű befizetés, hozzájárulás, járulék, illetve bírság meghatározott részét állapítja meg.”

XX. Fejezet

A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény módosítása

155. § A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Nkatv.) 4. §-a (1) bekezdésének a) pontja a helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az Alap bevételi forrásai:]

„a) az ötöslottó szerencsejáték játékadójának 90 százaléka,”

156. § Az Nkatv. 6. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Az állami adóhatóság megbízásából a kincstár a befolyt ötöslottó szerencsejáték játékadó összegének 90 százalékát havonta átutalja az Alap számlája javára.”

157. § Az Nkatv. 7/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/C. § A miniszter által közvetlenül felhasználható keret a 4. § (1) bekezdés a) pontja szerinti bevétel – a 7. § (2) bekezdésben foglalt költségekkel csökkentett – összegének 25%-a (a továbbiakban: miniszteri keret).”

KILENCEDIK RÉSZ

A PÉNZÜGYI KÖZVETÍTŐRENDSZER STABILITÁSÁNAK ERŐSÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XXI. Fejezet

A pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának erősítéséről szóló 2008. évi CIV. törvény módosítása

158. § A pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának erősítéséről szóló 2008. évi CIV. törvény 16. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatra nem lehet megbízni azt a könyvvizsgálót, könyvvizsgálói társaságot, aki a közbenső mérleg fordulónapját megelőző két üzleti évben a hitelintézet számára könyvvizsgálatot végzett. A közbenső mérleg felülvizsgálatát végző könyvvizsgáló, könyvvizsgálói társaság a felülvizsgálatot követő három üzleti éven belül nem jelölhető ki a hitelintézet könyvvizsgálójává.”

TIZEDIK RÉSZ

A TÁVHŐSZOLGÁLTATÁS VERSENYKÉPESEBBÉ TÉTELÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XXII. Fejezet

A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

159. § A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény 6. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A több engedéllyel rendelkező, illetve engedélyes tevékenységen kívüli tevékenységet végző adóalanynál az adóalap az (1)–(9) bekezdés alapján meghatározott összegnek az arányos része, az arányt a jövedelemadó-köteles tevékenységek – a beszámoló kiegészítő mellékletében bemutatott vagy a könyvviteli zárlat alapján megállapított – üzemi (üzleti) eredményének az adóalanynál üzemi (üzleti) eredményének százalékában (két tizedesjegyre) számítva kell meghatározni.”

TIZENEGYEDIK RÉSZ

AZ ÁLLAMI VAGYONRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XXIII. Fejezet

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítása

160. § Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Átv.) 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vagyonkezelési szerződés alapján a vagyonkezelő jogosult meghatározott állami tulajdonba tartozó dolog birtoklására, használatára és hasznai szedésére. A vagyonkezelő köteles a vagyontárgy értékét megőrizni, állagának megóvásáról, jó karban tartásáról, működtetéséről gondoskodni, továbbá – a központi költségvetési szervek kivételével – díjat fizetni vagy a szerződésben előírt más kötelezettséget teljesíteni.”

TIZENKETTEDIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÓKAT ÉS A BIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉGET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XXIV. Fejezet

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény módosítása

161. § A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (a továbbiakban: Bit.) 96. §-a a következő új (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A biztosító biztosítási szerződésből eredő kötelezettségével összefüggésben, a károsító eseményt megelőző állapot visszaállításához vagy a bekövetkezett kár következményeinek megszüntetéséhez szükséges, általános forgalmiadó-köteles szolgáltatás ellenértéke (anyag-, javítási, illetve helyreállítási költség) után az általános forgalmi adó összegének megfelelő összeg megtérítésére csak olyan számla alapján vállalhat kötelezettséget, illetve térítheti meg azt az arra jogosultnak, amelyen feltüntetik az általános forgalmi adó összegét, vagy amelyből annak összege kiszámítható.

(7) A (6) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a Kártalanítási Számla által teljesített kárkifizésekre.”

TIZENHARMADIK RÉSZ

A SZÖVETKEZETEKRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XXV. Fejezet

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosítása

162. § (1) A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény (a továbbiakban: Szövetkezeti tv.) 58. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„58. § A szövetkezet az adózás utáni eredményének a közgyűlés által meghatározott mértékében közösségi alapot képez a 71. § (2) bekezdése szerint, az 57. §-ban meghatározott juttatások és támogatások, valamint az azokat terhelő adók és járulékok fedezete céljára.”

(2) A Szövetkezeti tv. 71. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az 57. § (2) bekezdése szerint teljesített juttatások és támogatások, valamint az ezeket terhelő adók és járulékok közösségi alapból felhasznált összegét a lekötött tartalékból az eredménytartalékba kell átvezetni.”

TIZENNEGYEDIK RÉSZ

AZ ILLETÉKEKRŐL SZÓLÓ 1990. ÉVI XCIII. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL, VALAMINT A HITELES TULAJDONILAP-MÁSOLAT IGAZGATÁSI SZOLGÁLTATÁSI DÍJÁRÓL SZÓLÓ 1996. ÉVI LXXXV. TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XXVI. Fejezet

163. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV.

törvény (a továbbiakban: Díj tv.) 31. § (1) bekezdése az alábbi i) ponttal egészül ki:

[31. § (1) *Tárgyánál fogva díjmentes a hiteles másolat kiadása, ha az*]

„i) a helyi önkormányzat, illetve azok társulásai közszolgáltatásait érintő beruházások megvalósítása érdekében benyújtandó közösségi, illetőleg nemzeti forrásból nyújtott támogatással megvalósuló pályázatok dokumentációjának elkészítéséhez”
[kéri.]

TIZENÖTÖDIK RÉSZ

A BIZTONSÁGOS ÉS GAZDASÁGOS GYÓGYSZER- ÉS GYÓGYÁSZATISÉGÉDESZKÖZ-ELLÁTÁS, VALAMINT A GYÓGYSZERFORGALMAZÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAIRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XXVII. Fejezet

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatiségédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

164. § A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatiségédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 36. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja legfeljebb a 36. § (1) és (4) bekezdései szerinti befizetési kötelezettségének 100%-a erejéig kaphat engedményt a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) szerinti saját éves beszámolójában, valamint a konszolidációba bevont érintett vállalkozása Szt. szerinti éves beszámolójában kimutatott, egészségügyi ágazatot érintő kutatási és fejlesztési ráfordítások – a társági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 31. §-a (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakkal összhangban lévő – összege után, a (9) bekezdésben előírtak figyelembevételével, amennyiben e ráfordítások meghaladják a forgalomba hozatali engedély jogosultja által forgalmazott támogatott gyógyszerek után kifizetett társadalombiztosítási támogatás termelői (import beszerzési) árral arányos része 20%-át, és e törvény szerinti valamennyi fizetési kötelezettségének eleget tett. A forgalomba hozatali engedély jogosultja és az Szt. szerinti, konszolidációba bevont érintett vállalkozások külön jogszabályban meghatározott kutatási

és fejlesztési ráfordításait együttesen kell figyelembe venni oly módon, hogy ugyanazon ráfordítás összege csak egyszer kerüljön figyelembevételre az engedmény igénybevételekor. A konszolidációba bevont érintett vállalkozások kutatási és fejlesztési tevékenységhez egymásnak nyújtott szolgáltatásaival összefüggésben felmerült kutatási és fejlesztési ráfordítások engedményként csak az egyik félnél érvényesíthetők.

(8) Az engedmény összegének meghatározásakor figyelembe vett kutatási és fejlesztési ráfordításokat csökkenteni kell

a) a IV. fázisú klinikai vizsgálatok költségével, valamint az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről és egyéb gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 1. § 8. pontja szerinti beavatkozással nem járó vizsgálat költségével,

b) a kutatás és fejlesztés céljára a mérlegkészítés napjáig az adóhatóságtól, illetve az államháztartás alrendszerének más szervétől, vagy az Európai Unió különböző pénzügyi alapjaiból igényelt, vagy az adóévben – visszafizetési kötelezettség nélkül – kapott támogatás, juttatás bevételként elszámolt összegével,

c) a Tao. tv. 22. §-ának (9) bekezdése szerint az adóévben az alapkutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségei között elszámolt bérköltség alapján igénybevett adókedvezmény összegével,

d) a Tao. tv. szerinti külföldi telephelynél felmerült (elszámolt) kutatási és fejlesztési költségekkel, amennyiben

da) a telephely olyan államban van, amely nem tagja az Európai Uniónak, Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (a továbbiakban: OECD), nem részese az Európa Gazdasági Térségről szóló Megállapodásnak, vagy amellyel Magyarország nem kötött a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt, vagy

db) a telephely olyan államban van, amely tagja az Európai Uniónak, az OECD-nek, részese az Európa Gazdasági Térségről szóló Megállapodásnak, vagy amellyel Magyarországnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye és a forgalomba hozatali engedély jogosultját a telephely szerinti állam szabályai szerint is terhelő a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek és tápszerek után kifizetett társadalombiztosítási támogatás alapján arányosan meghatározott, illetve az ismertetési tevékenységet végző magánszemélyek száma alapján meghatározott fizetési kötelezettség, és e kutatási és fejlesztési ráfordításokat a telephely szerinti államban már figyelembe vették kötelezettségcsökkentő tételként vagy e kutatási és fejlesztési ráfordításokat az adott államban engedményként bármilyen adó alapjánál már figyelembe vették, vagy egyéb adókedvezményként már érvényesítették.

(9) Az engedmény nem érinti az államnak a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 3. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségét.”

TIZENHATODIK RÉSZ

EGYÉB MÓDOSÍTÁSOK

XXVIII. Fejezet

Egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2009. évi XXXV. törvény módosítása

165. § Az Adómód. tv. az 56. § után a következő 56/A. §-sal egészül ki:

„56/A. § Arra a lakóingatlan-értékesítésre, amely esetében a tulajdonjog bejegyzésének alapjául szolgáló okiratot legkésőbb 2009. június 30. napjáig – tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének céljából – az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották, az Áfa tv.-nek az alkalmazandó általános forgalmiadó-mértékre vonatkozó, 2009. június 30. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni akkor is, ha a lakóingatlan-értékesítés tekintetében az Áfa tv. 84. §-a szerint megállapított időpont 2009. június 30. napját követi.”

TIZENHETEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XXIX. Fejezet

Hatályba léptető rendelkezések

166. § (1) Ez a törvény – a (2)–(8) bekezdésekben és a 167–168. §-ban foglalt eltérésekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) 2009. augusztus 1-jén lép hatályba e törvény 79. §-a.

(3) E törvény XXVI. Fejezete, 169. §-ának 17. pontja és 204. §-a e törvény kihirdetését követő 45. napon lép hatályba.

(4) 2009. szeptember 1-jén lép hatályba e törvény 52. §, 61. §, 63. § és 209. §-a.

(5) 2009. december 31-én lép hatályba e törvény 201. §-a.

(6) 2010. január 1-jén lép hatályba e törvény 1–11. §, 12. §-ának (1) bekezdése, 13–24. §-ai, 26–27. §-ai, a 28. §-ának (2)–(6) bekezdése, 29. §-a, 30. §-a, 31. §-ának (1), (4), (5) és (6) bekezdései, 32. §-ának (1), (3), (4) és (6) bekezdései, 33–43. §-ai, 44. §-ának a Tao. 29/I. §-a (1)–(2) és (4) bekezdését megállapító rendelkezései, 45. §–46. §-ai, III–IV. Fejezetei, VI. Fejezete, 62. §, VIII. Fejezete, 69–74. §-ai, 77–78. §-ai, 80–84. §-ai, 87–93. §-ai, 96. §–97. §-ai, 99–100. §-ai, 101. §-ának (2) bekezdése, 103–104. §-ai, 105. §-ának (1) bekezdése, 106. §-ának (1) bekezdése, 107–110. §-ai, XII–XIV. Feje-

zetei, XVI. Fejezete 136. §-a, 141–143. §-ai, 145. §-a, XVIII–XX. Fejezetei, 169. §-ának 1–8. pontjai, 10–16. és 18–26. és 28. pontjai, 170. §-ának *b)–i)* pontjai, 171. §-ának *a)* alpontja, 172. §-a, 174. §-a, 176. §-ának (2) bekezdése, 177–178. §-ai, 183–184. §-ai, 186–187. §-ai, 188. §-ának (1) bekezdése, 189. §-a, 191–192. §-ai, 193. §-ának (1) bekezdése, 194–195. §-ai, 197–200. §-ai, 202. §-ának (2) bekezdése, 206. §-ának (1)–(12) bekezdései, (15)–(16) bekezdései, 207. §-ának (2) bekezdése, 211. §-ának (1) bekezdése, 212. §-a, 214–220. §-ai, 223–225. §-ai, 228–229. §-ai, *1–4., 7–11. és 13. mellékletei.*

(7) 2010. július 1-jén lép hatályba e törvény 193. §-ának (3) bekezdése.

(8) E törvény 12. § (2) bekezdése, valamint 164. §-a 2011. január 1-jén lép hatályba.

167. § (1) A 173. § az Európai Bizottság jóváhagyó határozatának meghozatalát követő második hónap első napján lép hatályba.

(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az Európai Bizottság (1) bekezdés szerinti határozata meghozatalának időpontját – annak ismerteté válását követően haladéktalanul – a Magyar Közlönyben egyedi határozattal tegye közzé.

168. § Az 53. § (2) bekezdése és a 6. melléklet az Áfa tv.-nek az Adómód. tv. 3. §-ának (2) bekezdésével és 2. mellékletével megállapított rendelkezéseinek hatálybalépésével egyidejűleg lépnek hatályba.

XXX. Fejezet

Módosító rendelkezések

169. § Az Szja tv.

1. 3. §-a 21. pontjának *a)* alpontjában a „*végkielégítést*” szövegrész helyébe a „*végkielégítést), ideértve a munkáltató által igazolt, közvetítésével felszolgálati díj, borrravaló, hálapénz vagy más hasonló juttatás címén a munkavállalónak kifizetett (juttatott) bevételt is*” szövegrész,

2. 3. §-ának 22. pontjában a „*bevétel, ideértve a munkáltató által a magánszemély javára*

a) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba munkáltatói,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe foglalkoztatói

hozzájárulásként fizetett összeg adóköteles részét is” szövegrész helyébe a „*bevétel*” szövegrész, 61. pontjában az „*a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet*” szövegrész helyébe az „*a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény*” szövegrész,

3. 8. §-ának (2) bekezdésében a „*személy részére*” szövegrész helyébe a „*személy, vagy egyébként ellenőrzött külföldi társaság részére*” szövegrész,

4. 12. §-ának *a)* pontjában a „*jövedelmet*” szövegrész helyébe a „*bevételt*” szövegrész, 12. §-a záró-szövegében a „*megállapítani*” szövegrész helyébe a „*megállapítani, továbbá – ide nem értve a 13. §-ban említetteket – olyan bevételt szerzett, amelyre az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti közteherviselést választott*” szövegrész,

5. 13. §-a (1) bekezdésének *m)* pontjában a „*vagy valamely bevételére vonatkozóan az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályait alkalmazza*” szövegrész helyébe a „*továbbá ha valamely bevételével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályai szerint különadót köteles fizetni vagy a kifizetőt és az őt terhelő ekho megállapítását, bevallását és megfizetését a kifizetőtől átvállalta, vagy egészségügyi hozzájárulásra előleg-fizetési, vagy tételes egészségügyi hozzájárulás fizetési-kötelezettsége keletkezett*” szövegrész,

6. 32. §-ának (1) bekezdésében a „*csökkenti a jövedelemre külföldön*” szövegrész helyébe a „*csökkenti a jövedelem után külföldön*” szövegrész, az „*adótábla átlagos adókulcsa*” szövegrész helyébe az „*az átlagos adókulcs*” szövegrész, az „*adótábla átlagos adókulcsa a számított adó, osztva az összevont adóalappal, e hányadost*” szövegrész helyébe az „*átlagos adókulcsot a számított adónak az összevont adóalappal történő elosztásával százaléklában kifejezve,*” szövegrész,

7. 42. §-a (1) bekezdésében a „*6 millió*” szövegrész helyébe a „*7 millió 620 ezer*” szövegrész, a „*meghaladó jövedelemrész 20 százalékát meghaladó rész lehet, de a 35. § (2) bekezdését is figyelembe véve az összevont adókedvezménnyel együtt sem haladhatja meg a 100 ezer forintot. Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben a 6 millió 500 ezer forintot eléri vagy meghaladja, a 39. § alapján adókedvezményt nem érvényesíthet*” szövegrész helyébe a „*meghaladó rész 15 százalékát meghaladó rész lehet*” szövegrész, (2) bekezdésének felvezető szövegében a „*meghaladó jövedelemrész 20 százalékát*” szövegrész helyébe a „*meghaladó rész 15 százalékát*” szövegrész, *a)* pontjában a „*6 millió*” szövegrész helyébe a „*7 millió 620 ezer*”, *a b)* pontjában a „*6 millió 500 ezer*” szövegrész helyébe a „*8 millió 255 ezer*”, *a c)* pontjában a „*7 millió*” szövegrész helyébe a „*8 millió 890 ezer*”, *a d)* pontjában a „*7 millió 500 ezer*” szövegrész helyébe a „*9 millió 525 ezer*”, *az e)* pontjában a „*8 millió*” szövegrész helyébe a „*10 millió 160 ezer*” szövegrész,

8. 43. §-ában „*A 35–42. § rendelkezései szerint figyelembe vett csökkentő tételek*” szövegrész helyébe „*Az e törvény szerint figyelembe vett, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények*” szövegrész,

9. 44/A. §-a (2) bekezdésének felvezető szövegében az „*amelynél*” szövegrész helyébe az „*amelynél (jogelődjénél), a „jelölhető meg*” szövegrész helyébe a „*jelölhető*”

meg. A pénztár végelszámolása, felszámolása, tevékenységének felfüggesztésének esetén, az előbbi rendelkezésektől eltérően, az adóhatóság értesítése alapján a magánszemély a teljesítést kérheti – nyilatkozata szerint – ha van más önkéntes kölcsönös pénztárban fennálló tagsága, ezen pénztár bankszámlájára, ennek hiányában a saját bankszámlájára (lakcímére)” szövegrész,

10. 44/A. §-a (3) bekezdésében az „alapjául szolgáló összeget” szövegrész helyébe az „alapjául szolgáló összeget (ideértve az egyéb jövedelemnek minősülő adóköteles jóváírások összegét is)” szövegrész, az „Ezen igazolás alapján kell figyelembe venni az adóköteles jóváírások összegét is. A munkáltató, az önkéntes” szövegrész helyébe az „Az önkéntes” szövegrész,

11. 44/B. §-ának (8) bekezdésében a „január 31-éig” szövegrész helyébe a „február 15-éig” szövegrész,

12. 49/B. §-a (6) bekezdésének c) pontjában „az alapkutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés” szövegrész helyébe „az egyéni vállalkozó saját tevékenységi körében végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés” szövegrész, a „közösén végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés” szövegrész helyébe „az egyéni vállalkozó tevékenységi körében közösén végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés” szövegrész, (9) és (11) bekezdésében a „16 százaléka” szövegrész helyébe a „16 százaléka, 2010-ben 19 százaléka” szövegrész, (10) bekezdésében a „16 százaléka” szövegrész helyébe a „16 százaléka, 2010-ben 19 százaléka” szövegrész,

13. 49/C. §-ának (7) bekezdésében az „osztalékalap adója” szövegrész helyébe az „osztalékalap vállalkozói kivét-kiegészítést meghaladó részének adója” szövegrész,

14. 50. §-ának (4) bekezdésében az „a vállalkozói igazolványban feltüntetett tevékenysége” szövegrész helyébe az „az egyéni vállalkozói tevékenysége” szövegrész,

15. 51. §-a (2) bekezdésének a) pontjában az „átalányadó alapját” szövegrész helyébe az „átalányban megállapított jövedelmét” szövegrész,

16. 53. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében az „Az átalányadó alapját” szövegrész helyébe az „A jövedelmet” szövegrész, talpszövegében az „állapítja meg” szövegrész helyébe az „állapítja meg (átalányban megállapított jövedelem)” szövegrész, (5) bekezdésében az „az átalányadó alapját az (1) bekezdés szerint állapítja meg” szövegrész helyébe az „az adóévi összes bevételére az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmaznia” szövegrész,

17. 65. §-a (1) bekezdésének e) pontjában a „jegybanki alapkamatot annak legfeljebb 5 százalékaival” szövegrész helyébe a „jegybanki alapkamatot legfeljebb 5 százalékponttal” szövegrész, a „nem ad” szövegrész helyébe a „nem ad, azzal, hogy az ebben a pontban foglaltakat az itt felsorolt szövetkezetekből átalakulás, részleges átalakulás útján létrejött jogutód korlátolt felelősségű társaságok magánszemély tagjai által szövetkezeti tagként nyújtott kölcsönre is alkalmazni kell” szövegrész

18. 65. §-ának (6) bekezdésében a „nem vehető figyelembe” szövegrész helyébe a „nem vehető figyelembe. A kollektív befektetési értékpapír esetében beváltásnak minősül a befektetési alap átalakulása/beolvadása révén a jogutód alap befektetési jegyére (jegyeire) történő átváltás is, amely esetben az utóbbi(ak) megszerzésre fordított értékének az átváltásnál figyelembe vett értéket kell tekinteni azzal, hogy az ilyen beváltáskor megállapított adót a későbbiekben az (1) bekezdés bb) pontjának rendelkezése szerint a beváltást követően keletkező kamatjövedelem adójához hozzáadva, azzal együtt, vagy az említett szerzési értéknek a rendelkezés alkalmazásával a bevételt meghaladó részére az adó (2) bekezdés szerinti mértékével számított összeggel csökkentve kell megfizetni” szövegrész,

19. 66. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében a „törvény alkalmazásában” szövegrész helyébe a „törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az osztalékból megállapított személyes közreműködői díj-kiegészítés)” szövegrész,

20. 69. §-a (7) bekezdésének felvezető szövegében az „az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően” szövegrész helyébe a „ha a reprezentáció, üzleti ajándék egyébként e törvény szerint nem adómentes, az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően” szövegrész,

21. 67. §-a (9) bekezdése a) pontjának ak) alpontjában az „amelynek megszerzése illetékköteles – akkor is, ha az illeték kiszabása az átruházásig még nem történt meg –” szövegrész helyébe az „amelynek megszerzését az illetékügyi hatóságnál be kell jelenteni – akkor is, ha az illeték kiszabása az átruházásig még nem történt meg vagy az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket –” szövegrész,

22. 72. §-ának (2) bekezdésében a „44 százaléka” szövegrész helyébe az „54 százaléka” szövegrész,

23. 72/A. §-ának (1) és (2) bekezdésében a „44 százaléka” szövegrész helyébe az „54 százaléka” szövegrész,

24. 73. §-ának (2) bekezdésében az „az adótábla” szövegrész helyébe az „az adó mértékére vonatkozó rendelkezés” szövegrész,

25. 74. §-ának (4) bekezdésében a „végzi, valamint arra a bevételre, amely a magánszemély a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló kormányrendelet alapján fizetendővéglátás, falusi szállásadás (falusi vendéglátás) tevékenységből származik” szövegrész helyébe a „végzi” szövegrész,

26. 74/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „60 hónapot” szövegrész helyébe a „36 hónapot” szövegrész, (4) bekezdésének b) pontjában a „60 hónap” szövegrész helyébe a „36 hónap” szövegrész,

27. 77/C. §-a (22) bekezdésének a) pontjában a „helyezését második év” szövegrész helyébe a „helyezését követő ötödik év” szövegrész,

28. 84. §-ának (2) bekezdésében a „modellegyezmény” szövegrész helyébe a „modellegyezmény, valamint a Frascati Kézikönyv – Javaslat a kutatás és kísérleti fejlesztés felméréseinek egységes gyakorlatára” szövegrész lép.

170. § A Tao.

a) 4. §-a 4. pontjának b) alpontjában „hitelintézetnél a kapott kamat és kamatjellegű bevétel, csökkentve” szövegrész helyébe „hitelintézetnél, valamint pénzügyi vállalkozásnál a kapott kamat és kamatjellegű bevétel, csökkentve” szövegrész lép,

b) 4. §-a 23. pontjában a) alpontjában az „adózó – a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseinek megfelelő” szövegrész helyébe az „adózó – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő” szövegrész lép,

c) 7. §-ának (14) bekezdésében az „(1) bekezdés e), k), ny) és s) pontjában foglaltakat” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés s) pontjában foglaltakat,” szövegrész lép,

d) 7. §-ának (20) bekezdésében az „(1) bekezdés sz) és y) pontjában foglaltak szerinti” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés y) pontjában foglaltak szerinti” szövegrész lép,

e) 8. §-a (1) bekezdésének h) pontjában az „adóévben elengedett követelés,” szövegrész helyébe az „adóévben elengedett követelés, kivéve

1. ha a követelés elengedése magánszemély javára történik, vagy

2. ha az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszemélynek nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolt vállalkozási viszonyban nem áll,”

szövegrész lép,

f) 9. §-ának (7) bekezdésében „A (3) bekezdés c) pontjában és a (6) bekezdésben foglaltak meghatározásához” szövegrész helyébe „A (3) bekezdés b) pontjában és a (6) bekezdésben foglaltak meghatározásához” szövegrész lép,

g) 19. §-ának (2) bekezdésében a „16 százalék” szövegrész helyébe „19 százalék” szövegrész lép,

h) 19. §-ának (3) bekezdés c) pontjában az „adóalapja az adóévben” szövegrész helyébe „az adóalapja vagy az adózás előtti eredménye az adóévben” szövegrész lép,

i) 19. §-ának (4) bekezdésében a „6 százaléka” szövegrész helyébe „9 százaléka” szövegrész lép,

j) 22/B. §-ának (17) bekezdésében az „adóhatóság a (15) bekezdés alapján” szövegrész helyébe az „adóhatóság a” szövegrész lép.

171. § Az Eva tv.

a) 11. § (3) bekezdése a) pontjában a „február 15.” szövegrész helyébe a „február 25.” szövegrész lép,

b) 17. §-a (5) bekezdésében a „49/B. §-ának (5), (11), (14) és (16) bekezdését” szövegrész helyébe, a „49/B. §-ának (5), (11), (14), (16) és (22) bekezdését”, valamint a „kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, vagy fejlesztési tartalékot képzett.” szövegrész helyébe a „kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett vagy a vállalkozói adóalap után 10 százalékos adómértéket alkalmazott.” szövegrész lép,

c) 19. §-a (1) bekezdésében a „16. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakat, ha az adóalanyisága időszaka

alatt a Tao. 7. § (15) bekezdése megfelelő alkalmazásával nem terhelne adófizetési kötelezettség, valamint a 16. § (1) bekezdése c) pontjának cf), ch) alpontjában foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a 8. § (1) bekezdése u) és v) pontjai rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelne az adózás előtti eredmény növelésének kötelezettsége.” szövegrész helyébe a „8. § (1) bekezdése u) és v) pontjaiban, a 7. § (15) bekezdésében, a 16. §-a (1) bekezdésének b) pontjában, c) pontjának cf), ch) alpontjában és a 19. § (5) bekezdésében foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a Tao. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelne az adózás előtti eredmény növelésének, illetve az adó megfizetésének kötelezettsége.” szövegrész lép,

d) 22. §-a (8) bekezdésében „A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot és nyugdíjjárulékot az evaalap 10 százaléka után évente” szövegrész helyébe „A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a Tbj. 19. § (4) bekezdése szerinti egészségügyi szolgáltatási járulékot és az evaalap 10 százaléka után megállapított nyugdíjjárulékot évente,” szövegrész lép.

172. § Az Ekho tv. 7. §-ában az „az ekhoalap 4 százalékanak” szövegrész helyébe az „a magánszemélyt terhelő ekho nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíjnak minősülő részének” szövegrész lép.

173. § A Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének g) pontjában a „26,10 Ft/nm³” szövegrész helyébe a „0 Ft/nm³” szövegrész lép.

174. § Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének q) pontjában az „ingatlan” szövegrész helyébe az „ingatlan, illetve a 18. § (2) bekezdésének h) pontja szerinti vagyoni betétnek” szövegrész, 73. §-ának (2) bekezdésében az „a kincstár illetékbevételi számlája” szövegrész helyébe az „az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében megjelölt számla” szövegrész, 74. §-ának (5) bekezdésben az „1000 olyan bírósági (peres és nemperes) eljárást kezdeményezett, amelyben a fizetendő illeték összege nem haladta meg a 10 000 forintot” szövegrész helyébe az „1000 bírósági (peres és nemperes) eljárást kezdeményezett” szövegrész, 76. §-ának (1) bekezdésében az „az illetékes állami adóhatóság illetékbeszedési számlája” szövegrész helyébe az „az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében megjelölt számla” szövegrész lép.

175. § Az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 276. §-ának (1) bekezdésében a „legkésőbb 2009. június 30. napjáig” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig” szövegrész, a „legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész, a 276. §-ának (2) bekezdésében a „legkésőbb 2009. június

30. napjáig” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig” szövegrész, a „legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész, a 276. §-ának (3) bekezdésében a „(12)–(13) bekezdése” szövegrész helyébe a „(12)–(13) bekezdése, és – ha a jövedelemszerzés helye külföld – 65–68. §-a” szövegrész, az „50%-ának megfelelő összeget” szövegrész helyébe az „50%-ának megfelelő összeget, ha azt pénzben szerezte meg és/vagy az Szja tv. 28. § (12)–(13) bekezdésének hatálya alá tartozik,” szövegrész, a „legkésőbb 2009. június 30. napjáig” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig” szövegrész, az „ügyfélszámlán tartja. Az e bekezdés szerint befektetett jövedelmet a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásában tájékoztató adatként köteles szerepeltetni. A fenti kedvezményt” szövegrész helyébe az „ügyfélszámlán tartja. A fenti kedvezményt” szövegrész, a „legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész, a 277. §-ának (1) bekezdésében a „megjelölt részét” szövegrész helyébe a „megjelölt részét vagy annak megfelelő összeget” szövegrész, a „legkésőbb 2008. június 30. napjáig” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig” szövegrész lép.

176. § (1) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 23. pontjában „a 15 vagy 25 százalékos mértékű kötelezettség” szövegrész helyébe „a 10 vagy 20 százalékos mértékű kötelezettség” szövegrész, az Art. 46. §-a (1) bekezdésének ötödik mondatában a „munkáltató” szövegrész helyébe a „munkáltató, a kifizető és az adóköteles társadalombiztosítási ellátást teljesítő társadalombiztosítási kifizetőhely” szövegrész lép.

(2) Az Art.

a) 31. § (5) bekezdésében a „február 15-éig” szövegrész helyébe a „február 25-éig” szövegrész,

b) 52. §-a (7) bekezdésének g) pontja utolsó mondatában a „hétmillió forintot” szövegrész helyébe a „Tbj. 30/A. § (2) bekezdése szerinti értékhátart” szövegrész lép.

177. § A Tbj.

a) 4. §-ának k) pontjában a „bevételnek azon része, amelyet az adóelőleg számításánál jövedelemként kell figyelembe venni” szövegrész helyébe a „bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem” szöveg,

b) 4. §-ának l) pontjában, 21. §-ában, 27. §-ának (2) bekezdésében, 47. §-ának (3) bekezdésében az „egészségbiztosítási járulék” szövegrészek helyébe az „egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék” szövegrész,

c) 27. §-ának (2) bekezdésében, 29. §-ának (3)–(4) bekezdéseiben, 30. §-ának (1) bekezdésében, 31. §-ának (1) bekezdésében, 50. §-ának (1) és (5) bekezdéseiben az

„egészségbiztosítási járulékot” szövegrészek helyébe az „egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot” szövegrész,

d) 29. §-ának (7) bekezdésében és 41. §-ának (1) bekezdésében az „egészségbiztosítási és” szövegrészek helyébe az „egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci, valamint” szövegrész,

e) 29. §-ának (7) bekezdésében, 31. §-ának (4) bekezdésében és 37. §-ának (1) bekezdésében az „átalányadó alapját képező” szövegrészek helyébe az „átalányban megállapított” szövegrész,

f) 30/A. §-ának (1) bekezdésében és 50. §-ának (4) bekezdésében „a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és” szövegrészek helyébe „a 19. § (1) bekezdésében meghatározott nyugdíj-biztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, a 19. § (3) bekezdésében meghatározott természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, valamint” szövegrész,

g) 31. §-ának (4) bekezdésében „az egészségbiztosítási járulék és” szövegrész helyébe „a természetbeni egészségbiztosítási járulék, a b) pontban említett vállalkozó esetén a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, valamint” szövegrész,

h) 31. §-ának (6) bekezdésében a „minimálbér kétszerese” szövegrész helyébe a „tevékenység piaci értéke” szövegrész,

i) 50. §-ának (2) és (3) bekezdéseiben az „egészségbiztosítási járulékot és” szövegrészek helyébe az „egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot, valamint” szövegrész,

j) 50. §-ának (6) bekezdésében az „egészségbiztosítási járulékról és” szövegrész helyébe az „egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékról, valamint” szövegrész lép.

178. § Az Flt.

a) 10/A. §-ának (1) bekezdésében a „munkaadói, illetve munkavállalói” szövegrész helyébe a „munkaerő-piaci” szövegrész,

b) 30. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „200 nap munkaviszonnyal rendelkezik” szövegrész helyébe a „200 nap jogosultsági idővel rendelkezik” szövegrész,

c) 30. §-ának (5) bekezdésében a „munkaviszony” szövegrész helyébe a „jogosultsági idő” szövegrész,

d) 31. §-ában a „az álláskereső támogatása (munkánélküli ellátás), valamint a vállalkozói járadék” szövegrész helyébe a „járó járadék vagy segély” szövegrész,

e) 37. §-ának (8) bekezdésében a „munkánélküli ellátás, valamint a vállalkozói járadék” szövegrész helyébe a „járadék és segély” szövegrész,

f) 57/A. §-a (3) bekezdésének d) pontjában a „munkaadói és munkavállalói” szövegrész helyébe a „munkaerő-piaci” szövegrész lép.

179. § Az Szht.

a) 4. § (2) bekezdésének d) pontjában a „10 százaléknak” szövegrész helyébe a „20 százaléknak” szövegrész, a „30 százaléknak” szövegrész helyébe a „40 százaléknak” szövegrész,

b) 4. § (4) bekezdésében „a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Flt.)” szövegrész helyébe „az Flt.-ben” szövegrész,

c) mellékletének 1. pont a) alpontjában a „20 százalékáig” szövegrész helyébe az „50 százalékáig” szövegrész,

d) mellékletének 1. pont b) alpontjában a „20 százalékát” szövegrész helyébe az „50 százalékát” szövegrész,

e) mellékletének 1. pont d) alpontjában „a tanulóknak, illetve a hallgatóknak jogszabály alapján kötelezően járó munkaruha, egyéni védőeszköz, tisztálkodási eszköz, kedvezményes étkeztetés, valamint” szövegrész helyébe „, a tanulóknak, illetve a hallgatóknak jogszabály alapján kötelezően járó munkaruha, egyéni védőeszköz, tisztálkodási eszköz, kedvezményes étkeztetés, továbbá ezek járulékai és egyéb közterhei, valamint” szövegrész lép.

180. § A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 44. § (2) bekezdésében a „harminc százaléka” szövegrész helyébe a „húsz százaléka” szövegrész lép.

181. § (1) A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXIII. törvény 4/A. §-ának (3) bekezdésben és 5. §-ának (6) bekezdésben „a kedvezmény figyelembevételével nélkül számított munkaadói járulék és a társadalombiztosítási járulék tényleges összegének egymáshoz viszonyított aránya alapján számolja el” szövegrész helyébe „a Tbj.-ben meghatározott járulékmértékek arányában utalja át” szöveg, 4/A. §-ának (5) bekezdésében a „„Járulékkedvezmény-visszatérítés” cím, „Normatív járulékkedvezmény-visszatérítés”” szövegrész helyébe az „„Aktív támogatások” cím, „Járulékkedvezmény megtérítés”” szöveg lép.

(2) A foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény 3. §-ának (1) bekezdésében a „„Járulékkedvezmény-visszatérítés” cím, „Normatív járulékkedvezmény-visszatérítés”” szövegrész helyébe az „„Aktív támogatások” cím, „Járulékkedvezmény megtérítés”” szöveg lép.

182. § (1) Az Mpt. 4. § (2) bekezdésének j) pontja a „munkaképesség-csökkenése eléri a rokkantsági nyugdíj megállapításához szükséges mértéket” szövegrészt követően a „vagy egészségkárosodása eléri a rokkantsági nyugdíj megállapításához szükséges mértéket és nem rehabilitálható” szövegrésszel egészül ki.

(2) A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló 2003. évi L. törvény 15. §-ának (3) bekezdésében az „Alapprogram kezelőjének kijelölését” szövegrész helyébe az „Alapprogram kezelőjének kijelölését, az Alapprogram kezelésének, felhasználásának, ellenőrzésének szabályait” szövegrész, továbbá 15. §-ának (4) bekezdésében az „a kezelő szerv feladatait, az Alapprogram működésével kapcsolatos beszámolók tartalmi elemeit” szövegrész helyébe a „az Alapprogram működésével kapcsolatos beszámolók tartalmi elemeit, a beszámolás rendjét” szövegrész lép.

183. § (1) Az Szt. 120. §-ának (8) bekezdésében, valamint 123. §-ának (11) bekezdésében a „(3)–(4) bekezdése” szövegrész helyébe a „(3)–(5) bekezdése” szövegrész, az Szt. 145. §-ának (1) bekezdésében a „(3)–(4) bekezdésének” szövegrész helyébe a „(3)–(5) bekezdésének” szövegrész, az Szt. 145. §-ának (2) bekezdésében a „(3) és (4) bekezdése” szövegrész helyébe a „(3)–(5) bekezdése” szövegrész, valamint az Szt. 145. §-ának (6) bekezdésében a „(4) bekezdése” szövegrész helyébe a „(4) és (5) bekezdése” szövegrész lép.

(2) Az Szt. 118. §-ának (3) bekezdésében az „éves beszámolóját” szövegrész helyébe „a beszámolóját” szövegrész, az Szt. 151. §-ának (2) bekezdésében a „az 10 millió” szövegrész helyébe „a 10 millió” szövegrész, valamint az Szt. 151. §-ának (10) bekezdésében a „neve, címe” szövegrész helyébe a „neve, születési neve, nyilvántartásban szereplő címe” szövegrész lép.

(3) Az Szt. 38. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „visszavásárlási (megszerzési)” szövegrész helyébe a „könyv szerinti” szövegrész lép.

(4) Az Szt. 25. § (9) bekezdésében, a 26. § (8) bekezdésében, a 28. § (4) bekezdésében és a 66. § (1) bekezdésében az „átutalt” szövegrész helyébe, valamint a 63. § (1) és (3) bekezdésében az „átutalt (fizetett)” szövegrész helyébe az „átutalt (megfizetett, kiegyenlített)” szövegrész lép.

184. § A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 279. §-ának (3) bekezdésében az „elkészítő” szövegrész helyébe az „ellenőrző” szövegrész lép.

185. § Az Adómód. tv. 56. §-ában az „57. § és 58. §-ban” szövegrész helyébe az „56/A–58. §-okban” szövegrész lép.

XXXI. Fejezet

Hatályon kívül helyező rendelkezések

186. § Hatályát veszti az Szja tv.

1. 3. §-a 72. pontjának q) alpontja,
2. 6. §-ának (2) bekezdése,
3. 7. §-a (1) bekezdésének p) pontja, (2) bekezdése,

4. 21. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja,
 5. 24. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában az „akkor, ha az annak ellenében kapott juttatást a társas vállalkozás költségei között számolják el” szövegrész,
 6. 25. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja,
 7. 28. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja, továbbá (2), (3) és (4) bekezdése,
 8. 35–38. §-ai és a §-okat megelőző alcím,
 9. 41. §-át megelőző alcím,
 10. 44. §-a (1) bekezdésében a kedvezmények érvényesítésének sorrendjét meghatározó felsorolás 3. és 4. pontjai, (2) és (3) bekezdései,
 11. 44/A. §-a (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában az „(ideértve a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részét is)” szövegrész, (3) bekezdésében az „a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részéről a munkáltató által, illetőleg a munkáltatói adományok, egyéb jóváírások, valamint a magánszemély befizetései tekintetében” szövegrész,
 12. 49/B. §-a (6) bekezdésének *e)*, *h)* pontjai,
 13. 55. §-a,
 14. 69. §-a (1) bekezdésének *l)* pontjában az „és a juttatás körülményeiből megállapítható, hogy az nem képezi a magánszemély valamely korábbi vagy későbbi tevékenységének, kötelezettségvállalásának, vagy bármely vagyoni érték szolgáltatásának ellenértékét” szövegrész,
 15. 72. §-ának (3) bekezdése,
 16. 80. §-ának *d)* pontja,
 17. 83. §-ának (4) bekezdése,
 18. 1. számú mellékletének 1.7., 2.7., 4.5., 4.12., pontjai, 5. pontja és annak alpontjai, 6.9., 7.19. pontjai, 8.6. pontjának *g)* alpontja, 8.12., 8.17., 8.19., 8.28., 8.29., 8.30., 8.33., 8.34., 8.35., 9.1., 9.3. és 9.4. pontjai,
 19. 3. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 17. pontjában a „továbbá az erről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség,” szövegrész, II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 3. pontja,
 20. 7. számú melléklete,
 21. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 19. pontjában „továbbá az erről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség,” szövegrész.

187. § Hatályát veszti az egyes adó- és járulék törvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (6) bekezdése.

188. § (1) Hatályát veszti a Tao. 4. §-ának 1/a. pontja, 22. pontja, 7. §-a (1) bekezdésének *c)*, *e)*, *k)*, *l)*, *ly)*, *ny)*, *sz)*, *w)* és *x)* pontja, (5)–(6), (8), (16) és (22) bekezdése, a 8. §-a (1) bekezdésének *k)* és *n)* pontja, (4) bekezdése, 9. §-a (2) bekezdésének *a)* és *d)* pontja, és a 16. §-a (2) bekezdésének *h)* pontja, 29/D. § (15) bekezdése.

(2) Hatályát veszti a Tao. 17. §-ának (5) bekezdése.

(3) Hatályát veszti a Tao. 29/B. §-ának (5) bekezdése.

189. § Hatályát veszti az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény

a) 1. §-a (1) bekezdéséből a „2–3. § rendelkezései szerint meghatározott személy az e törvényben előírt adóalap után különadó, a” szövegrész, 1. §-a (2) bekezdéséből a „különadóból és a” szövegrész,

b) 2. §-a,

c) 3. §-a,

d) 5. §-ának (1) bekezdése, 5. §-ának (2) bekezdéséből az „, a 3. § szerinti különadót a társasági adóval azonosan” szövegrész, 5. §-ának (3) bekezdése,

e) 6. §-ának (1) és (2) bekezdése, 6. §-ának (3) bekezdéséből az „a társas vállalkozásnak a különadó-előleget a 3. § szerint fizetendő várható különadó összegére ki kell egészítenie, valamint” szövegrész, továbbá a „társas vállalkozásra és” szövegrész, 6. §-ának (4) bekezdéséből a „fizetendő különadót és a” szövegrész, 6. §-ának (5) és (6) bekezdése,

f) 7. §-ának 1., 2., 3., 5., 6., 7., 10–13. pontja, 7/A. §-a,

g) 8. §-ának (3)–(8) bekezdése.

190. § Az Áfa tv.-nek az Adómód. tv. 3. §-ának (2) bekezdésével és 2. mellékletével megállapított rendelkezéseinek hatálybalépésével egyidejűleg az Áfa tv. 3/A. számú mellékletének az e törvény 53. §-ának (1) bekezdésével és 5. mellékletével megállapított rendelkezései hatályukat veszítik.

191. § Hatályát veszti a Htv. 42. §-ának (6) bekezdése.

192. § Hatályát veszti az Itv. 16. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában az „, a gazdasági társaság tagját megillető vagyoni betét (üzletrész, szövetkezeti részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy)” szövegrész, 74. §-ának (6) bekezdésében az „, az (5) bekezdésben meghatározott” szövegrész, 102. §-a (1) bekezdésének *k)*, *o)* és *p)* pontjai.

193. § (1) Hatályát veszti az Art.

a) 31. §-a (2) bekezdésének 26. pontja;

b) 32. §-a (1) bekezdésének első mondatában az „és az iparüzési adóról” szövegrész;

c) 2. számú melléklet II./A)/2. pontjának alcímében az „, iparüzési adó” szövegrész;

d) 2. számú melléklet II./A)/2 pontjának *c)* alpontjában az „és iparüzési” szövegrész;

e) 2. számú melléklet II./A)/2 pontjának *d)* alpontja;

f) 6. számú melléklet 3. pontjának *a)* alpontjában az „és iparüzési” szövegrész;

g) 6. számú melléklet 3. pontjának *b)* alpontjában az „és iparüzési” szövegrész.

(2) Hatályát veszti az Art.

a) 14. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában az „és az e törvényben meghatározott értékhatár feletti kifizetés e tör-

vényben meghatározott módon való teljesítésére” szövegrész;

b) 33. §-ának (1) bekezdésében a „ , *illetőleg adatszolgáltatás alapján az adóhatóság*” szövegrész;

c) 156/A. §-ának (14) bekezdésében a „*hivatalos lapjában és*” szövegrész;

d) 172. §-a (1) bekezdésének g) pontja;

e) 175. §-ának (23) bekezdése.

(3) Hatályát veszti az Art. 36/A. §-ának (9) bekezdése.

194. § (1) Hatályát veszti a Tbj.

a) 4. §-a a) pontjának 8. alpontja,

b) 4. §-a k) pontjának 1. alpontjában „*a felszolgálati díj, a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borraival (a továbbiakban: borraival),*” szövegrész,

c) 21. §-ának b) pontja,

d) 26. §-ának (7) bekezdése.

(2) Hatályát veszti az Eho. 4. § (5) bekezdése.

195. § Hatályát veszti az Flt.

a) 39. §-a (3) bekezdésének h) pontja,

b) 39/C. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjai,

c) 40. §-a, 41. §-a és az azokat megelőző alcímek,

d) 41/A. §-ának (6) bekezdése,

e) 42. §-a és az azt megelőző alcím,

f) 44. §-a és az azt megelőző alcímek,

g) 45. §-a,

h) 46–46/B. §-ai és az azokat megelőző alcímek,

i) 58. §-a (5) bekezdésének u) és v) pontjai.

196. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2009. évi XXXV. törvény 69. §-a.

197. § Hatályát veszti a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. §-a (1) bekezdésének e) és f) pontja.

198. § Hatályát veszti a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény

a) 4/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában és 5. §-a (1) bekezdésének b) pontjában „*az Flt. 40. §-ának (1) bekezdésében meghatározott munkaadói járulék és*” szövegrész,

b) 4/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában, 4/A. §-ának (5) bekezdésben, 5. §-a (1) bekezdésének b) pontjában, 5. §-ának (7) bekezdésben, 7. §-a (1) bekezdésének b) pontjában az „*együttes*” szövegrész,

c) 4/A. §-ának (5) bekezdésben, 5. §-ának (7) bekezdésben a „*munkaadói járulék, illetve*” szövegrész,

d) 7. §-a (1) bekezdésének b) pontjában „*az Flt. 40. §-ának (1) bekezdésében meghatározott munkaadói járulék, valamint*” szövegrészek,

e) 8. §-a (3) bekezdésének ab) alpontja,

f) 8/A. §-ának (1) bekezdésében „ , *a munkaadói járulék*” szövegrész,

g) 8/A. §-ának (4) bekezdésében „ , *valamint munkaadói járulék*” szövegrész.

199. § Hatályát veszti a foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény

a) 2. §-a (2) bekezdésének c) pontja,

b) 3. §-ának (2) bekezdésében a „ , *valamint munkaadói járulék*” szövegrész,

c) 3. §-a (4) bekezdésben az „*és munkaadói*” szövegrészek.

200. § (1) Az Szt. 77. §-a (2) bekezdésének f) pontja, az Szt. 81. §-a (2) bekezdésének g) pontja, az Szt. 141. §-ának (6) bekezdése hatályát veszti.

(2) Az Szt. 84. §-a (3) bekezdésének b) pontjában, valamint 85. §-a (2) bekezdésének c) pontjában „*a befektetési alapnak történő*” szövegrész, az Szt. 86. § (7) bekezdésének d) pontjában a „*86. §*” szövegrész, valamint az Szt. 177. §-ának (11) bekezdésében az „*(1)–(2) bekezdés*” szövegrész hatályát veszti.

201. § 2009. december 31-én az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 233. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti.

202. § (1) Hatályát veszti az Áht. 15. §-ának (7) bekezdése.

(2) Hatályukat veszti az Nkatv. 5. §-a, 5/A. §-a, 5/B. §-a, 9/A. §-a és a 10. §-a (3) bekezdésének a) és b) pontjai, valamint a melléklete.

203. § Hatályát veszti az Átv.

a) 28. §-ának (2) bekezdése,

b) az 59. §-ának (5) bekezdésében az „*és (2)*” szövegrész.

204. § Hatályát veszti a Díjtv. 30. §-a (1) bekezdésének b) pontja.

205. § Az I–XXVIII. Fejezet, a XXX. Fejezet, a 186–204. §-ok és az 1–13. mellékletek 2011. január 2-án hatályukat veszti. E rendelkezés 2011. január 3-án hatályát veszti.

XXXII. Fejezet

Átmeneti rendelkezések

206. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(16) bekezdésekben foglaltak figyelembe-

vételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) A 2009. január 31-ét követően, de 2010. január 1. előtt megkezdett iskolai rendszerű képzések esetében az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos *p)* pontját kell alkalmazni.

(3) A 2009. február 1-jét megelőzően megkezdett iskolai rendszerű képzések esetében az egyes adó- és járulék törvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (14) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(4) A 2010. január 1. előtt megkezdett nem iskolai rendszerű képzések esetében az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos *p)* pontjában foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(5) Ha a magánszemély munkaviszonya a feltételes jog szerzési időtartam lejárta előtt megszűnik és ezért a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménytől szolgáltatásra nem válik jogosulttá, és az Szja tv. 2010. január 1-je előtt hatályos rendelkezései alapján a foglalkoztatói hozzájárulás egy részét jövedelemként kellett figyelembe venni, a magánszemély a jövedelemként figyelembe vett foglalkoztatói hozzájárulásra az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos *d)* pontját alkalmazhatja.

(6) Az Szja tv. e törvénnyel módosított 12. §-át és 13. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított *m)* pontját a 2009. évi adókötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell.

(7) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos rendelkezései alapján az összevont kedvezmény részeként tandíj, felnőttképzés díja címen halasztott kedvezmény-alapra jogosult magánszemély esetében az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-át és 37. §-a (2)–(3) bekezdéseinek rendelkezéseit 2009. december 31-ét követően is alkalmazni kell a képzési költségek azon része tekintetében, amelyre vonatkozóan halasztott adókedvezményt még nem érvényesített, azzal, hogy e rendelkezés nem érinti a 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (5) bekezdésében foglaltakat.

(8) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. § (3) bekezdés *h)* pontja alapján az összevont kedvezmény részeként érvényesített biztosítási kedvezmény esetén az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 38. §-ának (2)–(3) bekezdéseit és az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 7. számú mellékletének rendelkezéseit 2009. december 31-ét követően is alkalmazni kell, azzal, hogy e rendelkezés nem érinti a 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (7) bekezdésében foglaltakat.

(9) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja alapján az összevont kedvezmény részeként érvényesített háztartási kedvezmény esetén – az alapjául szolgáló számlának az Art. elévülésre vonatkozó szabályai szerinti megőrzési kötelezettsége mellett – a 2009. évről készítendő bevallásban nem kell al-

kalmazni az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 36. §-a (2) bekezdésének *a)* pontját.

(10) Tartós adományozás címén az Szja tv. 2009. január 1-jét megelőzően hatályos 41. §-a alapján érvényesített külön kedvezmény, illetve az összevont kedvezmény részeként tartós adományozás címén az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-a és 37. §-a alapján érvényesített kedvezmény esetén, ha 2009. december 31-ét követően a tartós adományozásról szóló szerződésből eredő bármely kötelezettségét a magánszemély nem teljesíti, akkor az e szerződés alapján érvényesített kedvezményt nem kell visszafizetni.

(11) Az Szja tv. 44/A. §-ának e törvénnyel módosított (2) bekezdésének rendelkezését a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy ha az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat teljesítése a rendelkezés hatálybalépését megelőzően megtörtént, az a rendelkezés szerinti teljesítésnek minősül.

(12) A 2008-as és azt megelőző adóévek vállalkozói bevételeit csökkentő nyilvántartott fejlesztési tartalék a nyilvántartásból – ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – a nyilvántartásba vétel évét követő ötödik adóév végéig vezethető ki, azzal, hogy ahol az Szja tv. 49/B. §-a (16) bekezdésének rendelkezése három, illetve harmadik adóévet említ, ott öt, illetve ötödik adóévet, továbbá ahol negyedik adóévet említ, ott hatodik adóévet kell érteni.

(13) Az Szja tv. 67. §-a (9) bekezdése *a)* pontja 2009. január 1-jétől hatályos *ak)* alpontjának rendelkezése alkalmazható a 2008. december 31-ét követően átruházott értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására, továbbá abban az esetben is, ha az egyes adó és járulék törvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. tv. 204. §-a (1) bekezdése második mondatának rendelkezését kell alkalmazni.

(14) Az Szja tv. 28. §-ának 2009. szeptember 1-jétől hatályos (18) bekezdése szerint egyéb jövedelemnek minősülő összeget első ízben a 2009. szeptember hónapra elszámolt kifizetések (bér, gazdasági társaság, polgári jogi társaság által a személyesen közreműködő tag részére nem önálló tevékenységből származó bevételként kifizetett összeg) adóelőleg-alapjának meghatározásánál kell figyelembe venni.

(15) A 2009. december 31-ig kibocsátott üdülési csekk – érvényességük meghosszabbítása esetén is – a 2009. december 31-én érvényes szabályok szerint használhatók fel.

(16) Az Szja tv. 1. számú mellékletének 2009. december 31-én hatályos 8.12. és 8.28. pontjai szerinti adómentes juttatásra az említett időpontban hatályos szabályok szerint jogosultságot szerzett magánszemélyek esetében a juttatás a jogosultságot megalapozó jogviszony fennállásáig adómentes.

(17) Az Szja tv. 77/C. §-a (22) bekezdésének e törvénnyel módosított *a)* pontját a hatálybalépésekor már nyilvántartásban szereplő programok esetében is alkalmazni lehet.

207. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit a (2)–(3) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – első ízben a 2009. adóév adókötelezettségére kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Tao.-t módosító 166. §-ának (6) bekezdését a 2010. adóévi adókötelezettségre kell alkalmazni.

(3) A Tao. 17. §-ának e törvény 188. §-ának (2) bekezdésével módosított előírásait első ízben a 2009. adóévi negatív adóalapra lehet alkalmazni.

208. § Az Eva tv. e törvénnyel módosuló 17. § (5) bekezdése és 19. § (1) bekezdése rendelkezéseit a 2009. adóévi adókötelezettségre is alkalmazni lehet.

209. § Az az adófizetésre kötelezett, aki (amely) termék importja esetében 2009. augusztus 31. napján az adó ön-adózással történő megállapítására jogosult, e jogosultságát az Áfa tv. 2009. augusztus 31. napján hatályos 156. §-a szerint gyakorolhatja 2009. szeptember 1. napját követően is, de legfeljebb 2010. június 30. napjáig.

210. § (1) Az Áfa tv.-nek az e törvény 53. §-ával, valamint 5. és 6. *mellékletével* megállapított rendelkezéseit arra a kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás nyújtására kell először alkalmazni, amelynél az Áfa tv. 84. §-a szerint megállapított időpont e törvény hatálybalépésének napjára esik, vagy azt követi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben az Adómód. tv. 57. §-át nem kell alkalmazni.

211. § (1) Az Etv.-nek az adó mértékére vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2010. január 1-jével hatályba lépő 4. §-ának (2) bekezdését folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében – ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számláló leolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár- vagy díjfizetés – az első olyan számlálóleolvasás napjától kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2009. december 31-ét követi. Ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, vagy ha a teljesítésért járó ellenértéket a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében teljesítik, az Etv.-nek az adó mértékére vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2010. január 1-jével hatályba lépő 4. §-ának (2) bekezdését az esedékes időszaknak 2010. január 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

(2) Az Etv. e törvénnyel megállapított 6. § (1) bekezdés *g)* pontjának rendelkezését alkalmazni kell a 2009. január 1. és 2009. augusztus 31. közötti időszakban a párnagázkészlet, illetve a szállító- vagy elosztóvezeték feltölté-

sére adózottan beszerezett földgázt betároló vagy felhasználó személyre is.

(3) Az Etv. szerinti hálózati engedélyes a 2009. július 1. és 2009. augusztus 31. közötti időszakban az Etv. 3. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alkalmazásában nem minősül felhasználónak.

212. § A vállalkozónak a helyi iparüzési adóra és a vállalkozók kommunális adójára a 2010. évben kezdődő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig esedékes előleg-részletet az önkormányzati adóhatóság által korábban kiadott fizetési meghagyás alapján, az önkormányzati adóhatóság által megjelölt pénzforgalmi számlára kell megfizetnie. A 2010. adóévben kezdődő előlegfizetési időszakra fizetendő első adóelőleg-részletet a 2009. évben kezdődő adóév adója és az önkormányzati adóhatóság által a 2010. évben kezdődő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig előírt adóelőleg-részlet pozitív különbözetével egyezően kell bevallani az önkormányzati adóhatósághoz és – iparüzési adó esetén – az állami adóhatóságnak – vállalkozók kommunális adója esetén – az önkormányzati adóhatóságnak megfizetnie. A 2010. évben kezdődő adóévben esedékes adóelőleg-fizetési időpontokat követően bekövetkező adókötelezettség-keletkezés esetén az előlegfizetési időszakra fizetendő egyes adóelőleg-részleteket a Htv. e törvénnyel megállapított 41. §-a alapján, iparüzési adó esetén az állami adóhatósághoz, vállalkozók kommunális adója esetén az illetékes önkormányzati adóhatósághoz kell bevallani.

213. § (1) Az Itv. e törvénnyel megállapított rendelkezéseit a hatálybalépésüket követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, illetve indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) Azokban a 2004. október 1. és 2009. május 31. között illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, melyekben a vagyonszerző az Itv. 16. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja, 17. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja, illetve 26. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja alapján igénybe vehető mentesség érdekében lakóház felépítését vállalta, a feltétel teljesítésének határideje, illetve az illeték felfüggesztésének időtartama – a vagyonszerző erre irányuló kérelme esetén – az illetékkiszabásra bejelentést követő 6 év. A kérelem előterjesztésének határideje, ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidő:

a) 2008. október 1. és 2010. január 15. között járt le, 2010. január 31.,

b) 2010. január 15-ét követően járna le, a lakóház felépítésére nyitva álló határidő lejárt.

(3) Azokban a 2006. október 1. és 2009. május 31. között illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, melyekben a vagyonszerző az Itv. 23/A. §-a szerinti

2%-os illetékmérték alkalmazása érdekében vállalta az ingatlan 2 éven belüli eladását vagy a futamidő végén tulajdonjog-változást eredményező pénzügyi lízingbe adását (a továbbiakban együtt: továbbértékesítés), a vállalat teljesítésére nyitva álló határidő – a vagyonszerző erre irányuló kérelme esetén 4 év. A kérelem előterjesztésének határideje, ha a továbbértékesítésre nyitva álló határidő

a) 2008. október 1. és 2010. január 15. között járt le, 2010. január 31.,

b) 2010. január 15-ét követően járna le, a továbbértékesítésre nyitva álló határidő lejárt.

(4) Amennyiben a (2)–(3) bekezdések szerinti ügyekben a lakóház felépítésére, illetve az ingatlan továbbértékesítésére nyitva álló határidő e törvény hatálybalépése előtt lejárt, és az eredetileg vállalt határidő elmulasztására tekintettel az illeték késedelmi pótlékkal növelt összegét, a továbbértékesítés elmaradására tekintettel a pótilletéket a vagyonszerző megfizette, annak visszatérítéséről az állami adóhatóság az adóvisszatérítés szabályai szerint gondoskodik.

(5) Az e törvény hatálybalépésének napja és 2012. december 31. között – az illetékkötelezettség keletkezését követő 30 napon belül – illetékkiszabásra bejelentett ügyekben mentes a visszerthes vagyonátruházási illeték alól az olyan ingatlannak a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező lízingszerződés keretében történő megszerzése, mely a lízingszerződés megkötéséig a lízingbevevő tulajdona volt, és a tulajdonjog a lízingszerződés megkötése érdekében került a lízingbeadónak átadásra.

214. § (1) Az állami adóhatóság 2010. január 1-jétől a helyi iparüzési adóval összefüggő hatásköröket a 2010. január 1-jétől kezdődő adóéveket érintően gyakorolja.

(2) A 2010. január 1-jét megelőző adóéveket érintő adókötelezettségeket az adózók az önkormányzati adóhatósághoz teljesítik, illetve az ezzel kapcsolatos adóztatási feladatokat az önkormányzati adóhatóságok látják el.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a 2010. március 15-én esedékes helyi iparüzési adóelőleget az önkormányzati adóhatósághoz kell teljesíteni. Az állami adóhatóság a 2010. évi helyi iparüzési adó fizetési kötelezettség teljesítése során ezt az előleget a saját nyilvántartása szerint megfizetettnek és teljesítettnek tekinti. Amennyiben az önkormányzati adóhatóság kimutatása szerint a 2010. március 15-én esedékes helyi iparüzési adóelőleget az adózó hiánytalanul nem fizette meg, a különbözet végrehajtását az önkormányzati adóhatóság végzi.

215. § (1) Az önkormányzati adóhatóság az általa az illetékességi területén nyilvántartott helyi iparüzési adóalanyok nevének (elnevezésének), adószámának, székhelyének, telephelyeinek megjelölésével adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak

a) 2010. április 30. napjáig a 2010. március 15-én esedékes és megfizetett helyi iparüzési adóelőleg összegéről,

b) 2010. június 30. napjáig a 2009. adóévről, 2010-ben benyújtott bevallásban szereplő adóelőleg adatokról, a bevallott és a bevallással egyidejűleg megfizetett adó összegéről, valamint az adózó a helyi adókról szóló törvény 39/A. §-ának (5) bekezdése, illetve 39/B. §-ának (2) bekezdése szerinti – a helyi iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározásáról tett – nyilatkozatáról,

c) 2010. január 31. napjáig, a 2009. december 20-áig esedékes és megfizetett helyi iparüzési adó előleg-kiegészítés összegéről.

(2) Az önkormányzati adóhatóság az állami adóhatóság által közzétett módon és formátumban 2010. január 31-éig adatot szolgáltat az általa 2010. január 1-jén nyilvántartott iparüzési adóalanyok adószámáról, székhelyéről és a helyi adókról szóló törvény szerinti telephelyéről.

(3) Az önkormányzati adóhatóság 2010. január 15-ig elektronikus úton, az állami adóhatóság által közzétett formában megküldi a 2010-ben hatályos helyi iparüzési adó szabályozó önkormányzati rendeleteit az állami adóhatóság részére.

216. § Az üzleti évket 2009. évben kezdő, naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózókra a 214. §-215. §-okban, a naptári évvel egyező adóévet alkalmazó adózókra meghatározott rendelkezéseket a határnapok, illetve a határidők szempontjából az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) E törvény 215. § (1) bekezdés a) pontja szerinti adatszolgáltatást a helyi iparüzési adóelőleg első részletéről az üzleti év első napjától számított 120 napon belül kell teljesíteni.

b) E törvény 215. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adatszolgáltatást a 2009-ben kezdődő üzleti évről benyújtandó bevallás esedékességétől számított 30 napon belül kell teljesíteni.

c) E törvény 214. § (3) bekezdésében megjelölt 2010. március 15. határnap alatt az üzleti év első napjától számított harmadik hónap 15. napját kell érteni.

d) E törvény 215. § (1) bekezdés c) pontja szerinti adatszolgáltatást az üzleti év első hónapjának utolsó napjáig kell teljesíteni.

217. § A tevékenységüket 2009. december 31-éig megszüntető adózók a helyi iparüzési adóval összefüggő adókötelezettségeiket az önkormányzati adóhatósághoz teljesítik, illetve az önkormányzati adóhatóságok végzik az ezzel összefüggő adóztatási feladatokat. A tevékenységüket 2009. december 31-ét követően megszüntető adózók 2010. január 1. utáni időszakot érintő adóügyeiben az állami adóhatóság jár el.

218. § A helyi iparüzési adó vonatkozásában a 2010. január 1-jét megelőző adómegállapítási időszakokat érintő, az adó megállapításához való jog legkésőbb 2011. december 31-én elévül.

219. § Az állami adóhatóság – az Art. 72. §-ának (3) bekezdéséhez kapcsolódóan – a települési (a fővárosban a fővárosi) önkormányzatot megillető helyi iparüzési adó követelések tekintetében a 2009. december 31-ét követő adóévekben esedékessé váló követelések tekintetében jár el hitelezőként. A 2010. január 1-jét megelőző adóévekben esedékes kötelezettségek tekintetében hitelezőként az önkormányzati adóhatóság jár el.

220. § E törvény az Art. 31. § (5) bekezdését, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 11. § (3) bekezdése a) pontját módosító rendelkezéseit a 2010. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozó adómegállapítás során alkalmazni kell.

221. § (1) E törvénynek az Art. 36. §-a (3) bekezdését, 146. §-a (2) bekezdését, valamint 149. §-ának (4) bekezdését megállapító rendelkezéseit a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) Az Art. e törvénnyel megállapított 92. § új (7)–(8) bekezdését e törvény hatálybalépését követően induló ellenőrzésekben kell alkalmazni.

(3) E törvénynek az Art. 132/A. §-ának (9) bekezdését megállapító szövegét e törvény hatálybalépését követően benyújtott kérelmek esetén kell alkalmazni.

(4) E törvény Art. 46. §-ának (1) bekezdését módosító rendelkezéseit a magánszemély részére 2009. évben teljesített kifizetések vonatkozásában is alkalmazni kell.

(5) Az Art. 36/A. §-ának (9) bekezdését beiktató rendelkezését a hatálybalépést követően teljesítendő kifizetések-re kell alkalmazni.

222. § (1) E törvény Art.-t módosító rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségekre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(2) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2009. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

223. § (1) E törvénynek a Tbj.-t módosító rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a 2010. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.

(2) E törvény 113. §-át a 2010. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni, azzal, hogy a 2010. január 10-éig megszerzett jövedelmekre a 2009. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) A Tbj. 31. §-a (3)–(4) bekezdésének alkalmazásánál heti 36 órás foglalkoztatásnak kell tekinteni azt a munkaviszonyt is, amelyben a munkáltató a válság megoldására indított program keretében, munkaidő-szervezési intézkedéssel csökkentett munkaidőben – átlagosan legalább heti 20 órában – foglalkoztatott munkavállalóra tekintettel munkahelymegőrző támogatásban részesül.

224. § (1) E törvénynek az Eho.-t módosító rendelkezéseit a 2010. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett hozzájárulásfizetési-kötelezettségekre kell alkalmazni.

(2) Az Eho. 3. §-ának e törvénnyel beiktatott (4) bekezdését a vállalkozás 2010. évi üzleti év mérleg szerinti eredménye alapján kell alkalmazni, a fizetési és bevallási kötelezettséget a beszámoló közzétételére előírt határidőt követő hónap 12-éig kell teljesíteni.

225. § (1) E törvény 129. §-át a 2010. január 1-jétől keletkezett fizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.

(2) Az Flt. e törvénnyel megállapított rendelkezéseit a 2009. december 31-ét követően benyújtott kérelmekre kell alkalmazni, azzal, hogy a 2010. január 1-jét megelőzően szerzett jogosultsági időket és járulékalapot képező jövedelmeket figyelembe kell venni a 2009. december 31-ét követően megállapításra kerülő ellátásokra való jogosultság elbírálásánál és az ellátás összegének megállapításánál. A 2010. január 1-jét megelőzően benyújtott kérelmek alapján a 2009. december 31-ét követően megállapított ellátások tekintetében a kérelem benyújtásának időpontjában hatályos szabályokat kell alkalmazni az ellátásra való jogosultság és az ellátás összegének megállapítása, valamint az ellátás alapjául szolgáló jövedelmekre vonatkozó igazolások kiállítása tekintetében. A 2009. december 31-ét követően benyújtott kérelmek esetén az állami adóhatóság igazolást ad ki a 2010. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozó vállalkozói járulékalapról és járulékbefizetésről, amennyiben az az ellátás megállapításához szükséges.

(3) A 2010. január 1-jét megelőzően megállapított és 2009. december 31-ét követően is folyósított, vagy továbbfolyósításra kerülő ellátások tekintetében az Flt.-nek az ellátás megállapításakor hatályos rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell.

(4) A hatálybalépést megelőzően megállapított és 2009. december 31-ét követően még folyósított vállalkozói járadék kifizetése a szolidaritási alaprész terhére történik.

226. § (1) Az a személy, akinek e törvény hatálybalépését megelőzően a társadalombiztosítási nyugellátásról

szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 12. §-ának (7) bekezdése alapján a Tny. 6. § (1) bekezdésének a) pontjában – ideértve a Tny. 6. § (4) bekezdésében felsorolt ellátásokat is – meghatározott nyugellátást állapítottak meg, 2009. december 31-éig kérheti nyugellátása összegének a Tny. 12. § (6) bekezdésének alkalmazásával történő módosítását.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés által érintett személyeket a Felügyelet legkésőbb 2009. szeptember 30-áig tértivevénnyel ellátott – a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszterrel egyeztetett tartalmú – levélben értesíti, amelyben tájékoztatja őket a nyugellátás módosításával kapcsolatos eljárásról.

(3) Az (1) bekezdés szerinti módosítási kérelmet (a továbbiakban: módosítási kérelem) ahhoz a magánnyugdíjpénztárhoz kell benyújtani, amelytől az érintett személy nyugdíjszolgáltatásban részesült, illetve amelynek tagja. A pénztár a kérelmet annak beérkezésétől számított 8 napon belül köteles megvizsgálni. Amennyiben az (1) bekezdésben foglalt feltételek nem állnak fenn, a magánnyugdíjpénztár erről értesíti a kérelmezőt.

(4) Amennyiben a kérelmező már részesült magánnyugdíjpénztári nyugdíjszolgáltatásban, az igénybe vett szolgáltatás összegét köteles a módosítási kérelem benyújtásától számított 30 napon belül a magánnyugdíjpénztár részére visszafizetni. A magánnyugdíjpénztár a visszafizetési kötelezettség teljesítését követően, legkésőbb a módosítási kérelem kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles a magánnyugdíjpénztári nyugdíjszolgáltatás megállapításának vagy biztosítóintézetétől történt megvásárlásának időpontjában a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott jogszerű követelésének megfelelő összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapba átutalni és erről a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet – a módosítási kérelem másolatának megküldésével együtt – értesíteni.

(5) Amennyiben a kérelmező részére nyugdíjszolgáltatást nyújtó magánnyugdíjpénztár jogutód nélkül megszűnt, a (4) bekezdésben foglaltakat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a kérelem benyújtását, illetve az igénybe vett magánnyugdíjpénztári szolgáltatás igazolt összegének visszafizetését az érintett személynek az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére kell teljesítenie.

(6) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a (4)–(5) bekezdésben foglaltak szerint átutalt összeg beérkezését követő hónap utolsó napjáig intézkedik a nyugellátás összegének a megállapítás időpontjára visszamenőleges, az időközben végrehajtott nyugdíjemelések figyelembevételével történő módosításáról.

227. § (1) Az Mpt. 24. § (1) és (3) bekezdésének e törvénnyel megállapított rendelkezéseit az e törvény hatálybalépése után benyújtott átlépési nyilatkozatok tekintetében kell alkalmazni. A (3) bekezdés alkalmazása során az

e törvény hatálybalépését megelőzően kezdeményezett átlépéseket nem kell figyelembe venni.

(2) Az Mpt. 24. §-ának e törvénnyel megállapított (10)–(11) bekezdései szerint a Magyar Államnak átutalt követelések értékét a központi költségvetés XLII. A központi költségvetés fő bevételei fejezet, 4. Egyéb költségvetési bevételek cím, 1. Vegyes bevételek alcímén önálló jogcím-csoporton kell elszámolni költségvetési bevételként.

228. § Az Mpt. 89. §-a e törvénnyel megállapított (4) bekezdésének alkalmazása során az e törvény hatálybalépését megelőzően megállapított nyugdíjszolgáltatásokat, valamint kezdeményezett átlépéseket és portfólióváltásokat nem kell figyelembe venni.

229. § (1) E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezéseit először a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Szt.-t módosító 146. §-ának, valamint 148. §–153. §-ának, továbbá a 183. § (3) bekezdésének, valamint a 183. § (4) bekezdésének rendelkezései a 2009. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.

230. § A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvénynek az e törvény 159. §-ával megállapított rendelkezése a 2009. adóévi adókötelezettségre is alkalmazható.

231. § Az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény e törvény 175. §-ával módosított 276. §-ának rendelkezéseit az adózó a 2009. december 31. napig bevételként elszámolt összegre, a magánszemély a 2009. december 31. napig megszerzett jövedelemre alkalmazhatja. Az e rendelkezés szerinti határidő a Tao törvény szerint külföldi személy jogutód nélküli megszűnése vagy a részesedés elidegenítése révén a külföldi személyben részesedéssel rendelkező által szerzett jövedelem tekintetében 2010. december 31., ha a külföldi személyben részesedéssel rendelkező adózó, illetve magánszemély 2009. december 31. napjáig kezdeményezi a külföldi személy megszüntetését, vagy a külföldi személyben fennálló részesedésének elidegenítését, és a külföldi személy 2010. december 31. napjáig megszűnik, illetve a részesedés elidegenítése megtörténik.

232. § (1) A Bit. – e törvény 161. §-ával megállapított – 96. § (6) bekezdését az e törvény hatálybalépését követően kötött szerződések alapján történő kárkifizetésekre kell alkalmazni.

(2) A Bit. – e törvény 161. §-ával megállapított – 96. § (6) bekezdését az e törvény hatálybalépésekor fennálló határozatlan tartamú szerződések esetén, a hatálybalépést követő harmadik hónap utolsó napját követően kezdődő

biztosítási időszak első napja után bekövetkező káreseményekkel kapcsolatos kárfizetésekre kell alkalmazni.

(3) A biztosító köteles a (2) bekezdésben meghatározott biztosítási időszak kezdete előtt legalább hatvan nappal a szerződő felet írásban értesíteni a Bit. – e törvény 161. §-ával megállapított – 96. § (6) bekezdésében foglaltakról.

(4) A Bit. e törvény 161. §-ával megállapított 96. §-ának (7) bekezdését az e törvény hatálybalépését követően bekövetkezett káreseményekre kell alkalmazni.

233. § E törvény 175. §-ának és 231. §-ának rendelkezései 2009. január 1-jétől alkalmazhatók.

234. § (1) Az Adómód. tv.-nek az e törvény 165. és 185. §-ával megállapított rendelkezéseit azokban az esetekben is alkalmazni kell, amelyekben a lakóingatlan-értékesítés tekintetében az Áfa tv. 84. §-a szerint megállapított időpont 2009. július 1. és az e törvény hatálybalépését megelőző nap közötti időszakra esik. Abban az esetben, ha az előzőekben meghatározott időszakon belül a lakóingatlan-értékesítésről számla kibocsátása is történt, a lakóingatlan értékesítője köteles a kibocsátott számla adattartalmának megfelelő módosításáról gondoskodni.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés alkalmazása egyúttal az Art. szerint önellenőrzést is igényel, az önellenőrzés pótlégmentesen végezhető el.

235. § E törvénynek a – Gyftv. 36. §-a (7) bekezdésére vonatkozó módosító, valamint (8) és (9) bekezdését megállapító – 164. §-a első ízben a 2010. évre vonatkozó befizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozóan, a 2011. évi befizetési kötelezettségek teljesítésekor érvényesítendő engedményre alkalmazhatók.

236. § Az e törvény hatálybalépését megelőzően megkötött tanulószerveződések esetében az Szht. 2009. június 30-án hatályos 4. § (2) bekezdésének b) pontját és Mellékletét kell alkalmazni.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.6. a Nobel-díj és az Európai Unió Descartes-díjának tárgyasult formája, továbbá a Kossuth- és a Széchenyi-díj tárgyasult formája, a Magyar Köztársaság Babérkoszorú-

ja, a Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt tárgyasult formája, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Népművészet Mestere díj tárgyasult formája, továbbá a kultúráért felelős miniszter által adományozott, jogszabályban meghatározott művészeti és szakmai díj tárgyasult formája, az életmentő emlékérem tárgyasult formája, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világtalán (Paralimpia, Siketlimpia, Speciális Olimpia, Szervátültetettek Világjátéka) szerzett 1–6. helyezéshöz kapcsolódó érem, trófea tárgyasult formája, továbbá a Kormány, a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatal vezetője, a rendészetért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, valamint a büntetés-végrehajtást, a vám- és pénzügyőrséget felügyelő miniszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter és a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter által adományozott emléktárgy (dísztör, gyűrű stb.) értékéből a Kossuth-díjjal járó pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű rész;”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.11. a munkáltató által biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását);”

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.15. A fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, valamint a hitelintézet által elengedett követelés, amennyiben a követelés elengedése az adós és családja megélhetési ellehetlenülésének megelőzése érdekében az azonos helyzetben lévők egyenlő elbánásának elve alapján történik, azzal, hogy a szolgáltató, illetve a hitelintézet az adós részére a követelés elengedéséről kiadott iratban igazolja, hogy a követelés-elengedés adómentességének e rendelkezés szerinti feltételei fennállnak;”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.3. a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által pályázat alapján a szociálisan rászorulóknak üdülési csekk formájában juttatott bevétel;”

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8.18. a társadalmi szervezettől, az egyháztól évente egy alkalommal kapott tárgyjutalom értékéből az 5000 forintot meg nem haladó összeg, e rendelkezés alkalmazásában nem minősül tárgyjutalomnak az értékpapír;”

6. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 8.38. ponttal egészül ki:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.38. a reprezentáció és az üzleti ajándék alapján meghatározott bevétel, ha azt a kifizető társasági adóalapot növelő tételként köteles figyelembe venni.”

2. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Szja tv. 3. számú melléklete II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. a külföldi kiküldetéshez (külszolgálat) kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg a nemzetközi közúti áru fuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály, illetőleg más, erről szóló jogszabályok rendelkezései szerint engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatást végző, illetőleg abban árukísérőként közreműködő), külföldi kiküldetés (külszolgálat) címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag az e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy az említett kormányrendeletben foglaltak alapján kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza;”

3. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Szja tv. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 27. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. az egyéni vállalkozó által képzésre fordított igazolt kiadás, ha az

a) más magánszemély képzése érdekében merült fel, az azzal összefüggésben megfizetett közterhekkel együtt;

b) a saját – a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges – szakismeretének megszerzése érdekében merült fel, ide nem értve az iskolarendszerű képzéssel összefüggő kiadást;”

4. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

1. A Tao. 3. számú mellékletének A) fejezete a következő 12. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„12. a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott reprezentáció, üzleti ajándék címen személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt természetbeni juttatás.”

2. A Tao. 3. számú melléklete B) fejezetének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„2. az adózó által üzletpolitikai (reklám) célból, bárkinnek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott természetbeni juttatás, továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő áru-minta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget;”

3. A Tao. 3. számú melléklete B) fejezetének 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„14. A kifizető által viselt képzés (ideértve az azzal összefüggő, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetést is) költsége.”

5. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Áfa tv.-nek az Adómód. tv. 1. mellékletével megállapított 3/A. számú melléklete a következő II. résszel egészül ki, egyidejűleg a melléklet jelenlegi alcímének jelölése „I. rész: termékek”-re változik:

„II. rész: szolgáltatások

Sorszám	Megnevezés
1.	Kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás

”

6. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Áfa tv.-nek az Adómód. tv. 2. mellékletével megállapított 3/A. számú mellékletének II. része a következő 2. ponttal egészül ki:

[II. rész: szolgáltatások

Sorszám	Megnevezés]
„2.	Kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás”

*7. melléklet**a 2009. évi LXXVII. törvényhez*

Az Art. 1. számú mellékletének I/B/2. pontját követően a következő új I/B/2/A. ponttal egészül ki:

„2/A. Helyi iparüzési adó

Az adózónak

a) a helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítés összegéről
a tárgyév utolsó hónapjának 20. napjáig

b) a helyi iparüzési adóról

az adóévet követő év május 31-éig
kell bevallást tennie.”

*8. melléklet**a 2009. évi LXXVII. törvényhez*

1. Az Art. 2. számú mellékletének I/Határidők/4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Helyi iparüzési adó

a) Az adózó az adóelőleget félévi részletekben
az adóév március 15-éig, illetve
szeptember 15-éig

fizeti meg.

b) A társasági adóelőlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett adózónak az iparüzési adóelőleget a várható éves fizetendő adó összegére

az adóév december 20. napjáig
kell kiegészítenie.

c) Az ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett tevékenység utáni iparüzési adót legkésőbb a tevékenység befejezése napján kell megfizetni.

d) A vállalkozó a megfizetett adóelőleg és az adóévről megállapított tényleges adó különbözetét
az adóévet követő év május 31-éig
fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.”

2. Az Art. 2. számú mellékletének I./Határidők/5. pontjának A)–B) alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(5. Járulékok)

„A) Természetbeni egészségbiztosítási járulék, pénzbeli egészségbiztosítási járulék, munkaerő-piaci járulék, valamint nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj kiegészítés)

a) A munkáltató az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kifizető az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

a kifizetés hónapját követő hó 12. napjáig,

c) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést) havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.

B) Társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci) járulék

a) A munkáltató, a kifizető a járulékot havonta

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.”

*9. melléklet**a 2009. évi LXXVII. törvényhez*

Az Art. 3. számú melléklete a következő új alcímekkel és N)–O) pontokkal egészül ki:

„N) A cégbíróság adatszolgáltatása

A cégbíróság január 31-ig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak, ha a megelőző évben az általa nyilvántartott cég(ek)ben valamely tag minősített többségi befolyást ért el, illetve a minősített többségi befolyás alatt álló cég tagjainak (részvényeseinek) tulajdonában lévő vagyoni betétek arányában változás következett be, vagy az egyedüli részvényes tag bejegyzésére került sor. A cégbíróság közli az adatszolgáltatással érintett időszak egészében vagy egy részében tagként (részvényesként) nyilvántartott valamennyi személy nevét, elnevezését, cégjegyzékszámát (amennyiben azzal rendelkezik), természetes azonosító adatait, illetve a tulajdonában lévő vagyoni betétek arányát, ennek valamennyi változását és az egyes vagyoni betétek megszerzésének időpontjait.

O) Az önkormányzat jegyzőjének adatszolgáltatása

A jegyző az ingatlanokat terhelő adókról szóló bevallás benyújtására nyitva álló határidő lejártát követő 45 napon belül az állami adóhatóságnak adatot szolgáltat az önkormányzat illetékességi területén, a korrigált forgalmi érték szerinti adóztatás esetén az 500 millió forint forgalmi értéket elérő ingatlannal, alapterület szerinti adóztatás esetén az 1000 m²-t elérő épülettel, illetve 10 000 m²-t elérő telekkel rendelkező külföldön bejegyzett szervezetek tagjairól (tulajdonosairól), illetve az egyes tagokat megillető részesedés arányáról a külföldi szervezetek ingatlanadó bevallásában feltüntetett adatok alapján.”

10. melléklet
a 2009. évi LXXVII. törvényhez

1. Az Art. 4. számú mellékletének 1–4. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„1. A külföldi illetőségű magánszemély és a külföldi szervezet (a továbbiakban együtt: külföldi személy) a törvény szerint adó-, adóelőleg levonási kötelezettség alá eső kifizetőtől származó, belföldön végzett tevékenységből, illetve a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó jövedelmére, így különösen a kamatra, előadói, művészi és sporttevékenységekért, bemutatókért, kiállításokért járó díjra, jogdíjra, a szolgáltatási díjra és osztalékra (a továbbiakban: adóköteles bevételre) az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni.

2. A külföldi személy adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és a kifizetést követő hó 12-éig fizeti meg. A kifizető állapítja meg, vallja be és fizeti meg a külföldi személyt terhelő adót, ha a kifizetés, juttatás nem pénzben történt. Ilyenkor a kifizető a megfizetett adót könyveiben a külföldi személlyel szembeni követelésként mutatja ki.

A nemzetközi egyezmény szerinti adót vonja le a kifizető, ha a kifizetés időpontjáig a külföldi illetőségű magánszemély, illetőleg a képviselőjében eljáró személy az e melléklet szerinti igazolásokat és nyilatkozatokat csatolja.

3. Nem kell az adót levonni, bevallani és megfizetni, ha nemzetközi egyezmény szerint a bevétel nem adóztatható belföldön, és a külföldi illetőségű magánszemély illetőségét igazolja.

4. A társasági adót a kifizető a társasági adóbevallásában, amennyiben társasági adóbevallási kötelezettsége nincs, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóévet követő év május 31-éig vallja be.”

2. Az Art. 4. számú mellékletének 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. Az adó-visszatérítésre irányuló eljárásban a külföldi illetőségű magánszemélyt az adóhatóság előtti képviselői jogosultságát igazoló letétkezelő, a kifizető részvényes könyvébe az osztalékfizetés időpontjában részvényesi meghatalmazottként bejegyzett személy is képviselheti. A letétkezelő, illetőleg a részvényesi meghatalmazott az erre jogosult személynek a képviselőre további meghatalmazást, megbízást adhat.”

3. Az Art. 4. számú mellékletének 8–14. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„8. A külföldi illetőségű magánszemély a kifizetést megelőzően, hitelesen magyarra fordított okiratban nyilatkozik arról, hogy a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e, ha az alkalmazandó kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény szerint e körülmény az adókötelezettséget befolyásolja. A letétkezelő az adóért vállalt korlátlan és egyetemleges felelőssége mellett nyilatkozhat a kifizető

részére arról, hogy a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e. A nyilatkozat az ugyanazon szerződés alapján, ugyanazon jogcímen a naptári évben kifizetett összegre terjed ki a körülmények megváltozásáig. A kifizető az adó összegét helyesbíti, amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a nyilatkozatot a kifizetést követően, de a kifizető bevallását megelőzően teszi meg. Ebben az esetben a kifizető bevallásában a haszonhúzó nyilatkozatra tekintettel megállapított kötelezettséget tünteti fel, a különbözetet megfizeti vagy visszaigényli, valamint a külföldi illetőségű magánszeméllyel elszámol a különbözetről. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a külföldi személy a bevallást megelőzően korábbi nyilatkozatát helyesbíti. A bevallás benyújtását követően megtett nyilatkozat alapján a kifizető bevallását az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbítheti. A kifizető a nyilatkozatot megőrzi.

9. Ha a külföldi illetőségű magánszemélyt megillető osztalékjövadalmat a kifizető részvényesi meghatalmazottnak (nominee) fizeti ki, a részvényesi meghatalmazott legkésőbb a kifizetés naptári évének utolsó napjáig magyar vagy magyar és angol nyelven kiállított, cégszerűen aláírt okiratban nyilatkozik a külföldi illetőségű magánszemély nevééről (elnevezéséről), lakóhelyéről, születési helyéről, idejéről, illetőségéről, a részére kifizetendő, illetőleg kifizetett, forintban meghatározott osztalék összegéről, amely alapján a kifizető az igazolást kiállítja és az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesíti. Amennyiben a részvényesi meghatalmazott az osztalékfizetés időpontját követően teszi meg nyilatkozatát, a kifizető az igazolást a nyilatkozat kézhezvételét követő 30 napon belül állítja ki és kézbesíti. A kifizető az igazolást a kifizetéssel egyidejűleg állítja ki, ha a részvényesi meghatalmazott a kifizetői igazolás alapjául szolgáló adatokról a kifizetés időpontjáig nyilatkozik és az illetőségigazolást, haszonhúzó nyilatkozatot csatolja. Amennyiben az osztalékjövadalmában részesülő külföldi illetőségű magánszemélyről a kifizető a nyilatkozat alapján nem tud adatot szolgáltatni, a részvényesi meghatalmazott nevééről (elnevezéséről), székhelyéről, belföldi illetősége esetén adóazonosító számáról és a részére kifizetett osztalék összegéről teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét.

10. Az osztalékjövadalmában részesülő külföldi illetőségű magánszemély esetén a kifizető a kifizetést, illetőleg az adatszolgáltatást adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.

11. Ha a kifizetőt azért terheli adófizetési kötelezettség, mert a külföldi illetőségű magánszemély részére az adóköteles bevételt nem pénzben juttatta és így az adót a törvényben előírt mértékkel fizette meg, adóbevallásában az egyezmény szerinti mértékkel megállapított adót tüntetheti fel, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtásakor rendelkezik illetőségigazolással, illetőleg haszonhúzó nyilatkozattal. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás, megtett haszonhúzó nyilatkozat alapján a ki-

fizető az elévülési időn belül az adót önellenőrzéssel helyesbítheti.

12. Ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi személy belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte, a jövedelem megszerzésétől számított 30 napon belül a külföldi személyt adóbevallási és adómegfizetési kötelezettség terheli, amelyet az állami adóhatóságnál teljesít. A külföldi illetőségű magánszemély az adómegállapítás során figyelembe veszi a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján a rá vonatkozó adómértéket.

13. A kifizető a téves mértékkel levont, a levonni elmulasztott vagy be nem vallott adóért korlátlanul felel.

14. A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év május 20. napjáig teljesíti bevallási kötelezettségét, feltéve, ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi illetőségű magánszemély belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte. A nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély adóját az adóhatóság határozattal állapítja meg, ha az adózó az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt 30 nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adó megállapításához szükséges iratokat.”

4. Az Art. 4. számú melléklete a következő új 15–16. pontokkal egészül ki:

„15. Az ingatlannal rendelkező társasági tagot adóelőleg bevallási és fizetési kötelezettség nem terheli. Az ingatlannal rendelkező társaság tagja az adót az adóévet követő év november 20-áig megállapítja, befizeti és az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bevallja.

16. Ha az ingatlannal rendelkező társaság tagja adókötelezettségét azért nem tudja megállapítani és bevallani, mert az ingatlannal rendelkező társaság e minőségét nem jelentette be az állami adóhatósághoz, az állami adóhatóság által megállapított, a tagot emiatt később terhelő adóért a társaságot korlátlan és egyetemleges kötelezettség terheli.”

11. melléklet

a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Art. 6. számú mellékletének 1. pontjában az alcímet követő rendelkezés helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. Az állami adóhatósághoz teljesítendő bevallási kötelezettségek)

„a) Az adózó az adóbevallási kötelezettségét a társasági adóról, az osztalékadóról és a helyi iparüzési adóról az adóév utolsó napját követő 150. napig teljesíti.

b) A társasági adóelőlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett vállalkozónak az iparüzési adóelőleg-kiegészítésről az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell bevallást tennie.”

12. melléklet

a 2009. évi LXXVII. törvényhez

Az Szt. melléklete a következő 6. ponttal egészül ki:

„6. A melléklet 1–5. pontjaiban szabályozottak helyett a gyakorlati képzést kizárólag az Szt. 27. §-a szerinti tanuló szerződés, illetve felsőfokú szakképzés esetén hallgatói szerződés alapján megszervező hozzájárulásra kötelezett elszámolhatja

a) a tanulónak, illetve a hallgatónak a melléklet 1. pont a) alpontja szerinti pénzbeli juttatást, továbbá azokat a járulékokat, amelyek a tanulónak, illetve a hallgatónak kifizetett pénzbeli juttatást terhelik, valamint

b) további költségeinek fedezetére tanulónként, illetve hallgatónként évente a minimálbér 200 százalékának megfelelő összeget.”

13. melléklet

a 2009. évi LXXVII. törvényhez

„3. számú melléklet

az 1997. évi LXXXII. törvényhez

A pénztárnak a pénztártagot megillető hozamgarantált tőke összegét a következő képlet szerint kell kiszámítania:

$$HT_n = \sum_{i=1}^n (b_i - cpi_i),$$

ahol:

HT_n = a hozamgarantált tőke összege, ha a pénztártagság n naptári hónapon keresztül állt fenn (azokat a hónapokat is beleértve, amelyeknek nem teljes időszakában állt fenn a tagsági jogviszony);

b_i = a pénztártagság i . hónapjában a tag egyéni számláján jóváírt kötelező és kiegészítő tagdíjbefizetés összege;

cpi_i = a pénztártagság i . hónapjának utolsó napja és a tagsági jogviszony utolsó napját megelőző hónap közötti időszakra vonatkozó, a KSH által közölt, előző hónaphoz mért fogyasztói árindexek szorzatával képzett inflációs ráta értéke.”

**2009. évi LXXVIII.
törvény
az egyes nagy értékű vagyontárgyakat
terhelő adóról***

A Magyar Köztársaság Országgyűlése a vagyonarányos közteherviselés elvének fokozottabb érvényre juttatása érdekében a következő törvényt alkotja:

I. fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. § (1) Adóköteles az e törvény szerinti lakóingatlan, vízi jármű, légi jármű, nagy teljesítményű személygépkocsi.

(2) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában:

1. *építmény*: a rendeltetésére, szerkezeti megoldására, anyagára és kiterjedésére tekintet nélkül minden olyan helyhez kötött műszaki alkotás, amely a talaj, a víz vagy azok feletti légtér megváltoztatásával, beépítésével jött létre;

2. *épület*: az olyan építmény, vagy az építmény azon része, amely a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított, elválasztott tereket alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van;

3. *épületrész*: a társasházban, társasüdülőben önálló helyrajzi számmal rendelkező lakás, üdülő, továbbá az épület önálló rendeltetésű, a szabadból vagy az épület közös közlekedőjéből nyíló önálló bejárattal ellátott helyisége vagy helyiség-csoportja, amely a 4. és 5. pontban foglaltak szerint azzal felel meg lakásnak, üdülőnek, hogy az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepel;

4. *lakás*: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan;

5. *üdülő*: az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként, üdülő-épületként, hétvégi házként, apartmanként, nyaralóként, csónakházként feltüntetett vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész;

6. *lakóingatlan*: lakásnak, üdülőnek minősülő épület, épületrész az ahhoz tartozó telekkel, telekhányaddal együtt;

7. *lakáshoz, üdülőhöz tartozó telekhányad*: ha a telken több épület, épületrész áll, akkor a lakáshoz, üdülőhöz tartozó telekhányad megegyezik azzal az aránnyal, amit a lakás, üdülő hasznos alapterülete a telken található valamennyi épület, épületrész összes hasznos alapterületében képvisel, társasház, társasüdülő esetén pedig az alapító okiratban ilyenként meghatározott telekhányad;

8. *hasznos alapterület*: a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik. Az épülethez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodza, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác alapterületének 50%-a tartozik a teljes alapterületbe;

9. *kiegészítő helyiség*: a lakáshoz, üdülőhöz tartozó, jellegénél és kialakításánál fogva csak tárolásra alkalmas padlás, pince;

10. *forgalmi érték*: az a pénzben kifejezhető érték, amely a vagyontárgy eladása esetén – a vagyontárgyat terhelő adósságok figyelembevétele nélkül – árként általában elérhető;

11. *vízi jármű*: a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény szerinti úszó létesítmények közül az a tengeri hajó, belvízi hajó, a motoros vízi sporteszköz, amelynek névleges vitorlafelülete a 25 m²-t, illetve főgépjének motorteljesítménye az 50 kilowattot meghaladja;

12. *légi jármű*: a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény szerinti polgári légi járművek közül az a helikopter, hőlégballon, léghajó, sárkányrepülő, vitorlázó repülőgép, repülőgép, amelynek legnagyobb felszálló tömege a 100 kg-ot meghaladja;

13. *személygépkocsi*: a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 18. §-ának 3. pontja szerinti személygépkocsi;

14. *a lakóingatlan tulajdonosa*: az a személy vagy szervezet, aki vagy amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben a lakóingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott lakóingatlan tulajdonjogának – a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyvről

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) vonatkozó szabályai az irányadók;

15. *a vízi jármű, légi jármű tulajdonosa*: hatósági nyilvántartásban szereplő vízi-, légi jármű esetén az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a nyilvántartásban tulajdonosként szerepel, egyéb esetben a Ptk. szerinti tulajdonos;

16. *vagyoni értékű jog*: a kezelői jog, a vagyonkezelői jog, a hasznélvezet, a használat;

17. *a lakóingatlanon fennálló vagyoni értékű jog jogosítottja*: az a személy vagy szervezet, aki vagy amely az ingatlan-nyilvántartásban a vagyoni értékű jog jogosítottjaként feltüntetésre került. Amennyiben az ingatlant terhelő vagyoni értékű jog alapításáról szóló okiratot az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, az okiratban megjelölt, jogszerzésre feljogosított személyt vagy szervezetet kell a vagyoni értékű jog jogosítottjának tekinteni;

18. *hatósági nyilvántartás*: vízi járművek esetében a hajózási hatóság által vezetett úszólétesítmények lajstroma, légi járművek esetében a Magyar Köztársaság Állami Légijármű Lajstroma vagy egyéb, a légiközlekedési hatóság által vezetett nyilvántartás, nagyteljesítményű személygépkocsi esetén a Gjt. 2. §-ának (1) bekezdése szerinti hatósági nyilvántartás;

19. *gépjárműtároló, garázs*: olyan épület vagy épületrész, amely kialakításánál fogva gépjármű tárolására alkalmas, függetlenül attól, hogy az épület vagy az épületrész az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként szerepel-e;

20. *lakóingatlan-fajta*: az ingatlanok csoportosítása (egylakásos lakóépületben lévő lakás; többalakásos lakóépületben, vagy egyéb épületben lévő lakás; üdülő);

21. *települési átlagérték*: az 1. számú mellékletben az egyes megyékben településtípusonként [megyei jogú város, város, község], illetve a fővárosi kerületekben a különböző lakóingatlan-fajtákra jellemző négyzetméterenkénti érték;

22. *lakóépület*: olyan épület, amelynek hasznos alapterülete legalább 50 százalékát lakások hasznos alapterülete teszi ki;

23. *közeli hozzátartozó*: a Ptk. 685. §-ának b) pontja szerinti közeli hozzátartozó;

24. *háztartásban nevelt, eltartott gyermek*: az a személy, aki az adóév első napján

a) kiskorú vagy

b) nagykorú és oktatási intézmény nappali tagozatának tanulója, hallgatója, de 25. életévét még nem töltötte be vagy

c) életkorától függetlenül a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerint súlyosan fogyatékosnak vagy tartósan betegnek minősül.

Az adómentesség

3. § Teljes személyes mentességben részesül:

a) a Magyar Állam, a helyi önkormányzatok és azok társulásai, a települési, területi és országos kisebbségi ön-

kormányzatok, a költségvetési szerv, az egyház, az Észak-atlanti Szerződés Szervezete;

b) az, akinek vagy amelynek a mentességét nemzetközi szerződés biztosítja.

II. fejezet

A LAKÓINGATLANOK ADÓJA

Az adó tárgya

4. § Adóköteles a lakóingatlan.

Az adó alanya és az adófizetésre kötelezett

5. § (1) Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év (a továbbiakban: év) első napján a lakóingatlan tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben a lakóingatlant az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya, több jogosult esetén a jogosultak jogosultságaik arányában minősülnek adóalanyoknak.

(2) Az adót az adóalanynak kell megfizetnie. Ha az adó alanya a vagyoni értékű jog jogosítottja, és a végrehajtás vele szemben végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, úgy az adótartozást a tulajdonosnak kell tulajdoni hányada arányában megfizetni. Ha a vagyoni értékű jog jogosítottjának a lakóingatlan után adótartozása keletkezik, az adóhatóság a tartozás tényéről a tulajdonosokat értesíti.

(3) Több adóalany esetén bármely adóalany az adóbevallásában nyilatkozhat arról, hogy az adóévben az adóbevallás-benyújtási és az adófizetési kötelezettséget az adótárgy egésze vonatkozásában ő teljesíti.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatot tevő személy adófizetési kötelezettségét nem teljesíti és a végrehajtás vele szemben végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, az adóalanyok kötelesek az adótartozást megfizetni.

Az adókötelezettség keletkezése, változása, megszűnése

6. § (1) Az adókötelezettség a használatbavételi, illetőleg a fennmaradási engedély jogerőre emelkedését követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett lakóingatlan esetén az adókötelezettség a tényleges használatbavételt követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettségben bekövetkező változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség megszűnik a lakóingatlan megsemmisülése, lebontása, lakóingatlanak nem minősülő épületté átminősítése évének utolsó napján.

(4) A lakóingatlan használatának szünetelése az adókötelezettséget nem érinti.

Az adófelfüggesztés

7. § (1) Az adóév első napjáig a 62. életévét már betöltött, a rokkantsági nyugdíjban, a baleseti rokkantsági nyugdíjban, a rehabilitációs járadékban részesülő magánszemély a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen (életritelszerűen) is lakóhelyűl szolgáló lakóingatlana utáni, őt adóalanyként terhelő adófizetési kötelezettségét illetően, továbbá a lakóingatlan öröklés útján megszerző kiskorú adóalany adófelfüggesztés iránti kérelemmel élhet az adóhatóság felé. Az adófelfüggesztés időszaka alatt az adót nem kell megfizetni. Az adófelfüggesztés az adóév első napjától, annak (3) bekezdés szerinti megszűnése napjáig tart. Az arra jogosult adózó az adófelfüggesztést legkésőbb az adófelfüggesztés időszaka első adóévének bevallásában kérelmezheti. Az ezen időpontot követően beérkezett kérelmeket az adóhatóság az adóévet követő év első napjától veszi figyelembe.

(2) Az adózónak az adófelfüggesztés időtartama alatt csak abban az évben kell bevallást benyújtania, amelynek első napján lakóingatlana forgalmi értéke a korábban benyújtott bevallásban feltüntetett forgalmi értékhez képest megváltozik. Abban az évben, amelyben az adófelfüggesztésre jogosultként nyilvántartásba vett magánszemély bevallást nem nyújt be, az adóévi adó alapjaként az a forgalmi érték szolgál, amelyet bevallásában legutóbb feltüntetett. A felfüggeszteni kért adót az adóhatóság jelzáloggal biztosítja. Az adófelfüggesztés időtartama a végrehajtáshoz való jog elévülési idejébe nem számít bele.

(3) Az adófelfüggesztés megszűnik a lakóingatlan elidegenítése, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzéssel létrejövő vagyoni értékű jog alapítása esetén az átruházásról (alapításról) szóló szerződés ingatlanügyi hatósághoz való benyújtásának napjával, az adózó halála esetén a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedése napjával, az adófelfüggesztés iránti igény írásban történő visszavonása esetén a visszavonás bejelentésének napjával, továbbá kiskorú jogosult esetén a nagykorúság elérését követő két év elteltével. A megszűnés tényét a kötelezett a megszűnés napjától számított 8 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartamára eső esedékessé vált adót az adófelfüggesztés megszűnését követően határozatban közli a kötelezettel.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában kötelezettnek minősül a lakóingatlan-tulajdon, illetőleg a tulajdoni hányad elidegenítése, a vagyoni értékű jog alapítása esetén a jelzálogjoggal biztosított követelés erejéig a tulajdonjogot (vagyoni értékű jogot) szerző fél, a megszerzett tulajdoni há-

nyada, illetőleg vagyoni értékű jog értékének arányában, az azon felüli követelést illetően az adófelfüggesztési jog jogosultja; az adófelfüggesztési jog jogosultjának halála esetén a lakóingatlan örököse, a megszerzett tulajdoni hányada arányában; az adófelfüggesztés iránti igény visszavonása esetén az adófelfüggesztési jog jogosultja. Amennyiben a lakóingatlan örököse az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelel – legkésőbb a (3) bekezdés szerinti határozat jogerőre emelkedéséig – kérheti az adófelfüggesztést az örökhagyó halála előtti időszakra jutó, korábban felfüggesztett adóra is, feltéve, ha az arra a lakóingatlanra vonatkozott, amelyben az örökös a lakcímbeljelentés szabályai szerint és ténylegesen (életritelszerűen) is él. Ez utóbbi feltétel nem vonatkozik a kiskorú adóalany örököse.

(5) Az ingatlanügyi hatóság az adóhatóság megkeresése alapján soron kívül bejegyzi a jelzálogot az ingatlan-nyilvántartásba. Ha a kötelezett a felfüggesztett adót megfizette, az adóhatóság jogerős határozattal haladéktalanul intézkedik a jelzálog jog törlése iránt.

(6) E § alkalmazásában a vagyoni értékű jog értékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 72. §-ának figyelembevételével kell megállapítani.

8. § (1) Az a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény szerinti álláskereső, akinek munkavégzésre irányuló jogviszonya a munkáltató érdekkörében felmerült ok miatt szűnt meg, a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen is a lakóhelyűl szolgáló lakóingatlana utáni adófizetési kötelezettségét illetően legfeljebb 2 évre szóló adófelfüggesztés iránti kérelemmel élhet az adóhatóság felé, feltéve, hogy más lakóingatlanban 25%-ot meghaladó tulajdoni hányaddal a kérelem benyújtásának időpontjában nem rendelkezik. Az adófelfüggesztés kezdő időpontja az álláskereső járadék, vagy ha az nem illeti meg az álláskeresőt, akkor az álláskeresői segély folyósításának kezdő napját követő félév első napja. Az adófelfüggesztés időszaka alatt az adót nem kell megfizetni.

(2) Az adózónak az adófelfüggesztés időtartama alatt évente bevallást kell benyújtania. A felfüggeszteni kért adót az adóhatóság jelzáloggal biztosítja. Az adófelfüggesztés időtartama a végrehajtáshoz való jog elévülési idejébe nem számít bele.

(3) Az adófelfüggesztés megszűnik a 7. § (3) bekezdése szerinti esetekben, továbbá az (1) bekezdésben meghatározott időtartam lejártával. A megszűnés tényét a kötelezett a megszűnés napjától számított 8 napon belül bejelenti az adóhatóságnak, kivéve, ha az adófelfüggesztés az (1) bekezdésben meghatározott leghosszabb jogosultsági időszak lejártá miatt szűnik meg. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartamára eső esedékessé vált adót az adófelfüggesztés megszűnését követően határozatban közli a kötelezettel. A kötelezett a felfüggesztett adót 12 havi egyenlő részletben pótlékmentesen fizetheti meg.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában kötelezettnek minősülnek a 7. § (4) bekezdése szerinti személyek, továbbá ha az adófelfüggesztés az (1) bekezdés szerinti jogosultsági időtartam lejártá miatt szűnt meg, akkor (1) bekezdés szerinti adóalany.

(5) Az ingatlanügyi hatóság az adóhatóság megkeresése alapján soron kívül bejegyzi a jelzálogot az ingatlan-nyilvántartásba. Ha a kötelezett a felfüggesztett adót megfizette, az adóhatóság jogerős határozattal haladéktalanul intézkedik a jelzálogjog törlése iránt.

(6) Az (1) bekezdés szerinti adóalany adófelfüggesztési kérelme benyújtásától számított öt éven belül újabb kérelmet nem terjeszthet elő.

Műemléképület és helyi védett épület felújításához kapcsolódó adómentesség

9. § (1) Ha a műemlékként védetté nyilvánított vagy önkormányzati rendelet alapján helyi egyedi védelem alatt álló épületet (a továbbiakban: védett épület) felújítják, akkor az épület, illetve az épületben lévő önálló adótárgy a (2)–(7) bekezdésekben meghatározottak szerint a felújításra az e törvény hatálybalépését követően kiadott építési, illetve örökségvédelmi engedély jogerőre emelkedését követő három egymást követő adóévben kérelemre mentes az adó alól.

(2) E § alkalmazásában felújítás alatt a védett épület egészén, illetve teljes homlokzatán és több főszerkezetén végzett olyan építési, illetve épületdíszítő tevékenységet kell érteni, amely teljesen visszaállítja az épület esztétikai állapotát, valamint legalább eredeti műszaki állapotát.

(3) A bevallott, de meg nem fizetett adót és az eredeti esedékességtől számított kamatot az adóhatóság az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal biztosítja. A kamat mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 365-öd része.

(4) Az adóhatóság az adómentesség időtartamának lejártát követő év január 30-ig megkeresi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező építésügyi hatóságot, hogy igazolja az épület (2) bekezdés szerinti felújításának tényét és a felújítás befejezésének időpontját. A megkeresett hatóság 10 munkanapon belül válaszol a megkeresésre.

(5) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság megállapítja, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig megtörtént, akkor a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adót és kamatokat törli, valamint haladéktalanul intézkedik az ingatlanügyi hatóságnál a jelzálogjog törlése iránt.

(6) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság azt állapítja meg, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig nem történt meg, úgy a (3) bekezdés szerinti adót és kamatot az adóalanynak – az adóhatóság határozata alapján, a határozat

jogerőre emelkedését követő 15 napon belül – meg kell fizetnie.

(7) Ha a mentességi időszak alatt az adóalany személye változik, akkor az új adóalany az adóbevallásának benyújtásával egyidejűleg nyilatkozhat arról, hogy a mentességet a mentességi időszak hátralévő részére is igénybe kívánja venni, azzal, hogy a korábbi adóalany terhére előírt adót és annak a (3) bekezdés szerint számított kamatait – a mentességi feltétel teljesülésének elmaradása esetén – a (6) bekezdésben meghatározottak szerint megfizeti. Ilyen nyilatkozat hiányában az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak a (3) bekezdés szerint számított kamatait a korábbi adóalany terhére az adóalanyiség megszűnését követő február 15-ig határozatban – a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül való megfizetési határidővel – írja elő. Ha a korábbi adóalany megszűnt vagy elhalálozott, akkor az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak a (3) bekezdés szerint számított kamatait a korábbi adóalany azon jogutódja számára írja elő, aki/amely az adómentes adótárgyat megszerezte, több ilyen jogutód esetén az adót és annak a (3) bekezdés szerint számított kamatait az adóhatóság a jogutódok által az adómentes adótárgyon megszerzett tulajdoni hányadok arányában írja elő határozatban.

Az adó alapja

10. § Az adó alapja a lakóingatlannak az adóév első napján fennálló forgalmi értéke.

Az adó mértéke

11. § Az adó évi mértéke az adóalap 30 millió forintot meg nem haladó része után 0,25%, a 30 millió forint feletti, de 50 millió forintot meg nem haladó része után 0,35%, az adóalap fennmaradó része után 0,5%.

Adókedvezmény

12. § (1) Az az adóalany, aki háztartásában 3 vagy annál több gyermeket szülőként, nevelőszülőként, örökbefogadó szülőként nevel (tart el), a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen is lakóhelyéül szolgáló lakóingatlana utáni adót a harmadik és minden további gyermekenként az adó 15%-ával csökkentheti, legfeljebb azonban a 100 millió forint adóalapra jutó adó erejéig.

(2) A lakóingatlan adóévi adóját csökkenti a 2010. január 1-jét követően megkezdett és az adóévet megelőző évben befejezett, a lakóingatlan, illetve a lakóingatlant tartalmazó épület felújításával összefüggésben igénybevett szolgáltatás-nyújtásról, vásárolt termékekről kibocsátott, az adóalany nevére kiállított számlában feltüntetett, illetve

abból kiszámítható általános forgalmi adó összege, legfeljebb az adóévi adó összegéig.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában felújítás alatt a lakóingatlan tartalmazó épület egészén, illetve teljes homlokzatán és több főszerkezetén végzett olyan építési, illetve épületdíszítő tevékenységet kell érteni, amely teljesen visszaállítja az épület esztétikai állapotát, valamint legalább eredeti műszaki állapotát. Felújítás továbbá a lakóingatlanban lévő gépészeti berendezések, gépészeti vezetékek cseréjével, vagy az elektromos hálózat teljes cseréjével vagy a fűtőberendezés cseréjével megvalósuló korszerűsítés.

*A kétszeres adóterhelés kizárása
és az adómentesség*

13. § Az adóalany az adóévben levonhatja a fizetendő adó összegéből a lakóingatlan után a terhére az adóévre kivetett (járó) helyi adó összegét.

14. § (1) Mentés

a) az adóalany tulajdonában, vagyoni értékű jog jogosítottja esetén jogosultságában lévő, a naptári év első napján a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen (éltvitel-szerűen) is lakóhelyül szolgáló lakása után öt terhelő adó alól akkor, ha a lakás forgalmi értéke a naptári év első napján a 30 millió forintot nem éri el, továbbá

b) az adóalany a tulajdonában, vagyoni értékű jog jogosítottja esetén jogosultságában lévő, további egy darab, az adóalany döntése szerinti lakóingatlana után öt terhelő adó alól akkor, ha a lakóingatlan forgalmi értéke a naptári év első napján a 15 millió forintot nem éri el.

(2) Mentés a 62. életévét betöltött vagy rokkant-nyugdíjban, baleseti rokkantnyugdíjban részesülő magánszemélynek az év első napján a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen is lakóhelyül szolgáló, 50 millió forint adóalapot meg nem haladó lakóingatlana adóalapjából 10 millió forint, feltéve, hogy egyedül vagy ugyanezen feltételeknek megfelelő közeli hozzátartozójával él és a háztartás egy főre jutó jövedelme az adóévet megelőző évben az öregségi nyugdíj adóévi első napján érvényes legkisebb összegének kétszeresét nem haladja meg.

(3) Mentés a naptári év első napján bírósági nyilvántartásban lévő szakszervezet tulajdonában álló üdülő, ha az üdülő üzemeltetési időszakában rendelkezésre álló vendégéjszakák (az üzemeltetési időszak napjainak száma és a szálláshelyek számának szorzata) legalább felét szakszervezeti tag vagy annak közeli hozzátartozója veszi igénybe.

Bevallás-benyújtási kötelezettség

15. § Bevallást kell benyújtani arról a lakóingatlanról, amely után az adóalanyt adófizetési kötelezettség terheli,

továbbá arról a lakóingatlanról is, amelynek a 16. § szerinti számított értéke a 14. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti mentesség esetén a 30 millió forintot, a 14. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti mentesség esetén a 15 millió forintot eléri.

16. § (1) Az adótárgy számított értéke a (2) bekezdés szerint számított alapérték és az adott ingatlan-fajtára vonatkozó, a 2. számú mellékletben meghatározott korrekciós együtthatók szorzata.

(2) A lakóingatlan hasznos alapterületére vetített alapérték a lakóingatlanra irányadó – 1. számú melléklet szerinti – települési átlagérték és a lakóingatlan hasznos alapterületének szorzata.

(3) A lakóingatlan fajtájának meghatározásakor az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot az irányadó. Amennyiben a lakóingatlan megnevezését az ingatlan-nyilvántartás nem tartalmazza vagy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján a lakóingatlan fajtája egyértelműen nem állapítható meg, akkor a lakóingatlanra kiadott legutolsó használatbavételi, fennmaradási engedély alapján, használatbavételi, fennmaradási engedély nélkül használatba vett lakóingatlan esetén az építési engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját. Akkor is a lakóingatlanra kiadott legutolsó használatbavételi engedély, fennmaradási engedély alapján kell megállapítani a lakóingatlan fajtáját, ha az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot a legutolsó használatbavételi, fennmaradási engedélyben foglaltaktól eltér. Engedély nélkül épített épület, illetve engedély nélkül kialakított épületrész esetében a használati mód, illetve használat hiányában a rendeltetési cél az irányadó.

III. fejezet

A VÍZI JÁRMŰVEK ADÓJA

Az adó tárgya

17. § Adóköteles a hatósági nyilvántartásban szereplő vízi jármű, illetve a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű magánszemély vagy belföldön bejegyzett szervezet olyan vízi járműve, amely a hatósági nyilvántartásba bejegyzés műszaki feltételeinek megfelel, de a nyilvántartásban nem szerepel, vagy bejegyzésére külföldön került sor.

Az adó alanya

18. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a vízi jármű tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok.

Az adókötelezettség keletkezése, változása, megszűnése

19. § (1) Az adókötelezettség a vízi jármű tulajdonjogának megszerzését követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettségben bekövetkező változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség a vízi jármű elidegenítése, megsemmisülése évének utolsó napján szűnik meg.

Az adó alapja

20. § Az adó alapja:

a) vitorlás vízi jármű esetén a vízi jármű névleges vitorlafelülete négyzetméterben kifejezve,

b) az a) pont alá nem tartozó vízi jármű esetén a vízi jármű főgépeinek, több főgép esetén főgépeinek összegzett, hatósági nyilvántartásban, külföldön nyilvántartott vízi jármű esetén a külföldi hatóság nyilvántartásában, ezek hiányában a vízi jármű bizonyítványában feltüntetett kilowattban kifejezett teljesítménye.

Az adó mértéke

21. § Az adó évi mértéke:

a) a 20. § a) pontja szerinti vízi járművek esetén az adóalap minden megkezdett négyzetmétere után:

aa) a vízi jármű gyártási évében és az azt követő 10 naptári évben 2000 Ft;

ab) a vízi jármű gyártási évét követő 11–21. naptári évben 1000 Ft;

ac) a vízi jármű gyártási évét követő 22. évtől 500 Ft;

b) a 20. § b) pontja szerinti vízi járművek esetén kilowattanként:

ba) a vízi jármű gyártási évében és az azt követő 5 naptári évben 300 Ft;

bb) a vízi jármű gyártási évét követő 6–10. naptári évben 250 Ft;

bc) a vízi jármű gyártási évét követő 11–15. naptári évben 200 Ft;

bd) a vízi jármű gyártási évét követő 16. naptári évtől 150 Ft.

Adómentesség

22. § Mentés az adó alól:

a) a hajózási tevékenység engedélyezésének rendjéről szóló külön jogszabályban engedélyezett kötelezettség alá eső tevékenység ellátásának céljára üzemeltetett vízi jármű;

b) a sportról szóló törvény szerinti sportszövetség, valamint az azzal tagsági jogviszonyban álló sportegyesület tulajdonában vagy üzemeltetésében lévő vízi jármű;

c) az illetékes vízirendészeti rendőrkapitányságon vízi-mentési tevékenység ellátására nyilvántartásba vett és vízimentés céljára a hajózási hatóság által alkalmasnak minősített vízi jármű;

d) az 1950. év előtt tervezett eredeti történelmi vízi jármű, valamint annak a túlnyomóan eredeti anyagokból készített és a gyártó által ilyenként feltüntetett egyedi utánzata.

IV. fejezet

A LÉGI JÁRMŰVEK ADÓJA

Az adó tárgya

23. § Adóköteles a hatósági nyilvántartásban szereplő légi jármű, illetve a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű magánszemély vagy belföldön bejegyzett szervezet olyan légi járműve, amely a hatósági nyilvántartásba bejegyzés műszaki feltételeinek megfelel, de a nyilvántartásban nem szerepel, vagy bejegyzésére külföldön került sor.

Az adó alanya

24. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a légi jármű tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok.

Az adókötelezettség keletkezése, változása, megszűnése

25. § (1) Az adókötelezettség a légi jármű tulajdonjogának megszerzését követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettségben bekövetkező változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség a légi jármű elidegenítése, megsemmisülése évének utolsó napján szűnik meg.

Adómentesség

26. § Mentés az adó alól:

a) Mentés az adó alól a sportról szóló törvény szerinti sportszövetség, valamint az azzal tagsági jogviszonyban álló sportegyesület tulajdonában vagy üzemeltetésében lévő légi jármű;

b) a Légi Üzemeltetési engedéllyel rendelkező szervezet tulajdonában vagy üzemeltetésében lévő légi jármű.

Az adó alapja

27. § Az adó alapja a légi jármű hatósági bizonyítványában szereplő legnagyobb felszálló tömege.

Az adó mértéke

28. § Az adó évi mértéke az adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után:

a) motoros légi járművek (ide nem értve a motoros és segédmotoros vitorlázó repülőgépet és a léghajót) esetén:

aa) a légi jármű gyártási évében és az azt követő 5 naptári évben 8000 Ft;

ab) a légi jármű gyártási évét követő 6–10. naptári évben 7000 Ft;

ac) a légi jármű gyártási évét követő 11–15. naptári évben 6000 Ft;

ad) a légi jármű gyártási évét követő 16. naptári évtől 5000 Ft;

b) az a) pontban nem említett légi járművek esetén:

ba) a légi jármű gyártási évében és az azt követő 5 naptári évben 4000 Ft;

bb) a légi jármű gyártási évét követő 6–10. naptári évben 3500 Ft;

bc) a légi jármű gyártási évét követő 11–15. naptári évben 3000 Ft;

bd) a légi jármű gyártási évét követő 16. naptári évtől 2500 Ft.

V. fejezet

**A NAGY TELJESÍTMÉNYŰ SZEMÉLYGÉPKOCSIK
ADÓJA**

*Az adó tárgya,
alanya, az adókötelezettség*

29. § Adóköteles a 125 kilowatt teljesítményt elérő hajtómotorral rendelkező személygépkocsi, az OT betűjelű rendszámtáblával ellátott személygépkocsi kivételével.

Az adó alanya

30. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a személygépkocsi hatósági nyilvántartásban feltüntetett tulajdonosa. Hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi esetén

a személygépkocsi – személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti magánszemély vagy belföldön bejegyzett szervezet – tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok.

*Az adókötelezettség keletkezése, változása,
megszűnése*

31. § (1) Az adókötelezettség a személygépkocsi tulajdonjogának megszerzését követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettségben bekövetkező változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség a személygépkocsi elidegenítése, megsemmisülése évének utolsó napján szűnik meg.

Az adó alapja

32. § Az adó alapja a személygépkocsi hatósági nyilvántartásban feltüntetett teljesítménye kilowattban kifejezve. Ha a hatósági nyilvántartásban a személygépkocsi teljesítménye csak lóerőben van feltüntetve, akkor a lóerőben kifejezett teljesítményt 1,36-tal kell osztani, s az eredményt a kerekítés általános szabályai szerint egész számra kell kerekíteni. Hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi esetén az adó alapja a személygépkocsi műszaki adatait tartalmazó hatósági okiratban szereplő teljesítmény kilowattban kifejezve.

Az adó mértéke

33. § Az adó mértéke a Gjt. 7. §-ának (1) bekezdése szerinti adómérték 2-szerese a 125 kilowatt teljesítményt elérő és 175 kilowatt teljesítményt meg nem haladó, 2,5-szerese a 175 kilowatt teljesítményt meghaladó és 200 kilowatt teljesítményt el nem érő, és 3-szorosa a legalább 200 kilowatt teljesítményt elérő személyszállító gépjármű után.

Adókedvezmény

34. § 50%-os adókedvezmény illeti meg:

a) a kizárólag elektromos meghajtású, valamint a Gjt. szerinti hybrid meghajtású személygépkocsit;

b) annak az adóalanynak a – legfeljebb egy darab – személygépkocsiját, aki szülőként, nevelőszülőként, örökbe fogadó szülőként háztartásában 3 vagy annál több gyermeket nevel (tart el).

A kétszeres adóterhelés kizárása

35. § Az adóalany az adóévben levonhatja a fizetendő adó összegéből a személygépkocsi után a terhére az adóévre kivetett (járó) gépjárműadó összegét.

VI. fejezet

HATÁLYBALÉPTETŐ, MÓDOSULÓ, HATÁLYON KÍVÜL HELYEZŐ, ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

36. § E törvény 2010. január 1-jén lép hatályba.

37. § Az Art. 26. §-ának (3) bekezdése a következő új d) ponttal egészül ki:

[(3) A magánszemély az adóját akkor állapítja meg ön-adózással, ha]

„d) az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó alanya.”

38. § Az Art. 33. §-a a következő új (10)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A magánszemély adózó az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adót a személyi jövedelemadóról szóló bevallásában, a nem magánszemély adózó a társasági adóról szóló bevallásában, az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az egyszerűsített vállalkozói adó bevallásában – az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény szerinti lakóingatlan, vízi jármű, légi jármű, illetve nagy teljesítményű személygépkocsi azonosító adatainak a feltüntetésével – az adóévre vonatkozóan állapítja meg és vallja be. Ha az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó alanya személyi jövedelemadóról, társasági adóról, illetve egyszerűsített vállalkozói adóról szóló bevallás benyújtására nem kötelezett, az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallás-benyújtási kötelezettségét a külön az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóév május 20-áig teljesíti.

(11) Bevallást kell benyújtani arról a lakóingatlanról is, amely után egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó fizetési kötelezettség nem keletkezik, azonban az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény szerinti számított értéke – az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény 14. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti mentesség esetén – a 30 millió forintot – az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény 14. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti mentesség esetén – a 15 millió forintot eléri.

(12) Nem köteles az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról bevallást benyújtani az az adóalany, akit teljes személyes mentesség illet meg, továbbá nem kell bevallást adni – a (11) bekezdés szerinti esetet kivéve – arról a lakóingatlanról, vízi járműről, légi járműről, nagy teljesítményű személygépkocsiról, amely után adófizetési kötelezettség nem áll fenn.”

39. § Az Art. 129. §-a a következő új (2)–(3) bekezdésekkel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(2) Ha az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallásának benyújtására kötelezett adózó

a) a lakóingatlan forgalmi értékét az adóhatóság által megállapított forgalmi érték 10 százalékat meg nem haladó eltéréssel vallotta be, vagy

b) bevallás-benyújtási kötelezettségének nem tett eleget és az adóhatóság által megállapított forgalmi érték és az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvényben meghatározott adómentességi értékhatár közötti eltérés a 10 százalékot nem haladja meg,

az adóhatóság az adózó terhére – az adóhiányon túl – a lakóingatlanok adója után jogkövetkezményt nem állapít meg. Amennyiben az eltérés a 10 százalékot meghaladja, az adóhiányhoz kapcsolódó jogkövetkezményeket az általános szabályok alapján kell megállapítani.

(3) Nem mentesül a mulasztási bírság alól az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallás-benyújtásra kötelezett adózó, ha lakóingatlanának számított értéke a 30 millió forintot eléri és bevallás-benyújtási kötelezettségének nem tett eleget.”

40. § Az Art. 168. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallásának benyújtására kötelezett adózó a lakóingatlan forgalmi értékét a tényleges forgalmi érték 10 százalékat meg nem haladó eltéréssel vallotta be és emiatt önellenőriz, az adózó mentesül a lakóingatlan adója után az önellenőrzési pótlék megfizetése alól. Amennyiben az eltérés a 10%-ot meghaladja, az önellenőrzési pótlékot az általános szabályok szerint kell megállapítani. E rendelkezés nem alkalmazható ismételt önellenőrzés esetén.”

41. § Az Art. 1. számú melléklet I./B)/2. alpontja helyébe a következő új 2. alpont lép:

„2. Az éves adóbevallás határidői

a) A havi, illetőleg évközi adóbevallásra nem kötelezett adózónak – a b)–g) pontokban meghatározott kivételekkel –

az adóévet követő év február 25-éig,

b) a magánszemélyek jövedelemadójáról a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélynek, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett

az adóévet követő év május 20-áig,

c) az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélynek, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett

az adóév május 20-áig,

d) a társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről

a tárgyév utolsó hónapjának 20. napjáig

e) a társasági adóról, az osztalékadóról

az adóévet követő év május 31-éig

f) a nem magánszemély adózóknak az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról

az adóév május 31-éig

g) az egyszerűsített vállalkozói adóalany, továbbá az egyéni vállalkozó adóalany az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról a rájuk irányadó személyi jövedelemadó, illetve eva bevallási határidőnek megfelelően

az adóév február 25-éig, illetve május 31-éig

kell bevallást benyújtani.”

42. § Az Art. 2. számú melléklet I./Határidők pontja a következő új 8. alponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a 8. alpont számozása 9. alpontra változik:

„8. Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó

Az adózó az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adót az adóévben két egyenlő részletben fizeti meg. Az első részletet az adózóra irányadó éves bevallás benyújtására előírt határidőig, a második részletet az adóév szeptember 30-áig kell megfizetni.”

43. § A Gjt. 17/F. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17/F. § A negyedévre fizetendő adóból levonható a személygépkocsi után az adóalany terhére önkormányzati adóhatóság által megállapított gépjárműadó, illetve önadózással általa megállapított nagy teljesítményű gépjárművek adója. Levonásra a negyedév azon hónapjaira jutó gépjárműadó, illetve a nagy teljesítményű gépjárművek adója esetén van lehetőség, amelyben a személygépkocsi utáni cégautóadó-, gépjárműadó-, és nagy teljesítményű gépjárművek adókötelezettsége egyaránt fennállt, feltéve, hogy az adóalany a gépjárműadó-, és a nagy teljesítményű gépjárművek adója fizetési kötelezettségének határidőben eleget tett.”

44. § Hatályát veszti az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény

a) 1. §-ának (2) bekezdésében az „és tételen” szövegrész,

b) 6. §-át megelőző alcím,

c) 6–9. §-a,

d) 11. §-ának (1), (4), (10) és (12) bekezdése.

45. § Hatályát veszti a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 46. §-ának (2) bekezdésében a „, továbbá a biztosított után fizetett tételes összegű egészségügyi hozzájárulást” szövegrész.

46. § Hatályát veszti az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 22. §-ának (8) bekezdésében az „és a tételes egészségügyi hozzájárulást” szövegrészek.

47. § Hatályát veszti a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény

a) 4/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja,

b) 4/A. §-ának (5) bekezdésben, 5. §-ának (7) bekezdésben az „egészségügyi hozzájárulás,” szövegrész,

c) 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja,

d) 7. §-a (1) bekezdésének a) pontja,

e) 8. §-a (3) bekezdésének b) pontja,

f) 8/A. §-ának (1) bekezdésében a „, valamint a tételes egészségügyi hozzájárulás” szövegrész,

g) 8/A. §-ának (4) bekezdésében a „, tételes egészségügyi hozzájárulás” szövegrész.

48. § (1) Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 13. §-ának (7) bekezdésében „a járulék- és egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség (eho)” szövegrész helyébe „a járulékfizetési kötelezettség” szöveg lép.

(2) Hatályát veszti az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény

a) 13. §-ának (7) bekezdésében „és az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.)” szövegrész,

b) 13. §-ának (9) bekezdésében „az Eho.-nak a tételes egészségügyi hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseit, valamint” szövegrész.

49. § Hatályát veszti a foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény

a) 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja,

b) 3. §-ának (2) bekezdésében a „, a tételes egészségügyi hozzájárulás” szövegrész,

c) 3. §-a (4) bekezdésének a) pontjában a „, továbbá a tételes egészségügyi hozzájárulás számított összegéről” szövegrész.

50. § A 2009. december havi tételes egészségügyi hozzájárulás fizetésére és bevallására a 2009. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

Sólyom László s. k.,
közársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet a 2009. évi LXXVIII. törvényhezAz egyes ingatlanfajták települési átlagértékei (ezer Ft/m²)*Budapest*

Ingatlanfajta	I. kerület	II. kerület	III. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	450	400	400
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	400	400	300

Budapest

Ingatlanfajta	IV. kerület	V. kerület	VI. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250	450	425
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	250	400	350

Budapest

Ingatlanfajta	VII. kerület	VIII. kerület	IX. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	325	275	275
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	300	250	275

Budapest

Ingatlanfajta	X. kerület	XI. kerület	XII. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250	400	500
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	225	340	450

Budapest

Ingatlanfajta	XIII. kerület	XIV. kerület	XV. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	375	350	275
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	375	325	200

Budapest

Ingatlanfajta	XVI. kerület	XVII. kerület	XVIII. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	275	250	275
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	275	225	215

Budapest

Ingatlanfajta	XIX. kerület	XX. kerület	XXI. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250	250	275
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	225	235	200

Budapest

Ingatlanfajta	XXII. kerület	XXIII. kerület	
Lakás egylakásos lakóépületben	275	265	
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	235	230	

Budapest

Ingatlanfajta	Budapest egész területén
Üdülő	250

Baranya megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	225	138	118
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	225	130	118
Üdülő	225	138	118

Bács-Kiskun megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	225	153	120
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	200	140	95
Üdülő	190	140	120

Békés megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	180	158	88
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	168	155	75
Üdülő	155	143	88

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	175	120	73
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	160	108	60
Üdülő	150	70	60

Csongrád megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	213	140	98
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	200	133	98
Üdülő	138	70	63

Fejér megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	250	165	120
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	213	150	110
Üdülő	125	165	120

Győr-Moson-Sopron megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	250	168	143
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	230	140	125
Üdülő	220	140	130

Hajdú-Bihar megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	213	190	88
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	200	180	88
Üdülő	200	160	88

Heves megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	213	155	128
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	205	145	103
Üdülő	200	140	100

Jász-Nagykun-Szolnok megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	175	110	113
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	175	110	105
Üdülő	125	125	125

Komárom megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	160	165	113
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	168	155	113
Üdülő	130	140	113

Nógrád megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	140	130	88
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	130	123	100
Üdülő	80	90	85

Pest megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	225	250	160
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	215	225	130
Üdülő	225	150	110

Somogy megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	160	190	165
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	170	180	155
Üdülő	168	190	163

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	165	115	60
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	148	105	60
Üdülő	155	90	60

Tolna megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	163	140	93
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	170	135	93
Üdülő	160	140	120

Vas megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	188	165	130
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	173	155	118
Üdülő	170	130	115

Veszprém megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	200	205	175
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	190	220	175
Üdülő	190	210	180

Zala megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	168	185	160
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	150	110	160
Üdülő	168	195	160

2. számú melléklet a 2009. évi LXXVIII. törvényhez

1. A 16. § (1) bekezdésében megjelölt, az ingatlan értékelésénél figyelembe veendő korrekciós tényezők:

1. Valamennyi épületnél figyelembe veendő korrekciós tényezők		
1.1. Az épület kora:		
	– 10 év alatti:	1,15
	– 10–30 év közötti:	1,00
	– 31–80 év közötti:	0,95
	– 80 év fölötti:	0,85
1.2. Az épület teljes felújítása az adóévet megelőző:		
	– 10 éven belül történt:	1,10
	– 10 éven túl, de 20 éven belül történt:	1,05
1.3. Az épület függőleges teherhordó falazata, illetve az alkalmazott építési technológia:		
	– téglá, kő falazatú, illetve monolit beton, vasbeton szerkezetű épület:	1,00
	– házigyári panelszerkezetű épület, egyéb nem hagyományos építőanyagból készült, illetve könnyű szerkezetű épület:	0,90
	– fa, vályog, vert falú és egyéb hagyományos építőanyagból épült épület:	0,85

1.4. Az épülethez tartozó telek közművesítettsége:	– teljesen közművesített: – részlegesen közművesített: – hiányos közművesítettségű: – közművesítetlen:	1,00 0,95 0,85 0,80
1.5. Az épülethez tartozó telek határa előtti út:	– bármely telekhatár előtt szilárd burkolatú – valamennyi telekhatár előtti út földút	1,00 0,90
1.6. A lakás, üdülő komfort fokozata a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény alapján (üdülő esetében a zárójelben közölt értéket kell figyelembe venni):	– duplakomfortos (egyedi központi vagy etage fűtéssel) – duplakomfortos (központi fűtéssel vagy távfűtéssel és egyedi hőmennyiség-szabályozóval), összkomfortos (egyedi központi vagy etage fűtéssel vagy távfűtéssel és egyedi hőmennyiség-szabályozás lehetőségével): – összkomfortos (központi fűtéssel vagy távfűtéssel egyedi hőmennyiség-szabályozás lehetősége nélkül) komfortos: – félkomfortos: – komfort nélküli:	1,10 (1,20) 1,05 (1,10) 1,00 (1,05) 0,90 (1,00) 0,80 (0,90)
1.7. A lakásban (üdülőben) lévő lakószobák (félszobát is beleértve) száma:	– 3-nál több: – 3: – 3-nál kevesebb:	1,05 1,00 0,95
1.8. A lakáshoz (üdülőhöz) tartozó gépjárműtároló(k) alapterülete:	– 16 m²-t meghaladja – 16 m²-t nem haladja meg	1,10 1,05
1.9. A lakásban vagy a lakáshoz tartozó telken 20 m ³ -t meghaladó úrtartalmú úszómedence úrtartalma:	– 40 m³-nél nagyobb – 20 m³-nél nagyobb, de nem haladja meg a 40 m³-t	1,10 1,05

1.10. Többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások lakószobáinak (félszobát is beleértve) tájolása (üdülőnél nem vehető figyelembe):	– a lakás egyik lakószobájának ablaka sem nyílik épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba: – minden egyéb megoldás: – a lakás lakószobáinak legalább felében az ablakok épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba nyílnak:	1,05 1,00 0,95
1.11. Többszintes és többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások megközelíthetősége (üdülőnél nem vehető figyelembe):	– a lakás az épület második vagy ennél magasabb emeletén helyezkedik el és az épület felvonóval rendelkezik: – minden más esetben : – a lakás az épület második vagy ennél magasabb emeletén helyezkedik el és felvonóval nem rendelkezik: – a lakás az alagsorban helyezkedik el:	1,05 1,00 0,95 0,75

2. A korrekciós tényezők értékének megállapítása során az alábbiakra kell figyelemmel lenni:

2.1. Az 1.1. pontban szereplő korrekciós tényező értékének kiválasztásához az épület korát az épület használatbavételi engedélyének jogerőre emelkedését, ennek hiányában a tényleges használatbavételt követő év első napjától az adóév első napjáig eltelt évek száma alapján kell meghatározni. Az épületben utóbb kialakított lakás esetében az épület kora az irányadó.

2.2. Az 1.2. pontban említett teljes felújítás: az épület egészén, illetve több főszerkezetén végzett olyan általános javítás, amely teljesen vagy megközelítőleg visszaállítja az épület eredeti műszaki állapotát, illetőleg növeli az épület eredeti használhatóságát;

2.3. Ha az értékelt épülethez a falazata alapján az 1.3. pontban szereplő korrekciós tényező értékei közül több is rendelkezhető, akkor az alacsonyabb értéket kell alkalmazni.

2.4. a) Teljesen közművesített a telek, ha:

aa) a közüzemi energia szolgáltatás (villamos energia szolgáltatás és közüzemi vezetékes gázenergia vagy távhőszolgáltatás),

ab) a közüzemi ivóvíz szolgáltatás,

ac) a közüzemi szennyvízelvezetés, továbbá

ad) a közterületi nyílt vagy zárt rendszerű csapadékvíz-elvezetés igénybevétele biztosított.

b) Részlegesen közművesített a telek, ha

ba) a közüzemi energia szolgáltatás (villamos energia szolgáltatás és közüzemi vezetékes gázenergia vagy távhőszolgáltatás),

bb) a közüzemi ivóvíz szolgáltatás,

bc) az egyedi közművel történő szennyvízelvezetés és tisztítás, továbbá

bd) a közterületi nyílt rendszerű csapadékvíz-elvezetés igénybevétele biztosított.

c) Hiányos közművesítettségű a telek, ha a b) pontban foglalt feltételek valamelyike nem teljesül.

d) Közművesítetlen a telek, ha a b) pontban foglalt feltételek egyike sem teljesül.

2.5. Az 1.6. pontban említett duplakomfortos lakás az az összkomfortos lakás, melyben legalább két fürdőszoba van;

2.6. Az 1.10. pontban meghatározott korrekciós tényező figyelembevételénél északi irány alatt a földrajzi északi iránytól legfeljebb 45°-kal való eltérést is érteni kell.

2009. évi LXXIX. törvény

a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény, valamint egyes szociális tárgyú törvények módosításáról*

I.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

1. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény szerint kell eljárni az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személyeken kívül a Magyar Köztársaság területén tartózkodó nem magyar állampolgárságú gyermek védelmében is, ha az ideiglenes hatályú elhelyezésnek, a nevelési felügyelet elrendelésének vagy az eseti gondnok kirendelésének az elmulasztása a gyermek veszélyeztetettségével vagy elháríthatatlan kárral járna. A Magyar Köztársaság területén a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező és szokásos tartózkodási helyet létesítő gyermek védelmét szolgáló eljárás során e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, feltéve, hogy a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2201/2003/EK tanácsi rendelet vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik.”

2. § (1) A Gyvt. 5. §-ának *n*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*n*) **veszélyeztetettség**: olyan – a gyermek vagy más személy által tanúsított – magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza,”

(2) A Gyvt. 5. §-a a *p*) pontot követően a következő *q*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*q*) **fogyatékos gyermek, fiatal felnőtt**:

qa) a gyermekvédelmi pénzbeli és természetbeni ellátások tekintetében a külön jogszabályban meghatározott magasabb összegű családi pótlékra jogosító fogyatékos-ságban szenvedő gyermek, fiatal felnőtt,

qb) a személyes gondoskodás keretébe tartozó gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások, valamint a gyermekétkeztetés normatív kedvezménye tekintetében a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 121. §-a (1) bekezdésének 29. *a*) pontjában foglaltaknak megfelelő gyermek, fiatal felnőtt,”

(3) A Gyvt. 5. §-ának *t*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*t*) **személyazonosító adat**: az érintett személy természetes személyazonosító adatai, neme, állampolgársága, bevándorolt, letelepedett, oltalmazott vagy menekült jogállása, lakó- és tartózkodási helye,”

(4) A Gyvt. 5. §-a a *v*) pontot követően a következő *x*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*x*) **államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvétel**: a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény szerinti lakás-előtakarékossági szerződés megkötése és teljesítése,”

3. § A Gyvt. 11/A. §-ának (2) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

[A gyermekjogi képviselő]

„*f*) a 100/A. § (1) bekezdése szerinti jogsértések észlelése esetén javaslatot tehet

fa) gyermekvédelmi igazgatási bírság kiszabására az arra a 100/A. § (1) bekezdése szerint jogosult szervnek,

fb) a jogsértés jövőbeni előfordulásának megelőzése érdekében a jogsértéssel érintettek között, szükség szerint szakértők bevonásával, egyeztető megbeszélés tartására a gyámhivatalnak,

fc) a jogsértő személy továbbképzésére a fenntartónak, működtetőnek.”

4. § A Gyvt. 17. §-a a következő (4)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az (1) bekezdés *a*)–*i*) pontjában meghatározott személy vagy az (1) bekezdés *a*)–*i*) pontja szerinti szerv alkalmazottja a (2) vagy (3) bekezdésben foglalt jelzési vagy együttműködési kötelezettségének nem tesz eleget, a gyámhivatal – jelzésre vagy hivatalból – értesíti a fegyelmi jogkör gyakorlóját és javaslatot tesz az érintett személlyel szembeni fegyelmi felelősségre vonás megindítására. A gyermek sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja esetén a gyámhivatal büntetőeljárást kezdeményez.

(5) A gyámhivatal a (4) bekezdésben foglaltakkal egyidejűleg egyeztető megbeszélést tart és a gyermekjóléti szolgálatnál kezdeményezi a külön jogszabály szerinti esetmegbeszélés megtartását.”

5. § (1) A Gyvt. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

„(1) Ha a gyermektartásdíj megelőlegezését jogerősen megállapítják, az a kérelem benyújtásától esedékes. A folyósítás időtartama a kérelem benyújtásának napjától az alapul szolgáló ok előrelátható fennállásáig, legfeljebb azonban három évig tart. A feltételek fennállása esetén – függetlenül az adók módjára történő behajtás eredményétől – ugyanazon gyermekre tekintettel, egy alkalommal, legfeljebb további három évre a megelőlegezés továbbfolyósítható, illetve ismételten elrendelhető.”

(2) A Gyvt. 24. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gyámhivatal a felfüggesztést követő vizsgálat eredményeképpen, ha a felfüggesztés időtartama alatt a jogosult nem részesült gyermektartásdíjban – a felfüggesztés lejártá után – elrendeli a gyermektartásdíj további folyósítását és a felfüggesztés időtartamára esedékes megelőlegezett gyermektartásdíj utólagos, egy összegben történő kifizetését vagy a megelőlegezést megszünteti.”

(3) A Gyvt. 24. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A megelőlegezett gyermektartásdíj behajtása során a hátraléokra a települési önkormányzat jegyzője adóügyi hatáskörében indokolt esetben méltányosságból részletfizetést vagy kamatelengedést engedélyezhet. A települési önkormányzat jegyzője adóügyi hatáskörében a hátralék teljes összegét akkor engedheti el, ha a kötelezett gyermeke a reá tekintettel megelőlegezett gyermektartásdíjat hagyatéki teherként megörökli.”

6. § (1) A Gyvt. 25. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Otthonteremtési támogatásra jogosult az a fiatal felnőtt, akinek]

„*b)* készpénzének, biztosításra vagy más célból lekötött betétjének, vagy ingatlan vagyonának értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj legkisebb összegének hatvanszorosát, azzal, hogy az öregségi nyugdíj legkisebb összegeként az otthonteremtési támogatás megállapítása időpontjában érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegét kell figyelembe venni.”

(2) A Gyvt. 25. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A gyámhivatal az otthonteremtési támogatás iránti kérelem benyújtását követő 10 munkanapon belül az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt nem álló fiatal felnőtt részére a lakcím szerinti területi gyermekvédelmi szakszolgálat utógondozóját rendeli ki. Az otthonteremtési támogatás céljának megvalósulásához az utógondozó a támogatással való elszámolásig segítséget nyújt.”

7. § (1) A Gyvt. 26. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(6) bekezdések jelölése (3)–(7) bekezdésre változik:

„(2) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást bérlakás bérleti díjának kifizetésére vagy államilag támo-

gatott lakás-előtakarékossági programban való részvétellel használja fel, a gyámhivatal az otthonteremtési támogatás összegének részletekben történő kifizetéséről dönthet.”

(2) A Gyvt. 26. §-ának – az (1) bekezdéssel átszámolt – (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatás gyámhivatal által elfogadott célra történő felhasználásáról legkésőbb a támogatás megállapításától számított egy éven belül okmányokkal igazoltan elszámol, kivéve, ha az otthonteremtési támogatást bérlakás bérleti díjának kifizetésére vagy államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvétellel használja fel. Ebben az esetben az otthonteremtési támogatás felhasználásáról az utolsó részlet kiegyenlítését követő hónap utolsó napjáig számol el.”

(3) A Gyvt. 26. §-ának – az (1) bekezdéssel átszámolt – (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az otthonteremtési támogatásra jogosult fiatal felnőtt kérelmére, körülményeinek lényeges változása esetén a gyámhivatal az általa bejegyeztetett elidegenítési tilalmat feloldhatja, illetve a lejárat előtt hozzájárulhat az államilag támogatott lakás-előtakarékossági programba befektetett otthonteremtési támogatás összegének a 25. § (5) bekezdése szerinti célra való felhasználásához. A gyámhivatal az (5) bekezdésben meghatározott elidegenítési tilalmat bejegyezteti a korábbi – az otthonteremtési támogatás felhasználásával a fiatal felnőtt tulajdonába került – ingatlan felhasználásával megszerzett újabb ingatlanra, legfeljebb az előzőleg előírt elidegenítési tilalom időtartamának lejártáig.”

8. § A Gyvt. 36. §-ának (1) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

[A gyermek, a gyermek szülője vagy más törvényes képviselője, valamint a gyermekönkormányzat és a fiatal felnőtt, továbbá a gyermekek érdekeinek védelmét ellátó érdek-képviselői és szakmai szervek a házirendben foglaltak szerint panasszal élhetnek az intézmény vezetőjénél vagy érdek-képviselői fórumánál]

„*c)* a 136/A. § szerinti iratbetekintés megtagadása esetén.”

9. § A Gyvt. 39. §-a (4) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A gyermekjóléti szolgáltatás feladata a kialakult veszélyeztetettség megszüntetése érdekében]

„*d)* javaslat készítése a veszélyeztetettség mértékének megfelelően

da) a gyermek védelembe vételére, illetve a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtására,

db) a gyermek családjából történő kiemelésére, a leendő gondozási helyére vagy annak megváltoztatására.”

10. § A Gyvt. 40. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A gyermekjóléti szolgálat – összehangolva a gyermekeket ellátó egészségügyi és nevelési-oktatási intézményekkel, illetve szolgálatokkal – szervezési, szolgáltatási és gondozási feladatokat végez. Tevékenysége körében a 39. §-ban foglaltakon túl]

„c) elkészíti a védelembe vett gyermek gondozási-nevelési tervét, illetve a települési önkormányzat jegyzőjének felkérésére a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásához kapcsolódó pénzfelhasználási tervet,”

11. § A Gyvt. 45. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyermekek átmeneti gondozása keretében – kivéve, ha a gyermek átmeneti gondozását családok átmeneti otthona biztosítja – a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését elősegítő, az életkorának, egészségi állapotának és egyéb szükségleteinek megfelelő étkeztetésről, ruházattal való ellátásáról, mentálhigiénés és egészségügyi ellátásáról, gondozásáról, neveléséről, lakhatásáról (a továbbiakban: teljes körű ellátás) kell gondoskodni.”

12. § (1) A Gyvt. 49. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A helyettes szülő egyidejűleg – saját gyermekeit is beszámítva – legfeljebb négy gyermek gondozását végezheti.”

(2) A Gyvt. 49. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Indokolt esetben, így különösen testvérek együttes elhelyezésénél, a helyettes szülő kérelmére vagy beleegyezésével a (3) bekezdésben meghatározott gyermeklétszámtól – a gyermek érdekében – el lehet térni.”

13. § (1) A Gyvt. 54. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Hivatásos nevelőszülő az a nevelőszülő, aki a külön jogszabályban meghatározott képesítési előírásoknak megfelel, azzal, hogy a hivatásos nevelőszülő esetén az (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételnek nem kell megvalósulnia. A képesítési előírásoktól – külön jogszabályban foglaltak szerint – a gyermek érdekében kivételesen el lehet térni.”

(2) A Gyvt. 54. §-ának (5)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) A nevelőszülő – saját gyermekeit is beszámítva – legfeljebb négy gyermek és fiatal felnőtt együttes ellátását biztosíthatja.

(6) A hivatásos nevelőszülő, ide nem értve a speciális hivatásos nevelőszülőt – saját gyermekeit is beszámítva – legalább három, legfeljebb hét gyermek és fiatal felnőtt együttes ellátását biztosíthatja.

(7) A speciális hivatásos nevelőszülő – saját gyermekeit is beszámítva – legfeljebb három gyermek és fiatal felnőtt együttes ellátását biztosíthatja.”

(3) A Gyvt. 54. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Indokolt esetben, így különösen testvérek együttes elhelyezésénél, a nevelőszülő kérelmére vagy beleegyezésével az (5)–(7) bekezdésben meghatározott gyermeklétszámtól – a gyermek érdekében – el lehet térni.”

14. § A Gyvt. 55. §-a (4) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nevelőszülő az alapfeladatok ellátásán túl a működtető hozzájárulásával]

„c) elláthatja a helyettes szülői feladatokat, azzal, hogy a nevelőszülőnél elhelyezhető gyermekek száma ebben az esetben sem haladhatja meg az 54. § (5)–(7) bekezdésében meghatározott létszámot,”

15. § (1) A Gyvt. 68. §-a (3) bekezdésének bevezető mondata és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A védelembe vétellel egyidejűleg a gyermek gondozásának folyamatos segítése és ellátásának megszervezése, a szülői nevelés támogatása érdekében a települési önkormányzat jegyzője a gyermek részére a gyermekjóléti szolgálat családgyógyozóját rendeli ki és a veszélyeztetettség okának megszüntetése érdekében intézkedést tesz, így különösen

a) kötelezi a szülőt, hogy folyamatosan vegye igénybe a gyermekek napközbeni ellátását, a gyermekek átmeneti gondozását, a Kt. hatálya alá tartozó iskolaotthonos nevelést-oktatást, illetve kollégiumi ellátást,”

(2) A Gyvt. 68. §-a (3) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„g) figyelmezteti a szülőt helytelen életvezetésének, magatartásának következményére, és felszólítja annak megváltoztatására, figyelmezteti továbbá a szülőt az (5) bekezdés szerinti jogkövetkezményre,”

(3) A Gyvt. 68. §-ának (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

„h) kötelezheti a szülőt és a gyermeket, illetve felkérheti a konfliktusban érintett más személyt arra, hogy a nevelési-oktatási intézményben előforduló erőszak miatt kialakult helyzet vagy más súlyos konfliktushelyzet kezelése érdekében jelenjen meg iskolapszichológusi vizsgálaton, illetve vegye igénybe a konfliktuskezelést segítő szolgáltatást.”

(4) A Gyvt. 68. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A települési önkormányzat jegyzője – kérelemre bármikor, hivatalból legalább évente – felülvizsgálja a védelembe vétel indokoltságát. A települési önkormányzat jegyzője haladéktalanul értesíti a gyámhivaltat a szükséges intézkedések megtétele céljából, ha

a) a védelembe vétellel a gyermek veszélyeztetettségét megszüntetni nem lehet, és alaposan feltételezhető, hogy segítséggel sem biztosítható a gyermek családi környezetben történő megfelelő gondozása, nevelése vagy

b) a védelemben vétel már két éve fennáll és a védelemben vétellel a gyermek veszélyeztetettségét nem sikerült megszüntetni.”

16. § A Gyvt. a következő 68/A–68/C. §-sal egészül ki:

„68/A. § (1) Ha a gyermek veszélyeztetettsége elsősorban elhanyagolása miatt áll fenn, és a szülő vagy más törvényes képviselő a gyermek veszélyeztetettségét az alapellátások önkéntes igénybevételével megszüntetni nem tudja, vagy nem akarja, de alaposan feltételezhető, hogy a családi pótlék célzott felhasználásával a gyermek fejlődése a családi környezetben biztosítható, a települési önkormányzat jegyzője – a védelemben vétellel egyidejűleg vagy a gyermek védelemben vételének fennállása során – a családi pótlék gyermek után járó összegének legfeljebb 50%-a erejéig a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásáról határozhat.

(2) A családi pótlék természetbeni formában történő nyújtása legfeljebb egy év időtartamra, a döntést követő második hónap első napjával kezdődően rendelve el. A családi pótlék természetbeni formában történő nyújtása az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén ismételt elrendelhető.

(3) Ha a védelemben vétel során felmerül a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásának szükségessége, ennek megvizsgálása érdekében a települési önkormányzat jegyzője megkeresi a gyermekjóléti szolgálatot. A gyermekjóléti szolgálat a megkereséstől számított 10 munkanapon belül tájékoztatja a települési önkormányzat jegyzőjét vizsgálatának eredményéről, és szükség szerint javaslatot tesz a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtására. Nem kell megkeresni a gyermekjóléti szolgálatot, ha a gyermekjóléti szolgálat kezdeményezte a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtását.

(4) Ha a védelemben vétel során a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtása válik szükségessé, a települési önkormányzat jegyzője – a gyermeket gondozó szülő, illetve a korlátozottan cselekvőképes gyermek meghallgatását követően, véleményük figyelembevételével, továbbá a gyermekjóléti szolgálat és szükség szerint a 17. § (1) bekezdése szerinti jelzőrendszer tagjai javaslatának figyelembevételével – gondoskodik a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásához kapcsolódó pénzfelhasználási terv elkészítéséről.

(5) A pénzfelhasználási terv figyelembevételével a települési önkormányzat jegyzője dönt a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásának mértékéről, időtartamáról és módjáról, így a természetben nyújtott családi pótlék meghatározott összegének a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtását elrendelő települési önkormányzat részére a kincstárban megnyitott családtámogatási folyószámlára (a továbbiakban: családtámogatási folyószámla) utalásáról és ezzel egyidejűleg eseti gondnok kirendeléséről.

(6) A települési önkormányzat jegyzője a családi pótlék meghatározott mértékének természetbeni formában történő nyújtásáról szóló rendelkezését és az eseti gondnok kirendelését, valamint védelemben nem vett gyermek esetén a védelemben vétel elrendelését egy határozatba foglalja.

68/B. § (1) A települési önkormányzat jegyzője a gyermek részére – figyelemmel korára, egyéni szükségleteire és az ítélőképessége birtokában lévő gyermek véleményére – eseti gondnokot rendel ki.

(2) A kirendelt eseti gondnok folyamatosan gondoskodik a családtámogatási folyószámlára átutalt családi pótléknak a gyermek szükségleteire történő felhasználásáról, így különösen ruházat, tanszer, élelmiszer, tápszer, gyógyszer, gyógyászati segédeszköz, tanulóbérlet és a gyermek korának megfelelő készségfejlesztő eszközök természetbeni biztosításáról.

(3) Egy eseti gondnok egyidejűleg legfeljebb tíz gyermek vonatkozásában gondoskodhat a családi pótlék természetbeni formában történő biztosításáról.

(4) A kirendelt eseti gondnok az adott hónapra a családtámogatási folyószámlára átutalt családi pótlék felhasználásáról gyermekenként a következő hónap ötödik napjáig elszámol a települési önkormányzat jegyzőjének.

68/C. § (1) A települési önkormányzat jegyzője a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásának indokoltságát szükség szerint, de legalább félévente felülvizsgálja.

(2) A települési önkormányzat jegyzője a felülvizsgálat eredményeként dönthet

a) a családi pótlék természetbeni formában – változatlan időtartamban, mértékben és módon – történő további nyújtásáról,

b) a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtása időtartamának, mértékének és módjának megváltoztatásáról,

c) a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásának megszüntetéséről, ha az intézkedés fenntartása a továbbiakban nem indokolt.

(3) A családi pótlék természetbeni formában történő nyújtásának megszüntetésével egyidejűleg a települési önkormányzat jegyzője szükség szerint dönt a védelemben vétel megszüntetéséről.”

17. § (1) A Gyvt. 70. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyámhivatal

a) a szülői felügyeletet gyakorló mindkét szülő kérelmére,

b) a szülői felügyeletet egyedül gyakorló szülő kérelmére – a különélő másik szülő meghallgatásával –, vagy

c) az átmeneti nevelt gyermek feletti szülői felügyeleti jogot a nevelésbe vétel előtt gyakorló szülő kérelmére – az átmeneti nevelt gyermek gyámjának meghallgatásával – hozzájárulhat ahhoz, hogy a szülő egészségi állapota, indokolt távolléte vagy más családi ok miatt a gyermeket a szükséges ideig más, általa megnevezett család átmeneti-

leg befogadja, gondozza és nevelje, feltéve, hogy a családbafogadás a gyermek érdekében áll.”

(2) A Gyvt. 70. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a családbafogadással egyidejűleg meg kell szüntetni a gyermek átmeneti nevelésbe vételét.”

18. § A Gyvt. 73. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Kormány által kijelölt gyámhivatal a külföldi állampolgárságú gyermek – ide nem értve a 4. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti személyt – ideiglenes hatályú elhelyezését a gyermek származási országának választát követően azonnal, illetve hivatalból félévente felülvizsgálja, és ennek eredményeképpen dönt az ideiglenes hatályú elhelyezés fenntartásáról, a gondozási hely megváltoztatásáról vagy – ha azt nemzetközi szerződés vagy jogszabály nem zárja ki – az ideiglenes hatályú elhelyezés megszüntetésével egyidejűleg a gyermek gyámságáról, örökbefogadásáról.”

19. § A Gyvt. a következő 75/A. §-sal egészül ki:

„75/A. § Ha a szülő hozzájárult

a) gyermeke ismeretlen személy általi örökbefogadásához, a gyámhivatal hivatásos gyámot rendel a gyermek számára és a gyermeket ideiglenesen a leendő örökbefogadó szülőnél helyezi el,

b) gyermekének ismert személy általi örökbefogadásához és az örökbefogadás engedélyezését a leendő örökbefogadó szülő és a gyámság alatt álló, örökbefogadandó gyermek gyámja kéri, alkalmassága esetén a gyámhivatal a leendő örökbefogadó szülőt a gyermek gyámjául rendeli ki és a gyermeket nála ideiglenesen elhelyezi.”

20. § A Gyvt. 87. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a nevelőszülő a gyermek gyámja, a gyám nem képviselheti a gyermeket annak örökbefogadhatóvá nyilvánítására irányuló eljárásban. Ebben az esetben a gyermek képviselőtében a gyámhivatal által kirendelt eseti gondnok jár el.”

21. § A Gyvt. 100. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A működési engedély kiadásával, módosításával és visszavonásával kapcsolatos eljárás illetékmentes.”

22. § A Gyvt. a XV. Fejezetet megelőzően a következő alcímmel és 100/A–100/B. §-sal egészül ki:

„A gyermekvédelmi igazgatási bírság

100/A. § (1) A működést engedélyező szerv vagy a gyámhivatal ellenőrzési jogkörében jogsértésenként legfeljebb 200 ezer forint összegű gyermekvédelmi igazgatási bírságot szabhat ki

a) a működtetővel, az intézményvezetővel, illetve a fenntartóval szemben, ha a működtető, a szolgáltató, az intézmény, illetve a fenntartó a gyermeknek az e törvényben biztosított jogait megsérti,

b) a működtetővel, az intézményvezetővel, illetve a fenntartóval szemben, ha a működtető, a szolgáltató, az intézmény, illetve a fenntartó a tájékoztatási kötelezettséget megszegi, vagy a gyermeket, a szülőt vagy más törvényes képviselőt, az érdek-képviselői szervet akadályozzák jogai gyakorlásában, illetve abban, hogy a működést engedélyező szervhez, a gyermekjogi képviselőhöz vagy más hatósághoz forduljon, vagy az intézményvezető, illetve a fenntartó a panaszt határidőben nem vizsgálja ki,

c) a fenntartóval és a fenntartó nevében eljárni jogosult személlyel szemben, ha a fenntartó a külön jogszabály szerinti esetekben nem kéri a működési engedély módosítását, ismételt kiadását, vagy nem teljesíti a működést engedélyező szerv felé fennálló, külön jogszabályban meghatározott bejelentési kötelezettségét,

d) a fenntartóval és a fenntartó nevében eljárni jogosult személlyel szemben, ha a fenntartó a gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatás biztosításával jogellenesen hagy fel.

(2) A bírság összegét az eset összes körülményeire, így különösen a jogsértéssel érintett gyermekek számára, a jogsértés súlyára, a jogsértéssel okozott érdeksérelem nagyságára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására és – fenntartóra kiszabott bírság esetén – a bírság megfizetésének az ellátás színvonalára gyakorolt hatására tekintettel kell meghatározni.

(3) A bírság – a jogsértés jellegétől, a jogsértők számától, illetve a felelősség mértékétől függően – több személlyel, illetve szervezettel szemben is kiszabható.

(4) Ha a bírsággal sújtott személy vagy szervezet a működést engedélyező szerv vagy az ellenőrzési jogkörében eljáró gyámhivatal által megállapított határidőn belül nem intézkedik a jogellenesség megszüntetése érdekében, a bírság ismételten kiszabható.

(5) A bírság más jogkövetkezményekkel, illetve a fellejtési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg is alkalmazható.

(6) Az intézményvezetőre vonatkozó rendelkezéseket a gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltató, intézmény vezetőjén kívül arra a személyre is alkalmazni kell, aki az intézményvezető jogszabályban meghatározott azon feladatát ellátja, amelyből származó jog gyakorlásával, illetve kötelesség megszegésével a jogsértést elkövették.

(7) Ha a bírságot a települési önkormányzat jegyzője mint működést engedélyező szerv szabta ki, a bírságról szóló határozatát közli az ellenőrzési jogkört gyakorló gyámhivatallal.

(8) A jogerősen kiszabott és meg nem fizetett bírság adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(9) A bírságból befolyt összeget a miniszter a gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások fejlesztését segítő feladatokra használja fel.

100/B. § A működést engedélyező szerv vagy a gyámhivatal ellenőrzési jogkörében a gyermekvédelmi igazgatási bírság kiszabása helyett vagy mellett

a) a gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatás engedélyezésével, működtetésével kapcsolatos rendelkezések megsértése esetén a külön jogszabályban meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja,

b) a fenntartót, működtetőt kötelezheti, hogy a jogsértő személyt küldje az Országos Szociális és Gyermekvédelmi Továbbképzési és Szakvizsga Bizottság által minősített továbbképzésre, illetve

c) a jogsértéssel érintettek között egyeztető megbeszélés tartása iránt intézkedhet.”

23. § A Gyvt. 103/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés és alcím lép:

„Az országos szakértői névjegyzék

103/A. § (1) Az országos szakértői névjegyzék (a továbbiakban: Névjegyzék) – a gyermekvédelmi és szociálpolitikai szakértők nyilvántartása céljából – azoknak a személyeknek a (2) bekezdés szerinti adatait tartalmazza, akik részt vehetnek a gyermekjóléti, gyermekvédelmi, illetve szociális szolgáltató tevékenységet végzők szakmai ellenőrzésében, a szakmai programok értékelésében, a gyermekjóléti alapellátásokkal, gyermekvédelmi szakellátásokkal, illetve a szociális szolgáltatásokkal kapcsolatos pályázatok értékelésében és ellenőrzésében, továbbá a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásban a gyermek személyiségével kapcsolatos, illetve a szociális igazgatási eljárás során felmerülő – különleges szakértelmet igénylő – jelentős tény vagy körülmény megítélésében.

(2) A Névjegyzék tartalmazza a szakértő

a) természetes személyazonosító adatait, lakcímét, értesítési címét, valamint – ha a szakértő hozzájárult a névjegyzékben való szerepeltetéséhez – egyéb elérhetőségét (telefonszám, e-mail cím),

b) munkahelyének és munkakörének megnevezését, munkahelyének címét, telefonszámát,

c) iskolai végzettségének, szakképzettségének, szakképesítésének megnevezését, az erről kiállított oklevél, bizonyítvány számát, a kiállítás helyét és időpontját, a kiállító intézmény megnevezését,

d) szakvizsgájának, egyetemi doktori címének vagy tudományos fokozatának megnevezését, az erről kiállított okirat számát, a kiállítás helyét és időpontját, a kiállító intézmény megnevezését,

e) szakterületének(einek) megnevezését,

f) Névjegyzéken tartásának kezdő időpontját és időtartamát,

g) felkészítő képzésen, továbbképzésen való részvételének időpontját,

h) szakmai tevékenységének leírását,

i) szakértői tevékenysége szüneteltetésének, illetve felüggesztésének kezdő időpontját és időtartamát.

(3) A Névjegyzékbe az vehető fel, aki a külön jogszabályban meghatározott szakirányú felsőfokú végzettséggel vagy felsőfokú szakképesítéssel, továbbá szakterületén szerzett legalább ötéves gyakorlattal rendelkezik, szakterületének elismert képviselője, a bűnügyi nyilvántartás büntetett előéletűeket tartalmazó adatállományában nyilvántartottként nem szerepel és a szakértői tevékenység végzésével összefüggő foglalkozás gyakorlásától nincs eltiltva.

(4) A Kormány által kijelölt szerv gondoskodik a Névjegyzék vezetéséről.

(5) A Névjegyzékben szereplő adatokból – szakterületenkénti tagolásban – a Kormány által kijelölt szerv a honlapján közzéteszi a szakértő

a) születési vagy házassági nevét,

b) értesítési címét,

c) egyéb elérhetőségét, ha hozzájárult annak közzétételéhez,

d) iskolai végzettségét, szakképzettségét, szakképesítését, szakvizsgájának, egyetemi doktori címének, illetve tudományos fokozatának megnevezését,

e) szakmai tevékenységének leírását,

f) Névjegyzéken tartásának kezdő időpontját és időtartamát.

(6) A Kormány által kijelölt szerv az adatokat a szakértőnek a Névjegyzékből való kikerülése időpontjától számított 5 évig kezeli, ezt követően az adatokat törli. A Névjegyzékben szereplő szakértők adatait a Névjegyzékből kikerült szakértők adataitól elkülönítetten kell kezelni.”

24. § (1) A Gyvt. 104. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységet ellátó állami és nem állami intézmény fenntartója]

„i) kikéri a gyámhivatal véleményét az intézmény működését érintő lényeges döntés meghozatala előtt, így különösen az intézmény fenntartását érintő változások, az intézmény átszervezésének, megszüntetésének, feladatkörének megváltoztatása esetén,”

(2) A Gyvt. 104. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységet ellátó állami és nem állami intézmény fenntartója a gyámhivatal számára hozzáférhetővé teszi azokat az információkat, amelyek az intézmény működését érintő lényeges fenntartói döntés meghozatalához rendelkezésre állnak. A gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységet ellátó állami és nem állami intézmény fenntartójának az intézmény működését érintő lényeges döntés meghozatala előtt úgy kell a gyámhivatal véleményét kikérnie, hogy a gyámhivatalnak – a szükséges információk hozzáférhetővé tételének napjától számítva – legalább 10 munkanap álljon rendelkezésre véleménye kialakításához.”

25. § A Gyvt. 127. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A gyámhatósági eljárásban a 128. § (2)–(3) bekezdése szerinti esetekben kizárt elektronikus úton a kapcsolattartás.

(3) A 15. § (1)–(4) bekezdése szerinti ellátásokkal és intézkedésekkel kapcsolatos eljárásokban hirdetményi úton történő közlésnek nincs helye. A 15. § (1)–(4) bekezdése szerinti ellátásokkal és intézkedésekkel kapcsolatos eljárásokban azokban az esetekben, amikor a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerint hirdetményi közlésnek lenne helye, kézbesítési ügygondnokot kell kirendelni.

(4) A gyámügyi és gyermekvédelmi eljárásban hozott döntés – a gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatótevékenység működésének engedélyezésével és ellenőrzésével kapcsolatos döntés kivételével – nem nyilvános.”

26. § A Gyvt. 128. §-a a következő (2)–(3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha jogszabály a gyermek személyi ügyeiben a törvényes képviselő eljárását vagy nyilatkozatát írja elő, a szülői felügyeletet együttesen gyakorló mindkét szülőnek személyesen kell eljárnia, illetőleg személyesen kell nyilatkoznia.

(3) A kapcsolattartással, a kiskorú házasságkötésének engedélyezésével, az örökbefogadással, a családi jogállással, a szülői ház elhagyásával, a családbafogadással és a gyámsággal, gondnoksággal kapcsolatos jognyilatkozatokat csak személyesen lehet megtenni, valamint, ha a tényállás tisztázása érdekében a gyámhatóság tárgyalást tart, azon személyesen kell megjelenni.”

27. § A Gyvt. a következő 130/A. §-sal egészül ki:

„130/A. § A gyermek bántalmazása, illetve súlyos elhanyagolása vagy egyéb más, súlyos veszélyeztető ok fennállása, továbbá a gyermek ön maga által előidézett súlyos veszélyeztető magatartása esetén

a) a hatóság és az ügyfél bármilyen módon tarthat kapcsolatot,

b) ha környezettanulmányra van szükség, azt haladéktalanul el kell készíteni,

c) a helyszíni szemle a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával, az ott tartózkodó személyek akarata ellenére is megtartható.”

28. § A Gyvt. 133. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az eljáró szerv a megtérítést méltányosságból elengedheti, csökkentheti, illetve részletfizetést engedélyezhet, ha a visszafizetésre kötelezett személy családjában az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének kétszeresét.”

29. § A Gyvt. 133/A. §-a a következő (6)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A más szerv eljárásában történő képviselőre kirendelt ügygondnok, eseti gondnok munkadíját és költségeit a kirendelést kérelmező szerv viseli.

(7) A gyámhivatal által kiszabott, illetve megállapított eljárási bírság, eljárási költség és a kapcsolattartás meghiúsítása folytán keletkezett igazolt költségek meg nem térült összegét adók módjára kell behajtani az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint. A behajtásról a kötelezett lakóhelye szerinti települési önkormányzat jegyzője adóügyi hatáskörében gondoskodik.”

30. § A Gyvt. Ötödik Része a következő 133/B. §-sal egészül ki:

„133/B. § A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló eljárásban hozott valamennyi döntés ellen fellebbezésnek van helye. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló eljárásban előterjesztett fellebbezésnek halasztó hatálya van.”

31. § A Gyvt. 134. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hatáskört gyakorló szerv

a) a gyermekvédelmi és gyámügyi igazgatási eljárás során az eljárása alá vont ügyfélre ismert természetes személyazonosító adatainak közlésével, az ügyfélre vonatkozó a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 11. §-a (1) bekezdésének a)–e), g)–h), k) és m) pontja szerinti adatai tekintetében egyedi adatszolgáltatást kérhet a jogosultság megállapításához, illetve a hatósági intézkedések megtételéhez a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó szervtől, amely adatokat a hatáskört gyakorló szerv az eljárása jogerős befejezéséig kezelhet azzal, hogy az átvett adatokat a hatáskört gyakorló szerv nem továbbíthatja,

b) a gyámsággal és a gondnoksággal kapcsolatos ügyekben, valamint a kiskorúak vagyoni ügyeiben – vagyoni érdekei védelmében – a gyámság, gondnokság alatt álló, illetve a kiskorú személy valamennyi ingatlanára vonatkozóan a tulajdoni lapon szereplő adatokról adatszolgáltatást kérhet az ingatlanügyi hatóságtól.”

32. § (1) A Gyvt. 135. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[A 15. § (1)–(4) bekezdéseiben meghatározott ellátások és intézkedések nyújtása és megtétele, azok ellenőrzése, valamint biztosítása során az e törvényben meghatározott jogok érvényesülésének elősegítése céljából a (2) bekezdésben meghatározott adatok kezelésére az alábbi szervek és személyek jogosultak:]

„g) a gyermekvédelmi szakértői bizottság.”

(2) A Gyvt. 135. § (2) bekezdés a) pontjának aa) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés szerinti szervek jogosultak a gyermek]

„aa) személyazonosító adatainak és társadalombiztosítási azonosító jelére vonatkozó,”
[adatainak a kezelésére.]

33. § A Gyvt. 136. §-a (3) bekezdésének bevezető mondata és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„(3) A gyermek személyazonosító adatai és

a) az egészségbiztosítási szervnek a gyermek társadalombiztosítási azonosító jele az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság kezdetére és megszűnésére vonatkozó bejelentéssel összefüggésben,”

„d) a közoktatási és felsőoktatási intézménynek a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságra vonatkozó adatok a gyermeknek, fiatal felnőttnek járó természetbeni ellátások és kedvezmények igénybevétele céljából”

[továbbbíthatók.]

34. § A Gyvt. XXI. Fejezetének „Általános szabályok” alcíme a következő 136/A. §-sal egészül ki:

„136/A. § (1) A gyermek szülője vagy más törvényes képviselője a szolgáltató (intézmény) vezetőjénél kérelmezheti, hogy betekinthesse a külön jogszabály szerinti gyermekvédelmi nyilvántartásnak a gyermek vonatkozásában kitöltött adatlapjaiba, valamint – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatónál, intézménynél keletkezett, illetve részére megküldött, a gyermekkel kapcsolatos iratba. Az iratokról kivonat vagy másolat kérhető.

(2) A közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényben meghatározottakon túl az érintett írásbeli hozzájárulása hiányában nem lehet betekinteni a másik szülőre vonatkozó, különleges adatot tartalmazó iratba, kivéve, ha az a gyermek érdekében kezdeményezett, a gyermek védelembe vételére vagy átmeneti nevelésbe vételére irányuló gyámhatósági eljárás, illetve a gyermek elhelyezésének megváltoztatására irányuló bírósági eljárás megindításához elengedhetetlenül szükséges.”

35. § A Gyvt. 145. §-a (1) bekezdésének bevezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A külön törvényben meghatározottak szerint normatív hozzájárulásra jogosult a jogerős működési engedéllyel rendelkező gyermekjóléti, illetve a gyermekvédelmi személyes gondoskodást nyújtó, közfeladatot ellátó”

36. § A Gyvt. XXII. Fejezetének „A gyermekek védelmének főbb finanszírozási szabályai” alcíme a következő 145/A. §-sal egészül ki:

„145/A. § (1) Ha a helyi önkormányzat vagy a társulás a fenntartásában működő szolgáltatót, intézményt jogutódlással egyházi jogi személy fenntartásába adja át, az egyházi kiegészítő támogatást a helyi önkormányzat, illet-

ve a társulás köteles a központi költségvetésnek két éven keresztül folyamatosan megtéríteni. A jogutódlás tényét a működést engedélyező határozatban rögzíteni kell.

(2) Ha a helyi önkormányzat vagy a társulás fenntartásában működő szolgáltató, intézmény megszűnésétől számított három hónapon belül egyházi jogi személy új szolgáltatót, intézményt hoz létre, a megszűnt intézményben is nyújtott gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatások után kifizetett egyházi kiegészítő támogatást a helyi önkormányzat, illetve a társulás köteles a központi költségvetésnek két éven keresztül folyamatosan megtéríteni, felteve, hogy

a) a megszűnt és a létrehozott szolgáltatónál, intézményben ellátott gyermekeknek legalább ötven százaléka azonos, valamint

b) a megszűnt és a létrehozott intézmény ugyanabban az ingatlanban működik.

(3) A működést engedélyező szerv az (1) bekezdés szerinti határozatát közli a kincstárral.”

37. § A Gyvt. 147. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A térítési díj meg nem fizetése esetén késedelmi pótlék nem állapítható meg.”

38. § A Gyvt. 154. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A gondozási díj meg nem fizetése esetén késedelmi pótlék nem állapítható meg.”

39. § (1) A Gyvt. 162. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő r)–t) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„f) a központi hatóság vagy hatóságok, továbbá a 102. §-ban, a 103/A. §-ban és a 137. § (2) bekezdésében meghatározott szerv kijelölését,”

„r) a védelembe vételhez kapcsolódóan a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtására irányuló eljárás részletes szabályait,

s) a nem állami és egyházi fenntartók által igénybe vehető normatív állami hozzájárulás igénylésének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályait,

t) az egyházi kiegészítő támogatás megtérítésére irányuló eljárás részletes szabályait,”

(2) A Gyvt. 162. §-ának (1) bekezdése a következő u) ponttal egészül ki:

„u) a gyermekvédelmi igazgatási bírság megállapítására és megfizetésére irányuló eljárás részletes szabályait.”

(3) A Gyvt. 162. §-a (2) bekezdésének d) és f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő j) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben szabályozza]

„d) a 102. §-ban, a 103/A. §-ban és a 137. § (2) bekezdésében meghatározott eljárás részletes szabályait,”

„f) az országos szakértői névjegyzék vezetésére vonatkozó rendelkezéseket és az abba történő felvétel feltételeit és eljárási kérdéseit,”

„j) a gyermekvédelmi szakértői bizottság eljárásának részletes szabályait.”

II.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

40. § (1) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 40. §-a (1) bekezdésének bevezető mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Terhességi-gyermekágyi segély annak jár, aki a szülést megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt, és”

[a) a biztosítás tartama alatt vagy a biztosítás megszűnését követő negyvenkét napon belül szül, vagy

b) a biztosítás megszűnését követő negyvenkét napon túl táppénz, illetőleg baleseti táppénz folyósításának az ideje alatt vagy a folyósítás megszűnését követő huszonnyolc napon belül szül.]

(2) Az Ebtv. 40. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A terhességi-gyermekágyi segélyre jogosultsághoz szükséges előzetes 365 napi biztosítási időbe be kell számítani

a) a biztosítás megszűnését követő táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, gyermekgondozási díj folyósításának az idejét,

b) közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán egy évnél hosszabb ideje folytatott tanulmányok idejéből 180 napot,

c) a rehabilitációs járadék folyósításának idejét.”

41. § (1) Az Ebtv. 42/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Gyermekgondozási díjra jogosult

a) a biztosított szülő, ha a gyermekgondozási díj igénylését – a gyermeket szülő anyja esetén a szülést – megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt,

b) a terhességi-gyermekágyi segélyben részesült anyja, akinek a biztosítási jogviszonya a terhességi-gyermekágyi segély igénybevételének időtartama alatt megszűnt, feltéve, hogy a terhességi-gyermekágyi segélyre való jogosultsága a biztosítási jogviszonyának fennállása alatt keletkezett és a szülést megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt,

és a gyermeket saját háztartásában neveli.”

(2) Az Ebtv. 42/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gyermekgondozási díjra történő jogosultsághoz szükséges előzetes 365 napi biztosítási időbe be kell számítani

a) a biztosítás megszűnését követő táppénz, baleseti táppénz idejét,

b) a közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán egy évnél hosszabb ideig folytatott tanulmány idejéből 180 napot,

c) a rehabilitációs járadék folyósításának idejét.”

42. § Az Ebtv. 42/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42/B. § (1) A gyermekgondozási díj legkorábban a terhességi-gyermekágyi segély, illetőleg az annak megfelelő időtartam lejártát követő naptól a gyermeket szülő anyja esetében a szülést, egyéb esetben a jogosultságot megelőző 2 éven belül megszerzett biztosításban töltött napoknak megfelelő időtartamra, de legfeljebb a gyermek 2. életévének betöltéséig jár.

(2) Abban az esetben, ha a gyermekgondozási díjra jogosult a jogosultság megszerzésekor vagy azt megelőző 2 éven belül jogosult volt gyermekgondozási díjra, a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama nem lehet rövidebb a korábbi gyermekgondozási díj (1) bekezdés alapján megállapított időtartamánál, és ezen gyermekgondozási díj folyósításának időtartama nem hosszabbodik meg a korábbi terhességi-gyermekágyi segély, gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély jogosultsági idejével.

(3) Ha a gyermeket szülő nő – ideértve a gyermeket örökbe fogadni szándékozó nőt is – meghal, vagy a gyermek nem az ő háztartásában nevelkedik, úgy a gyermekgondozási díj az arra jogosult személynek a terhességi-gyermekágyi segélyre jogosító időtartamra, illetőleg annak fennmaradó részére is jár.”

III.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

43. § (1) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) Közzolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés alcíme a következő 7/C. §-sal egészül ki:

„7/C. § A közzolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása érdekében a fogyatékos személy az önálló életvitelét segítő kutyáját – külön jogszabályban meghatározottak szerint – beviheti a közzolgáltatást nyújtó szerv, intézmény, szolgáltató mindenki számára nyitva álló területére.”

(2) A Fot. 30. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter, hogy a közszolgáltatások igénybevételének és a személyi segítség feltételeinek biztosítása érdekében rendeletben állapítsa meg a fogyatékos személyt az egyenlő esélyű hozzáféréshez fűződő joga gyakorlásában és önálló életvitelében segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályait.”

IV.

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

44. § A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 6. §-a a következő (2)–(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) A családi pótlék a gyermek védelemben vétele esetén részben természetbeni formában is nyújtható.

(3) A családi pótlék természetben történő nyújtásáról a védelemben vételről határozatot hozó gyámhatóság dönt. Természetbeni formában a családi pótlék védelemben vett gyermek után járó összegének legfeljebb 50%-a nyújtható, legfeljebb egyéves – indokolt esetben ismételten elrendelhető – időtartamra.”

45. § A Cst. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A középiskolában tanulmányokat folytató tanuló után a családi pótlék annak a tanévnek az utolsó napjáig jár, amely évben a huszadik életévét betölti. Ez alól kivételt képez az a sajátos nevelési igényű tanuló, aki az 1998. évi XXVI. törvény alapján fogyatékosági támogatásra nem jogosult. Ebben az esetben a családi pótlék annak a tanévnek az utolsó napjáig jár, amelyben a tanuló a huszonharmadik életévét betölti.”

46. § A Cst. a következő 36/A. §-sal egészül ki:

„36/A. § (1) A közoktatási intézményben tanulmányokat folytatók tanulói jogviszonyának fennállásáról a név és a TAJ-szám közlésével az oktatási hivatal adatot szolgáltat a kincstár részére. Az adatok átadásának módjáról az oktatási hivatal és a kincstár megállapodást köt.

(2) Külön jogszabály szerint kell igazolni a tanulmányok közoktatási intézményben történő folytatását

a) ha az ellátás iránti igényt családtámogatási kifizetőhely bírálja el,

b) a kincstár hiánypótlásra való felszólítása alapján, a családi pótlékban részesülő, azonban az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásban nem szereplő gyermek, illetve személy esetében.”

47. § A Cst. 37. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a gyámhatóság a családi pótlék természetbeni nyújtását rendeli el, a kincstár a gyámhatóság határozatában foglaltak szerint intézkedik a természetben nyújtott résznek a családi pótlék természetbeni formában történő nyújtását elrendelő települési önkormányzat részére a kincstárban megnyitott családtámogatási folyószámlára (a továbbiakban: családtámogatási folyószámla) utalásáról.

(6) A családi pótlék meghatározott mértékét az elrendelést, illetve a megszüntetést követő második hónaptól kell természetben biztosítani, illetve pénzbeli formában folyósítani.”

48. § A Cst. 44. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 22. § és a 43. § (5)–(6) bekezdése szerinti határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.”

49. § A Cst. 45. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az igényelbíráló szerv az állami adóhatóság felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítése érdekében kezelheti a jogosult és a jogosult házastársa, élettársa adóazonosító jelét.”

V.

Záró rendelkezések

50. § (1) Ez a törvény – a (2)–(9) bekezdésben foglalt kivétellel – 2009. szeptember 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 23. §-a, 43. §-a és 53. §-a a törvény kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(3) E törvény 50. §-ának (9) bekezdése 2009. augusztus 31-én lép hatályba.

(4) E törvény 2. §-ának (3) bekezdése, 25–27. §-a, 30. §-a, 37–38. §-a és 54. §-a 2009. október 1-jén lép hatályba.

(5) E törvény 3. §-a, 12. §-ának (1) bekezdése, 13. §-ának (2) bekezdése, 22. §-a és 39. §-ának (2) bekezdése 2010. január 1-jén lép hatályba.

(6) E törvény 40–42. §-a és 55. §-a 2010. május 1-jén lép hatályba.

(7) E törvény 15. §-ának (3) bekezdése 2010. július 1-jén lép hatályba.

(8) E törvény 45. §-a 2010. augusztus 31-én lép hatályba.

(9) Nem lép hatályba a Cst. – a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXII. törvény 12. §-ával megállapított – 11. §-ának (1) bekezdése.

51. § (1) E törvény 2. §-ának (3) bekezdését, 25–27. §-át, 30. §-át, 37–38. §-át és 54. §-át a 2009. szeptember 30-át követően indult vagy megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A Gyvt. – e törvénnyel megállapított – 49. §-ának (3) bekezdését és 54. §-ának (5)–(7) bekezdését a 2009. december 31-ét követően átmeneti gondozásban részesített vagy nevelésbe vett gyermek ügyében és a már átmeneti gondozásban részesülő vagy nevelésbe vett gyermek gondozási helyének 2009. december 31-ét követően történő megváltoztatásakor kell alkalmazni.

(3) A Gyvt. – e törvénnyel megállapított – 68. §-a (5) bekezdésének *b)* pontját az e törvény hatálybalépését követően indult védelembé vételi eljárásokban és a védelembé vételnek az e törvény hatálybalépését követően történő felülvizsgálatakor kell alkalmazni.

(4) Gyermekvédelmi igazgatási bírságot kiszabni csak a 2009. december 31-ét követően elkövetett jogsértések esetén lehet. Amennyiben a jogsértés valamely állapot fenntartásával valósul meg, a gyermekvédelmi igazgatási bírságot akkor lehet kiszabni, ha a jogsértő állapot 2009. december 31-e után is fennáll.

(5) A Gyvt. – e törvénnyel megállapított – 145/A. §-ában foglalt szabályokat abban az esetben kell alkalmazni, ha az egyházi fenntartó a működési engedély iránti kérelmét e törvény hatálybalépését követően nyújtotta be.

(6) A terhességi-gyermekágyi segély és gyermekgondozási díj esetében, valamint a gyermekgondozási segély és a gyermeknevelési támogatás e törvénnyel megállapított időtartamának vonatkozásában az 50. § (6) bekezdés szerinti

a) időpontban folyamatban levő ügyekben a 2010. április 30-án hatályos szabályokat kell alkalmazni,

b) időpontot megelőzően megállapított ellátást az e törvény szerinti módosítás nem érinti,

c) időpont előtt született gyermekekre tekintettel igényelt ellátásra akkor is a 2010. április 30-án hatályos szabályokat kell alkalmazni, ha az igénylés ezt az időpontot követően történik.

(7) Abban az esetben, ha a gyermekgondozási díjat 2010. április 30-át követően született gyermek vonatkozásában igénylik, és a jogosultság megszerzésekor, vagy az azt megelőző két éven belül a jogosult az Ebtv. 2010. április 30-áig hatályos szabályai szerint jogosult volt gyermekgondozási díjra, akkor a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama a korábbi gyermekgondozási díjra való jogosultság megszerzését megelőző két évben, valamint a korábbi gyermekgondozási díj lejártát követően az Ebtv. e törvény 41. §-ának (2) bekezdésével megállapított 42/A. §-ának (4) bekezdése szerint számított, biztosításban töltött napok számával egyezik meg, de nem lehet rövidebb 365 napnál, és legfeljebb a gyermek 2. életévének betöltéséig jár. A korábbi gyermekgondozási díj lejártát

követően biztosításban töltött időbe az új gyermekgondozási díj időtartamának kiszámítása vonatkozásában nem számít bele a gyermekgondozási segély, valamint a terhességi gyermekágyi segély folyósításának időtartama.

(8) 2010. augusztus 31-én megszűnik a családi pótlékra való jogosultsága annak a 20. életévét 2010. szeptember 1-jét megelőzően betöltött személynek, aki után vagy aki részére a családi pótlék a közoktatási intézményben folytatott tanulmányaira tekintettel került folyósításra.

52. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Gyvt.

a) 69. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja,

b) 140. §-ának (4) bekezdése,

c) 145. §-ának (2) bekezdése,

d) 156. §-ának (2)–(3) bekezdése,

e) 157. §-ának (1)–(3) és (5)–(6) bekezdése,

f) 158–159. §-a,

g) 162. §-a (1) bekezdésének – az egyes szociális tárgyú törvények módosításáról szóló 2007. évi CXXI. törvény 63. §-ával beiktatott – *q)* pontja.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Cst.

a) 11. §-ának (4) bekezdése,

b) 37. §-ának (4) bekezdésében az „, és ennek megtörténtét a gyermek eredeti születési anyakönyvi kivonatának hátoldalára rávezeti” szövegrész,

c) 7. §-ának (5) bekezdésében az „és folyósítani” szövegrész.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Gyvt.

a) 4. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában a „menekültként,” szövegrész helyébe a „menekültként, oltalmazottként,” szövegrész,

b) 11/A. §-a (1) bekezdésének első mondatában a „jogai megismerésében és érvényesítésében” szövegrész helyébe a „jogai megismerésében és érvényesítésében, valamint kötelességei megismerésében és teljesítésében” szövegrész,

c) 19. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a „135%-át” szövegrész helyébe a „140%-át” szövegrész,

d) 19. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában a „125%-át” szövegrész helyébe a „130%-át” szövegrész,

e) 19. §-a (4) bekezdésének *e)* pontjában a „testi, érzékszervi, értelmi, beszéd- vagy más fogyatékos (a továbbiakban: tartósan beteg, illetőleg fogyatékos) gyermeket” szövegrész helyébe a „fogyatékos gyermeket” szövegrész,

f) 19. §-a (7) bekezdésében a „mozgáskorlátozottságra” szövegrész helyébe a „mozgáskorlátozottságra vagy tartós betegségre” szövegrész,

g) 20/C. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában a „további alkalommal” szövegrész helyébe a „további alkalommal az óvodai nevelési jogviszony fennállásáig” szövegrész,

h) 20/C. §-ának (2) bekezdésében a „gyermek törvényes felügyeletét ellátó szülő” szövegrész helyébe a „gyermek felett a szülői felügyeleti jogot gyakorló szülő,

illetve ha mindkét szülő gyakorolja a szülői felügyeleti jogot, mindkét szülő” szövegrész,

i) 20/C. §-a (4) bekezdésének második mondatában a „hét munkanapon” szövegrész helyébe a „legfeljebb 15 munkanapon” szövegrész,

j) 25. §-a (5) bekezdésének első mondatában a „lakásprogramban” szövegrész helyébe a „lakásprogramban vagy lakás-előtakarékossági programban” szövegrész,

k) 26. §-ának – e törvénnyel átszámozott – (7) bekezdésében az „A (4)–(5) bekezdésben” szövegrész helyébe a „Az (5)–(6) bekezdésben” szövegrész,

l) 41. §-ának (3) bekezdésében a „közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.)” szövegrész helyébe a „Kt.” szövegrész,

m) 51. §-a (3) bekezdésének d) pontjában a „teljes körű” szövegrész helyébe a „szükség szerinti” szövegrész,

n) 54. §-a (1) bekezdésének második mondatában a „korhatárra” szövegrész helyébe a „korkülönbségre, a nevelőszülőre vonatkozó korhatárra,” szövegrész,

o) 81/A. §-ának (1) bekezdésében az „átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermek” szövegrész helyébe az „ideiglenes hatállyal elhelyezett, átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermek” szövegrész,

p) 81/A. §-a (3) bekezdésének első mondatában az „az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermek” szövegrész helyébe az „a 4. § (3) bekezdésében meghatározott eljárással érintett ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermek, az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermek” szövegrész,

q) 81/B. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „77. §” szövegrész helyébe a „4. § (3) bekezdésében meghatározott eljárással érintett ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermek, továbbá a 77. §” szövegrész,

r) 102. §-a (3) bekezdésének bevezető első mondatában, 102. §-ának (5) bekezdésében, 137. §-ának (2) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „Kormány” szövegrész,

s) 131. §-ának (2) bekezdésében az „a havonta rendszeresen mérhető jövedelmeknél a három hónapot, egyéb jövedelmeknél pedig az egy évet nem haladhatja meg” szövegrész helyébe az „az Szt. 10. §-ának (2)–(5) bekezdése szerint kerül megállapításra” szövegrész,

t) 132. §-ának (2) bekezdésében a „vagy a törvényes képviselőt” szövegrész helyébe az „, a törvényes képviselőt vagy az egyéb ügyfelet” szövegrész, a „közreműködésével” szövegrész helyébe a „közreműködésével, szakértői vizsgálaton való részvételével” szövegrész,

u) 152. §-ának (2) bekezdésében a „felsőfokú iskola” szövegrész helyébe a „középfokú és felsőfokú iskola” szövegrész lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ebtv. 42/C. §-ának c) pontjában a „pénzellátásban” szövegrész helyébe a „pénzellátásban – ide nem értve az álláskeresői járadékot és segélyt, a vállalkozói és a munkanélküli járadékot, valamint az álláskeresőt ösztönző juttatást –” szövegrész lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Cst. 7. §-ának (5) bekezdésében a „Ha” szövegrész helyébe a „Ha a kiskorú szülő gyermekének nincs gyámja, vagy ha” szövegrész lép.

53. § Hatályát veszti a Gyermekek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény II. Része.

54. § (1) Hatályát veszti a Gyvt.

a) 33. §-a (3) bekezdésének c) pontjában, 138. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „természetes” szövegrész,

b) 77. §-a (4) bekezdésének második mondatában, 80. §-a (5) bekezdésének második mondatában, 83. §-a (3) bekezdésének harmadik mondatában, 152. §-ának (5) bekezdésében az „azonnal” szövegrész,

c) 81/B. §-a (6) bekezdésének második mondata,

d) 82. §-a (10) bekezdésének első mondata.

(2) Hatályát veszti a Cst.

a) 34. §-ának (2) bekezdése,

b) 36. §-a,

c) 44. §-ának (4) bekezdése.

(3) A Gyvt.

a) 27. §-ának (2) bekezdésében az „igényt” szövegrész helyébe a „kérelmet” szövegrész,

b) 32. §-ának (2) bekezdésében a „határozat egy példányának megküldésével értesíteni kell a működtetőt” szövegrész helyébe a „határozatot közölni kell a működtetővel” szövegrész, valamint a „vezetőjét” szövegrész helyébe a „vezetőjével” szövegrész,

c) 37/A. §-a (2) bekezdésének első mondatában a „megszűnését” szövegrész helyébe a „megszüntetését” szövegrész, a „kezdeményszerű” szövegrész helyébe a „kérelmezhető” szövegrész,

d) 73. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „harminc napon belül” szövegrész helyébe a „22 munkanapon belül” szövegrész,

e) 73. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „harminc napon belül” szövegrész helyébe a „27 munkanapon belül” szövegrész,

f) 73. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „hatvan napon belül” szövegrész helyébe a „45 munkanapon belül” szövegrész,

g) 74. §-ának (1) bekezdésében, 75. §-ában a „60 napon belül” szövegrész helyébe a „45 munkanapon belül” szövegrész,

h) 80. §-a (1) bekezdésének d) pontjában a „személyi adatainak” szövegrész helyébe a „természetes személyazonosító adatainak” szövegrész,

i) 81/B. §-a (6) bekezdésének első mondatában a „8 napon belül” szövegrész helyébe az „5 munkanapon belül” szövegrész,

j) 83. §-a (4) bekezdésében a „helyét azonnali hatállyal megváltoztatja,” szövegrész helyébe a „helyének azonnali hatállyal történő megváltoztatásáról fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatban dönthet,” szövegrész,

k) 83. §-a (8) bekezdésének első mondatában a „nyolc napon belül” szövegrész helyébe az „5 munkanapon belül” szövegrész,

l) 83. §-a (8) bekezdésének második mondatában a „nyolc nap alatt” szövegrész helyébe az „5 munkanap alatt” szövegrész,

m) 85. §-ának (3) bekezdésében a „kézbesítését” szövegrész helyébe a „közlését” szövegrész,

n) 85. §-ának (6) bekezdésében az „intézkedésével” szövegrész helyébe a „határozatával” szövegrész,

o) 93. §-ának (8) bekezdésében a „kézhezvételétől számított tizenöt napon belül” szövegrész helyébe a „közlésétől számított 10 munkanapon belül” szövegrész,

p) 102. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „neve, születési helye és ideje, anyja neve;” szövegrész helyébe a „természetes személyazonosító adatai;” szövegrész,

q) 131. §-ának (5) bekezdésében a „15 napon belül” szövegrész helyébe a „10 munkanapon belül” szövegrész lép.

(4) A Cst.

a) 29. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjában, 32. §-ában, valamint 33. §-ának (2) bekezdésében a „180 napon” szövegrész helyébe a „hat hónapon” szövegrész,

b) 34. §-ának (1) bekezdésében, 35. §-ának (1) bekezdésében, 37. §-ának (4) bekezdésében az „igényt” szövegrész helyébe a „kérelmet” szövegrész,

c) 34. §-ának (1) bekezdésében „az igényhez” szövegrész helyébe „a kérelemhez” szövegrész,

d) 34. §-ának (3) bekezdésében az „igény bejelentéséhez” szövegrész helyébe a „kérelem előterjesztéséhez” szövegrész,

e) 37. §-a (1) bekezdésének első és második mondatában, 37. §-ának (4) bekezdésében, 38. §-ának (1) bekezdésében „az igény” szövegrész helyébe „a kérelem” szövegrész,

f) 37. §-ának (1) bekezdésében „az igénybejelentés” szövegrész helyébe „a kérelem benyújtásának” szövegrész,

g) 38. §-ának (1) bekezdésében „az igényt” szövegrész helyébe „a kérelmet” szövegrész,

h) 41. §-ának (2) bekezdésében a „30 napon belül írásban” szövegrész helyébe a „22 munkanapon belül határozattal” szövegrész,

i) 43. §-ának (4) bekezdésében és 44. §-ának (1) bekezdésében a „15 napon” szövegrész helyébe a „10 munkanapon” szövegrész,

j) 44. §-ának (1) bekezdésében az „ellátást igénylő” szövegrész helyébe az „ügyfél” szövegrész,

k) 45. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „személyazonosító adatai (név, leánykori név, anyja neve, születési hely, év, hónap, nap)” szövegrész helyébe a „természetes személyazonosító adatai” szövegrész lép.

55. § (1) Hatályát veszti az Ebtv. 42/D. §-ának (3) bekezdése.

(2) Az Ebtv.

a) 42/D. §-ának (2) bekezdésében az „(1)–(3)” szövegrész helyébe a „(2)–(5)” szövegrész,

b) 42/D. §-ának (4) bekezdésében a „maximális” szövegrész helyébe a „48. § (2)–(3) bekezdése alapján maximális” szövegrész,

c) 50. §-a (3) bekezdésének b) pontjában a „42/D. § (3) bekezdése” szövegrész helyébe a „48. § (4) bekezdése” szövegrész lép.

(3) A Cst. 20. §-a (1) bekezdésének a) pontjában és 23. §-ában a „3” szövegrész helyébe a „2” szövegrész lép.

56. § Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy 2009. október 15-ig

a) tájékoztassa az Országgyűlés feladatkörrel rendelkező bizottságát a három évesnél fiatalabb gyermekek napközbeni ellátását szolgáló intézmények férőhelyeinek fejlesztési forrásokból megvalósuló bővítése érdekében tett intézkedésekről,

b) nyújtsa be az Országgyűlésnek a gyermekek napközbeni ellátását szolgáló intézményrendszer differenciálásához, valamint szükség esetén az ellátórendszer szabályozási és finanszírozási környezetének megváltoztatásához szükséges módosításokat tartalmazó törvényjavaslatot,

c) nyújtsa be az Országgyűlésnek a közszférában a gyermekgondozási ellátás igénybevétele után a korábbi munkahelyére visszatérő szülő esetében a gyermek két és hároméves kora közötti időszak tekintetében a szülő döntése alapján kötelező részmunkaidős foglalkoztatás bevezetéséhez szükséges törvényjavaslatot,

d) vizsgálja meg a START járulékkedvezmény kiterjesztésének lehetőségét a gyermekgondozási ellátás igénybevétele után a korábbi munkahelyére visszatérő szülő foglalkoztatására.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata. A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +270 Ft.

HU ISSN 0076—2407

09.1779 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285